

រៀបរវាហមង្គលនៃកូនចៀម

សូមអរគុណ បងប្រុស អេដម៉ុន។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។

រាត្រីស្ងួត មិត្តទាំងអស់គ្នា។ វាពិតជាមានឯកសិទ្ធិម្តងទៀតនៅយប់នេះ នៅក្នុងរោងឧបោសថការប្រកបគ្នា។ ពេលខ្ញុំឆ្លងកាត់ រសៀលនេះ ហើយមើល កន្លែងដែលវានៅ ហើយខ្ញុំបានឃើញពាក្យថា “ការប្រកបគ្នា” ដែលសាកសមនឹង ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចូលចិត្ត បងប្រុសអេដម៉ុន។ ការប្រកបគ្នា នោះគឺជាអ្វីដែលយើងជឿលើ។

2 មិត្តចាស់របស់ខ្ញុំម្នាក់ ដែលទើបតែត្រឡប់ទៅផ្ទះដើម្បីនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់ អ្នកទាំងអស់គ្នាប្រហែលជាបានស្គាល់គាត់ បណ្ឌិត អេហ្វ អេហ្វ ប៊ូសស្វត អ្នករាល់គ្នាជាច្រើន។ គាត់នៅទីនេះនៅផ្ទះនិក ខ្ញុំជឿថា ជាមួយខ្ញុំពេលមួយ ព្រលឹងដ៏ក្លហាន។ ហើយគាត់គឺជា...មាន—មួយ...គាត់ជាបុរសចំណាស់ដ៏ បរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែមានភាពកំប្លែង។ ហើយគាត់និយាយមកខ្ញុំម្តង គាត់បាននិយាយ ថា...ខ្ញុំនៅតែបន្តនិយាយអំពីការប្រកប។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ តើអ្នកដឹងថាការប្រកបគ្នាគឺជាអ្វីទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំគិតដូច្នោះ បងប្រុស ប៊ូសស្វត។”

3 គាត់បាននិយាយថា “វាជាមិត្តពីរនាក់នៅក្នុងកប៉ាល់មួយ។” ដូច្នោះ ហើយ នោះជាការត្រឹមត្រូវ ការចែករំលែកបន្ទប់ជាមួយគ្នា។

4 ហើយខ្ញុំបានឃើញអ្នករាល់គ្នាជាច្រើនលើកដៃ ស្គាល់បងប្រុសប៊ូសស្វត។ ក្នុងនាមជាអ្នក—ដែលអ្នកបានស្គាល់គាត់ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់និយាយពាក្យមួយនៃ ពេលវេលាចុងក្រោយរបស់គាត់នៅលើផែនដី។ ខ្ញុំបានស្គាល់គាត់មួយរយៈ។ ហើយគាត់បាននៅទីនេះ ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ មុនពេលដែលខ្ញុំកើតមក។ ដូច្នោះអ្នកអាចមើលឃើញថាគាត់មានអាយុប៉ុន្មាន។ ព្រះអម្ចាស់អនុញ្ញាតឱ្យគាត់រស់នៅ ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលប៉ែតសិបប្រាំឆ្នាំ ជាង ហើយ នៅតែជាបុរសចំណាស់ម្នាក់នៅពេលដែលគាត់ស្លាប់។

5 នៅពេលដែលគាត់មានអាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ ខ្ញុំជឿថាគាត់និងខ្ញុំនៅ...ខ្ញុំជឿ ថា សណ្ឋាគារអេដម៉ុងនៅម៉ែអាមី។ ហើយយើងមាន—អាហារពេលល្ងាចរបស់ យើង ហើយដើរចេញទៅឆ្នេរសមុទ្រដែលរលកកំពុងចូលមក ដើម្បីមើលព្រះច័ន្ទ

ឡើងមក។ ហើយនៅទីនេះខ្ញុំមានអាយុប្រហែលសែសិបឆ្នាំ ស្មារបស់ខ្ញុំធ្លាក់ចុះ ដើរចេញមកបែបនោះ។ ហើយគាត់ ប្រហែលចិតសិបប្រាំ គឺត្រង់តាមដែលគាត់ អាចធ្វើបាន។ ហើយខ្ញុំបានមើលគាត់ ហើយខ្ញុំកោតសរសើរគាត់។ ហើយខ្ញុំបាន និយាយថា “បងប្រុសប៊ូសស្វិត ខ្ញុំចង់សួរអ្នកនូវសំណួរមួយ។”

គាត់បាននិយាយថា “សួរមកចុះ បងប្រុសប្រាណហាំ។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើពេលណាដែលអ្នកល្អបំផុត?”

6 គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ។” មែនហើយ អញ្ចឹង ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ខ្មាស ខ្លួនឯង។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “អ្នកភ្លេចថាខ្ញុំនៅក្មេង រស់នៅក្នុងផ្ទះចាស់” គាត់និយាយ។ ហើយនោះគឺបងប្រុសប៊ូសស្វិត។

7 ពេលខ្ញុំឮថាគាត់នឹងទៅជួបព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំស្ទើរតែដុតសំបកកង់ឡានរបស់ខ្ញុំ ចុះទៅម៉ែអាមី ដើម្បីមើលគាត់។ ហើយនៅពេលដែលប្រពន្ធនិងខ្ញុំទៅដល់ទីនោះ... ហើយគ្រួសារប៊ូសស្វិតនិងគ្រួសាររបស់យើងគឺជាមិត្តដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយយើងបាន ចូលទៅ។ បុព្វបុរសចាស់ដេកនៅលើសាឡុងតូច។ ហើយគាត់បានងើបឡើង ក្បាលទំពែកតូចនេះ ដៃតូច ស្មើរបស់គាត់ដាក់មកខ្ញុំ បែបនោះ។ ទឹកភ្នែកហូរលើ ថ្ពាល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានចាប់គាត់នៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានស្រែកថា “ឪពុករបស់ខ្ញុំ ឪពុករបស់ខ្ញុំ រទេះរបស់អ៊ីស្រាអែល និងទាហានសេះ!” ពីព្រោះ បើធ្លាប់មាន មនុស្សចាស់ម្នាក់ដែលធ្លាប់ដាក់សេចក្តីថ្លៃថ្នូរនៅក្នុងចលនាពេនទីកុស្ត នោះ គឺជាបងប្រុសប៊ូសស្វិត។ គាត់ប្រាកដជាបាន។ គាត់គឺជាផ្កាដ៏អស្ចារ្យ។

8 ហើយអ្នកដឹងទេ រឿងដំបូងដែលគាត់ចង់ធ្វើ គឺប្រាប់ខ្ញុំរឿងកំប្លែងបន្តិច ដូចនោះ អ្នកដឹងទេ។

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុសប៊ូសស្វិត តើអ្នកនឹងជាសះស្បើយទេ?”

9 គាត់បាននិយាយថា “អត់ទេ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំមិនឈឺទេ តាំងពី ដំបូង។” គាត់បានបន្តថា “ខ្ញុំកំពុងទៅផ្ទះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ល្អ នោះល្អណាស់។”

10 យើងទើបតែចេញពីបេសកកម្មនៅអាហ្ស៊ិក គាត់និងខ្ញុំ។ គាត់បាននិយាយ ថា “ខ្ញុំចាស់ពេកមិនអាចរស់នៅបានទៀតទេ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទៅផ្ទះ វិញ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុសប៊ូសស្វត តើអ្នកនឹងណែនាំខ្ញុំឱ្យធ្វើអ្វី?”

11 ហើយគាត់បាននិយាយថា “នៅជាប់នឹងដំណឹងល្អ។” ហើយគាត់បាននិយាយថា “ត្រលប់ទៅបេសកកម្មវិញឱ្យបានលឿនតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។” បាននិយាយថា “នោះជាដំបូន្មានរបស់ខ្ញុំ។”

12 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុស ប៊ូសស្វត មានរឿងមួយទៀតដែលខ្ញុំចង់សួរអ្នក។”

គាត់បាននិយាយថា “នោះជាអ្វី បងប្រុសប្រាណហាំ?”

13 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ អ្នកបានដាក់រយៈពេលប្រហែលហុកសិបឆ្នាំសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុងការបម្រើ ឬប្រហែលជាច្រើនជាងនេះ។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ពេលណាជាពេលវេលាដ៏រីករាយបំផុតរបស់អ្នកក្នុងជីវិត?”

គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុសប៊ូសស្វត អ្នកដឹងថាអ្នកកំពុងជិតស្លាប់ឬ?”

14 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនអាចស្លាប់បានទេ។ ខ្ញុំបានស្លាប់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។” ហើយខ្ញុំ...គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ទាំងអស់ដែលខ្ញុំស្រឡាញ់និងយកចិត្តទុកដាក់អស់រយៈពេលហុកសិបឆ្នាំកន្លងមកនេះ ខ្ញុំកំពុងរង់ចាំទ្រង់បើកទ្វារនោះនៅពេលណាក៏បាន ហើយមកទទួលខ្ញុំ។”

ខ្ញុំគិតពីរឿងនោះ ទំនុកដំកើងនៃជីវិត:

ជីវិតរបស់មនុស្សអស្ចារ្យទាំងអស់រំព្យកយើង
យើងអាចធ្វើឱ្យជីវិតរបស់យើងអស្ចារ្យ
ជាមួយនឹងចំនែក ខាងក្រោយយើង
ស្នាមជើងនៅលើខ្សាច់នៃពេលវេលា។

ហើយគាត់ពិតជាបានបន្សល់ទុកស្នាមជើង ឱ្យខ្ញុំ។

15 មុនពេលគាត់ស្លាប់ ឬ ប៉ា...បានចូលទៅក្នុងសិរីល្អ ប្រហែលមួយម៉ោង ឬប្រហែលជាច្រើនជាងនេះ មុនពេលគាត់ស្លាប់ គាត់ដេកលក់អស់ពីរឬបីម៉ោង ហើយប្រពន្ធ កូនប្រុសរបស់គាត់ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ឈរនៅជុំវិញ ហើយបុរសចំណាស់ភ្ញាក់ឡើង មើលជុំវិញ ងើបឡើង ហើយរត់ឆ្លងកាត់កម្រាលឥដ្ឋ

ហើយចាប់ដៃជាមួយម្តាយរបស់គាត់ដែលបានបាត់ខ្លួនជាច្រើនឆ្នាំ ជាមួយឪពុក
របស់គាត់។ ហើយអស់រយៈពេលជាងមួយម៉ោងគាត់ បានចាប់ដៃជាមួយមនុស្ស
និយាយថា “នេះគឺជាបងប្រុសចន។ បាទ អ្នកបានមករកព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងការប្រជុំ
របស់ខ្ញុំនៅ ជូលីត រដ្ឋអ៊ីលីណយ។ នេះជាបងប្រុស...” ចាប់ដៃជាមួយអ្នកប្រែ
ចិត្តជឿរបស់គាត់ដែលខានជួបគ្នា អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។

16 ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ពេលខ្លះខ្ញុំជឿថានៅក្នុងម៉ោងដែលយើងឆ្លងកាត់ពីផែនដី
នេះទៅមួយទៀត ខ្ញុំជឿថាពេលខ្លះនៅពេលដែល...ទន្លេនឹងពិបាកឆ្លងកាត់
យ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកដឹងទេ? ខ្ញុំជឿថាប្រហែលជាព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់
មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើង “ចុះទៅទន្លេហើយជួបពួកគេនៅទីនោះ។” ដ្បិត
ដូចដែលយ៉ាកុបបាននិយាយ យើងនឹងត្រូវបានប្រមូលផ្តុំជាមួយប្រជាជនរបស់
យើងនៅថ្ងៃណាមួយ។

17 ខ្ញុំក៏កំពុងស្វែងរកថ្ងៃនោះមកដែរ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលខ្ញុំឆ្លងកាត់
ជីវិតនេះនៅទីនេះ ឬព្រះបានឆ្លងកាត់ជាមួយខ្ញុំនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំឃើញថាខ្ញុំបាន
យកគ្រប់ច្រកល្អកដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ឆ្លងកាត់គ្រប់ច្រកល្អក ហើយឡើងភ្នំនីមួយ
ៗ ខ្ញុំចង់មើលទៅក្រោយ ឃើញកន្លែងដែលខ្ញុំធ្លាប់ទៅ ពេលខ្ញុំចុះទៅទន្លេ។

18 ខ្ញុំតែងតែនិយាយ ដូចជាមនុស្សរំស្យកពណ៌នៅទីនេះ ពួកគេមានបទចម្រៀង
ខ្លះដែលពួកគេច្រៀង “ខ្ញុំមិនចង់មានបញ្ហានៅទន្លេទេ។” ខ្ញុំចង់ធ្វើឱ្យវាទាំងអស់
ត្រង់ឡើងឥឡូវនេះ។

19 ប្រហែលជាដាក់ដាននៅក្នុងស្រោមវិញ ហើយដោះមួកសុវត្ថិភាព ហើយដាក់
វានៅលើឆ្នូរ ហើយលើកដៃឡើង និងស្រែកថា “ចូរយកទូកសង្គ្រោះមក ព្រះបិតា
អើយ។ ខ្ញុំមកដល់ផ្ទះព្រឹកនេះ។” ទ្រង់នឹងនៅទីនោះ។ កុំបារម្ភ។ ខ្ញុំជឿរឿងនោះ។ ខ្ញុំ
គិតថានោះជាបំណងប្រាថ្នាចិត្តារបស់យើងគ្រប់គ្នា។

20 ឥឡូវនេះ វាពិតជាឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យមួយដែលបានមកទីនេះនៅយប់នេះ
ជាមួយគ្រូគង្វាលដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់នេះនិងក្រុមជំនុំរបស់គាត់ និងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ
នេះ និងអ្នកដែលកំពុងស្នាក់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នៅចុងបញ្ចប់នៃទីក្រុងជុននិកនេះ។
ដ្បិត ពិតណាស់ យើងជាអ្នកស្នាក់នៅ។ យើងជាអ្នកធ្វើដំណើរនិងអ្នកចម្លែកនៅ
ទីនេះ។ យើងកំពុងស្វែងរកទីក្រុង។

21 ដូចដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយនៅព្រឹកនេះនៅរោងឧបោសថរបស់បងប្រុស ហ្វូលី ទៅលើពូជរាជ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកមានម៉ាស៊ីនថតសំឡេង ខ្ញុំមិនដែលលើកឡើងទេ។ ប៉ុន្តែមានរឿងមួយបានកើតឡើងនៅព្រឹកនេះ ដែលខ្ញុំ...ប្រសិនបើអ្នកមានម៉ាស៊ីនថតសំឡេង ប្រសិនបើអ្នកមានខ្សែអាត់មួយ ខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកនឹងពេញចិត្តចំពោះវា។ បងប្រុសម៉ាហ្គីមានពួកវា និងពូជរាជវង្សរបស់អ័ប្រាហាំ។

22 ឃើញទេ ពូជរបស់អ័ប្រាហាំគឺអ៊ីសាក ដែលជាសាសន៍យូដា ពីធម្មជាតិ។ ប៉ុន្តែពូជរាជគឺជាព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈការសន្យា ហើយថាព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ហើយវាស្ថិតនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះដូចដែលយើង...ប្រសិនបើខ្ញុំ...អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ចូរសុំអ្វីដែលអ្នកចង់បាន នោះវានឹងបានសំរេចសម្រាប់អ្នក។

23 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានសម្តែងពី ផុននិក ជាច្រើនដងចាប់តាំងពីខ្ញុំមកទីនេះ...ការមកជាលើកដំបូងរបស់ខ្ញុំគឺសាមសិបប្រាំឆ្នាំមុន។ ហើយនៅថ្ងៃទី ១៦ និង ហេនស្យា ខ្ញុំបានរស់នៅ ធ្វើការនៅរង្វង់មូល អរ វ៉ាច នៅទីនេះ ចេញពីរីកខេនប៊ីក។ ហើយខ្ញុំបានទៅជាមួយក្មេងស្រីតូចម្នាក់នៅទីនោះនៅថ្ងៃទី ១៦ និង ហេនស្យា។ ខ្ញុំបានទៅរកមើលកន្លែងកាលពីថ្ងៃមុន ហើយវាគ្មានសូម្បីតែ ហេនស្យា ទៀតទេ។ វាជាបុកគឺឥឡូវនេះ។ ហើយវាជាទីក្រុងធំមួយនៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជននៃទីក្រុងផុននិកនៅទីនេះ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដូច្នោះ។

24 ហើយប្រពន្ធនិងខ្ញុំបានឡើងលើភ្នំខាងត្បូង ដើម្បីមើលពីទីក្រុងផុននិក។ ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលបីរយឆ្នាំមុន ប្រហែលជាគ្មានអ្វីនៅទីនេះទេ ក្រៅពីឆ្នៃព្រៃ ដើមដំបងយក្ស ជាដើម។ ហើយឥឡូវនេះវាជាទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យមួយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អូនសម្លាញ់ តើវាបានប្រែចិត្តប្តូរក៏រង្វង់? អ្នកអាចប្រើជម្រើសរបស់អ្នក។ សម្រាប់ខ្ញុំ វារង្វង់ហើយឥឡូវនេះ។ ដោយសារតែអាការដ៏អស្ចារ្យនិងរចនាសម្ព័ន្ធដ៏ស្រស់ស្អាតទាំងនេះនឹងមិនអីទេ ប្រសិនបើបុរសនិងស្ត្រីកំពុងដើរឡើងចុះតាមផ្លូវ លើកដៃថ្វាយព្រះ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ និងបងប្អូនប្រុសស្រីរស់នៅដូច ជំនួសឱ្យការជីកស្រា ល្បែង ជក់បារី កុហក លួច ជល់កែវស្រាបៀរ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអាក្រក់។ នៅកណ្តាលនៃការទាំងអស់នោះ ទោះបីជា..."

បន្ទាប់មកប្រពន្ធនិយាយមកខ្ញុំថា "បើអញ្ជឹង ប៊ីលី តើអ្នកនៅទីនេះដើម្បីអ្វី?"

25 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែ អូនសម្លាញ់ តាំងពីយើងមកទីនេះ ដប់ប្រាំនាទី

តើមានពាក្យកុហកប៉ុន្មានត្រូវបានគេប្រាប់តាមជ្រលងភ្នំនោះ? តើពាក្យសម្បថ ប៉ុន្មានដងហើយ ដែលយកព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ជាឥតប្រយោជន៍? តើមានបារី ប៉ុន្មានដើម ជីកវីស្តីប៉ុន្មានដង អំពើធិតក្បត់បានប្រព្រឹត្ត ហើយឆ្លងកាត់ទីនោះ បន្តិចចុងក្រោយនេះ ខណៈពេលដែលយើងនៅទីនេះ?”

នាងបាននិយាយថា “តើវាមិនអាក្រក់ទេឬ?”

26 ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយថា “នេះគឺជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះសម្រាប់វា អូន សម្លាញ់។ តើការអធិស្ឋានស្មោះត្រង់ប៉ុន្មានបានកើនឡើងតាំងពីយើងនៅទីនេះ? ‘អ្នកគឺជាពន្លឺនៃលោកិយ’។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះ ដើម្បីដាក់ស្នា របស់យើងជាមួយក្រុមជំនុំតូចៗទាំងនេះនៅទីនេះ ធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងអាច ធ្វើបាន ដើម្បីជួយវាបន្តទៅមុខ។ ដើម្បីក្លាយជា...”

27 អ្នកទាំងអស់គ្នា ជាអ្នកបរិសុទ្ធ គឺជាពរជ័យដល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំនឹងជាពរ ដល់អ្នក ក្នុងការមកលេងនៅទីនេះ។ ហើយខ្ញុំ នៅពេលដែលខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំទៅលេង និកាយនិងអង្គការផ្សេងៗ និង—និងក្រុមជំនុំផ្សេងៗ ជាដើម បងប្អូនតាមរយៈ ជ្រលងភ្នំជននិកនៅទីនេះ ចិត្តខ្ញុំរើប។ នោះមកមុនសន្និបាតដែលខ្ញុំនឹងនិយាយ នៅក្នុងសន្និបាតគ្រីស្ទានអ្នកជំនួញ ខ្ញុំគិតថា អាហារពេលព្រឹកនៅព្រឹកថ្ងៃសៅរ៍ ហើយបន្ទាប់មកកិច្ចប្រជុំរសៀលថ្ងៃអាទិត្យ ដើម្បីធ្វើតាម នោះនៅថ្ងៃអាទិត្យ បន្ទាប់។ ហើយវាតែងតែជាឯកសិទ្ធិជួបជាមួយបងប្អូនទាំងនោះ។ ខ្ញុំគិតថាពួកគេ មានប្រហែលពីរពាន់-ប្រាំរយកៅអីនៅទីនោះ។ មានកន្លែងអង្គុយច្រើនសម្រាប់ យើងទាំងអស់គ្នា។ ហើយយើងសង្ឃឹមថានឹងជួបអ្នកនៅទីនោះ។

28 ហើយបន្ទាប់មកដើម្បីមានពេលវេលានៃការប្រកបនេះ ដើម្បីចេញពីព្រះវិហារ មួយទៅព្រះវិហារមួយ ហើយអធិប្បាយ។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅព្រឹកនេះ រហូតដល់ខ្ញុំអធិប្បាយខ្លួនឯងស្តុក ប្រហែលមួយម៉ោងកន្លះ។ ហើយនោះគឺជា រឿងខ្លីមួយ។ ជាធម្មតាខ្ញុំមិនចេញក្រៅបីឬបួនម៉ោងទេ នៅ—នៅឯព្រះវិហារ នៅផ្ទះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ... ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែបន្លឺ សំឡេងរីករាយចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំចូលចិត្តធ្វើវាល្អណាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំ ស្រឡាញ់វា ដូច្នេះខ្ញុំនៅតែបន្តធ្វើវា។ ខ្ញុំបាន... មានការបង្ហាញបួនឬប្រាំផ្សេងគ្នា ដែលខ្ញុំកំពុងកាន់មនុស្សយឺតពេល ដូច្នេះខ្ញុំដឹងថានោះជាការពិត។ ហើយយប់នេះ និយាយដោយស្មោះត្រង់ យើងនឹងចេញពីទីនេះមុនម៉ោងមួយ។ ខ្ញុំ ខ្ញុំគ្រាន់តែធានា

អ្នកពីរឿងនោះ។ ខ្ញុំស្ទើរតែ...វិញ្ញាណមានអារម្មណ៍ល្អបែបនេះ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងគួរឱ្យស្រឡាញ់ ខ្ញុំប្រាកដថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងមានពរសម្រាប់យើង។

29 ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមានកម្មវិធីព្យាបាលណាមួយនៅក្នុងការប្រជុំទេ។ ខ្ញុំ...យប់មួយ នៅឯកន្លែងបងប្រុស...ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ តើគ្រូគង្វាលឈ្មោះអ្វី? បងប្រុសអាឡា។ ព្រះវិហាររបស់បងប្រុស អាឡា មានមនុស្សជាច្រើនចង់អធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំមានកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំដើម្បីផ្តល់កាតអធិស្ឋានមួយចំនួន។ ហើយបន្ទាប់មកពីរបីយប់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងអគារ រហូតដល់...អ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងហើយ។ អ្នកបានចូលរួមក្នុងការប្រជុំរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាមាន។ អ្នកឃើញពីរបៀបនៃការយល់ដឹង ជាដើម។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថាវាកំពុងប្រមូលផ្តុំមនុស្សជាច្រើនដែលត្រូវអធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថាជាលើកដំបូង ដោយចាប់ផ្តើមថ្ងៃពុធ និងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងរង់ចាំរហូតដល់ថ្ងៃអាទិត្យ ព្រោះប្រសិនបើអ្នកមានកម្មវិធីព្យាបាលនៅក្នុងព្រះវិហារ...

30 អ្នកឃើញទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានប្រកាសនៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលខ្ញុំបានទៅសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូបឱ្យស្នាក់នៅក្នុងតួនាទីរបស់អ្នកនៅថ្ងៃអាទិត្យ អ្នកឃើញទេ។ ការប្រជុំពិសេសទាំងនេះគ្រាន់តែទៅលេងជាមួយបងប្អូនប៉ុណ្ណោះ។ ហើយយើង—យើងចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នារក្សាកន្លែងបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នក ព្រោះគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកកំពុងរង់ចាំអ្នក ហើយនោះជាកន្លែងដែលអ្នកគួរតែទៅ។

31 ដូច្នោះ—បន្ទាប់មកខ្ញុំគិតថានៅយប់ថ្ងៃស្អែក ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំមិន...តើយើងនឹងនៅឯណានៅយប់ស្អែក? [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា “នៅចេមប៉េ នៅព្រះវិហាររបស់បងប្រុសអូដូនណែល។”—អដ។] បងប្រុសអូដូនណែល នៅ ចេមប៉េ រដ្ឋអាវិហ្សូណា។ ឥឡូវនេះ បើអ្នកមិនមាន—រឿងពិសេសណាមួយកើតឡើងនៅព្រះវិហាររបស់អ្នក ហើយអ្នកមានអ្នកជំងឺ ហេតុអ្វីខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ នៅយប់ស្អែក គ្រាន់តែមានបន្ទាត់អធិស្ឋានធម្មតាអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ប្រហែលជា—ប្រហែលជាថ្ងៃច័ន្ទ អង្គារ។ សូមមើលខ្ញុំសន្មត់ថា...ខ្ញុំ...អូ ខ្ញុំមាន...តើខ្ញុំបានទៅព្រះវិហារសម្រាប់យប់ថ្ងៃពុធដែរទេ? [បាទ។] យប់ថ្ងៃពុធ។ បន្ទាប់មកវា...

32 ហើយវាចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ តើត្រូវទេ សន្និបាត? [បងប្រុសម្នាក់

និយាយថា “ខ្ញុំមានរបស់...?...”—អដ។ មិនអីទេ បងប្រុស។ គាត់នឹងធ្វើការប្រកាសឥឡូវនេះ។ [ឃើញទេ យើងនៅទីនេះយប់នេះ។ ហើយនៅយប់ថ្ងៃស្អែក យើងនៅឯសន្និបាតរបស់ព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មកទេសភាពភ្នំនៅសាន់នីជម្រាលនៅថ្ងៃទីម្ភៃបី។ ហើយបន្ទាប់មកនៅសភាពណ្តាលនៅថ្ងៃទីម្ភៃបួន។] មិនអីទេ នោះមិនអីទេ។ [ខ្ញុំមិនអាចចាំបានទេ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។ ខ្ញុំដូចជាញើរញើរជាមួយវា។] កុំគិតពីរឿងនោះ។

ខ្ញុំបាននិយាយកាលពីថ្ងៃមុន អំពី “មិនអាចចាំបានទេ។”

33 ហើយបងប្រុសជែកម៉ូរ៉េបាននិយាយមកខ្ញុំថា “អ្នកគិតថាអ្នកអាក្រក់ទេ?” គាត់និយាយ។

34 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុសជែក ខ្ញុំទៅនិយាយ ខ្ញុំមិនអាចចាំពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយនោះទេ។”

35 គាត់បាននិយាយថា “កុំគិតថាវាអាក្រក់។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំហៅតាមទូរស័ព្ទ ហៅនរណាម្នាក់ និយាយថា ‘តើអ្នកចង់បានអ្វី?’” មែនហើយ វាពិតជាអាក្រក់ណាស់!...?...អូ!

36 ដូច្នោះ ខ្ញុំអើយ វាប្រហែលជាស្តាប់ទៅរាងកំប្លែង ដែលខ្ញុំគិតថាមិនត្រូវនិយាយនៅធីកនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែកូនរបស់ព្រះគ្រាន់តែជាកូនរីករាយប៉ុណ្ណោះ ទោះយ៉ាងណា អ្នកដឹងទេ ដូច្នោះយើង—យើងគ្រាន់តែចូលចិត្ត។ ខ្ញុំគិតថាវាគួរឱ្យស្រលាញ់។

37 អ្នកទាំងអស់គ្នា ភាគច្រើនស្គាល់បងប្រុស ជែក ម៉ូរ៉េ។ គាត់មកពី ស្រីវែផត ល្វីសស៊ីណា រោងឧបោសថ ជីវិត បងប្រុសល្អណាស់។ ដូច្នោះគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំ។ គាត់ក៏ជាអ្នកម៉ៅការដែរ។

38 គាត់បាននិយាយថា “កុំគិតថាវាអាក្រក់ បងប្រុសប្រាណហាំ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានទូរស័ព្ទទៅនរណាម្នាក់នៅថ្ងៃមុន ហើយបានទូរស័ព្ទទៅលេខរបស់ពួកគេ។” ហើយបាននិយាយថា “ពួកគេបានឆ្លើយ ថា ‘សូស្តី’។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ តើអ្នកចង់បានអ្វី?”

ខ្ញុំគិតថា “មែនហើយ កំពុងចុះមកហើយ បងប្រុសជែក។”

39 ដូច្នោះឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាវានឹងល្អ និងមិត្តភក្តិទាំងនេះដែលចង់ឱ្យអធិស្ឋាន ឲ្យ ហើយនាំអ្នកជំងឺរបស់ពួកគេចូលមក បន្ទាប់មកយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ ពួកគេ។

40 ឥឡូវនេះ យប់នេះ ខ្ញុំបានគិតពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងអធិស្ឋាននៅយប់នេះ នៅក្នុង ព្រះវិហារតូចដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់នេះ។ ខ្ញុំគិតថា “មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទេ។” ខ្ញុំ គ្រាន់តែយកអត្ថបទបន្តិច ហើយជឿជាក់ថាព្រះអម្ចាស់នឹងលាយបញ្ចូលគ្នានូវ ពាក្យនៅកន្លែងណាមួយ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យវាធ្លាក់ចុះនៅកន្លែងដែលវានឹងជួយ នរណាម្នាក់។ ដើម្បី... ខ្ញុំមិនដែលព្យាយាមយកអត្ថបទទេ ខ្ញុំតែងតែព្យាយាម មានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានដឹកនាំ ហើយសរសេរទម្រង់មួយចំនួន ជាដើម។ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំខុសគ្នា នោះខ្ញុំគ្រាន់តែទៅ ដូចដែលទ្រង់ដឹកនាំ។ ហើយខ្ញុំគិតថានោះជាវិធីដែលយើងទាំងអស់គ្នាគួរធ្វើ។ មែនអត់? ធ្វើតាមរបៀបដូចគ្នា។

41 ហើយឥឡូវនេះមានរឿងមួយដែល—ដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ គ្រប់គ្នានៃក្រុមជំនុំ ប្រកាសរឿងនេះដល់គ្រប់ស្ថាប័នក្នុងតំបន់។ ហើយនោះគឺថាប្រសិនបើ... នៅពេលដែលអ្នកឆ្លងកាត់ការអធិស្ឋានសម្រាប់គ្រូគង្វាលរបស់អ្នកនិងមនុស្សជា ទីស្រឡាញ់របស់អ្នក កុំភ្លេចខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំដឹងថា ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ច្រើនជាងពេលណាៗ ទាំងអស់ ថាយើងកំពុងចុះមកចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ។

42 ហើយខ្ញុំទើបតែបញ្ចុះសពម្តាយរបស់ខ្ញុំកាលពីប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុន។ ហើយ កាន់នាងនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំរហូតដល់ព្រះបានយកដង្ហើមរបស់នាងនិងព្រលឹង របស់នាងទៅស្ថានសួគ៌។ ខ្ញុំបានមើលការស្លាប់ដ៏សាហាវរបស់ស្ត្រីម្នាក់ដែល ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយឃើញនាងមកនៅចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ។ ខ្ញុំ គិតថា “អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែមានម្តាយគ្រប់រូបបែបនោះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវធ្វើអ្វីមួយដើម្បី ទទួលបាន... ធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ដើម្បីឱ្យមនុស្សមើលឃើញថាវាមានន័យ យ៉ាងណា។”

43 ហើយមិត្តអើយ ខ្ញុំជឿថាវាប្រហែលជាជ្រៅជាងនេះបន្តិច។ ហើយខ្ញុំគិតថា យើងប្រើវាស្រាលជាងអ្វីដែលពិត។ ខ្ញុំគិតថាយើងគួរចងចាំ។ បើព្រះបរិសុទ្ធ រហូតដល់ទ្រង់ទតមើលពួកទេវតាឃើញថាកខ្វក់នៅចំពោះមុខទ្រង់ តើយើង មើលទៅយ៉ាងម៉េច? ឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។ ដូច្នោះយើងចង់ចងចាំ។ ហើយ

សូមចាំថា ព្រះកំពុងកំណត់ផ្លូវនៅទីនោះក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច ដែលភ្លឺជាង ព្រះអាទិត្យទាំងអស់នៅក្នុងប្រព័ន្ធព្រះអាទិត្យ។ “បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ” ទេវតា មានស្លាបនៅលើមុខនិងជើងរបស់ពួកគេ ហោះហើរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ស្រែកថា “បរិសុទ្ធ” តើយើងគួរជាអ្វី? ដូច្នេះយើង...នោះជាអ្វីដែលយើងព្យាយាម ធ្វើ។

44 ហើយ—ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបនេះ អាណាចក្ររបស់ព្រះគឺដូចជាបុរស ម្នាក់ដែលយកសំណាញ់ហើយទៅសមុទ្រ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ហើយគាត់បាន បោះចូល។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានទាញមក គាត់ចាប់បានត្រីជាច្រើន ប្រភេទ។ ប៉ុន្តែត្រីល្អ ជាការពិត ត្រូវបានរក្សាទុក ហើយត្រីផ្សេងទៀតត្រូវបាន បោះត្រលប់ទៅទឹកវិញ ដូចជាត្រីក្អែក និង—និងពស់ ជីងចក់ និងអណ្តើក សមុទ្រ ជាដើម។ ប៉ុន្តែសំណាញ់ដំណឹងល្អចាប់វាបានទាំងអស់។ ហើយយើង... ថ្ងៃណាមួយនឹងមានពេលមួយដែលយើងនឹងបោះសំណាញ់ចុងក្រោយរបស់យើង បងប្រុសអាដាម។ ហ្នឹងហើយ។ វាមិនមែនជាអ្នកឬខ្ញុំដែលនិយាយថាមួយណាជា ត្រីនិងមួយណាមិនមែនទេ។ យើងមិនដឹងទេ។ យើងគ្រាន់តែបោះសំណាញ់ហើយ ទាញវា។ ហ្នឹងហើយ។ ព្រះស្គាល់របស់ទ្រង់។ “អស់អ្នកដែលទ្រង់បានដឹងជាមុន ទ្រង់បានហៅ ហើយអស់អ្នកដែលទ្រង់បានហៅ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត ហើយ អស់អ្នកដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត ទ្រង់បានលើកតម្កើង។” ដូច្នេះយើងកំពុង រង់ចាំ ដោយគ្រាន់តែបោះសំណាញ់។ ហើយវាជាឯកសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំនៅយប់នេះក្នុង ការឈរនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់បងប្រុសអដម៉ុននៅទីនេះដើម្បីជួយបោះសំណាញ់ នៅកន្លែងនេះ ដើម្បីមើលថាតើមានត្រីណាដែលព្រះមានសម្រាប់វាជាណាចក្រ របស់ទ្រង់។

45 ឥឡូវនេះ មុនពេលដែលយើងអានព្រះបន្ទូល សូមនិយាយជាមួយអ្នកនិពន្ធ នៃព្រះបន្ទូលបន្តិច ពេលយើងអានក្បាល។

46 ដោយក្បាលរបស់យើងឱនចុះ ក្នុងភាពពិសិដ្ឋនៃពេលនេះ ថាយើងកំពុងចូល ទៅជិតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដែលជាព្រះ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើមានមនុស្ស ណានៅទីនេះដែលមានសំណើនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ថាពួកគេចង់ត្រូវបានគេ ចងចាំនៅក្នុងការអធិស្ឋាននេះ។ ប្រកាសឱ្យបានដឹងដោយដៃលើក។

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមក្រឡេកមើលទស្សនិកជន ដោយដឹងពីចិត្ត

ទាំងអស់។

សូមអរគុណ។

47 ព្រះដ៏មានព្រះគុណ និងបរិសុទ្ធបំផុត ព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា ដែលសាដាយ ដែលបានបង្ហាញខ្លួនដល់អំប្រាហាំក្នុងព្រះនាម “ព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា ជាព្រះ ដែលមានដើមទ្រូង ជាអ្នកផ្តល់កម្លាំង ជាអ្នកចិញ្ចឹមអ្នកទន់ខ្សោយ” សូមមករក យើងនៅយប់នេះ ព្រះបិតា។ ហើយយើងដឹងពីចំណុចខ្សោយនិងកំហុសរបស់ យើង។ ទូលបង្គំបានសារភាពអំពើបាបរបស់យើងនៅចំពោះទ្រង់ ហើយដាក់នៅ លើអាសនៈលង្ហិនសម្រាប់ការជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ ហើយសូមឲ្យព្រះលោហិតរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដកពួកគេចេញ នៅក្នុងយញ្ញបូជាដែលយើងធ្វើ។ សូមប្រទានមក ឱព្រះអង្គអើយ។

48 យើងថ្វាយជីវិតរបស់យើងនិងអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងមាន ហើយ ទេពកោសល្យតិចតួចដែលបានផ្តល់ឱ្យយើង។ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រើវាដើម្បី លើកតម្កើងសិរីរុងរឿងព្រះជាម្ចាស់អើយ។

49 សូមប្រទានពរដល់ក្រុមជំនុំនេះនិងគ្រូគង្វាលគួរឱ្យស្រឡាញ់នេះ ឪកុន អ្នកគ្រប់គ្រង និងក្រុមប្រឹក្សាភិបាលទាំងអស់ និងសមាជិកទាំងអស់ដែលចូលមក ក្នុងក្រុមជំនុំនេះហៅថា “ការប្រកបគ្នា។” ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា បុរស និងស្ត្រី នៅពេលពួកគេដើរនៅក្នុងទ្វារនៃកន្លែងនេះ ថាពួកគេនឹងស្ថិតនៅក្រោមការ ផ្លាស់ប្តូរដោយសារតែលំដាប់ដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅខាងក្នុង អគារ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។

50 អត់ទោសបាបរបស់យើង និងការរំលងរបស់យើង យើងសូមម្តងទៀត។ ចងចាំអ្នកដែលបានលើកដៃឡើង។ នៅក្រោមដៃនោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ មានចិត្ត សុំអ្វីមួយពីទ្រង់ ហើយប្រហែលជាមានតែទ្រង់តែមួយគត់ដែលអាចឱ្យវាបាន។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានវា ព្រះបិតា។ អ្វីក៏ដោយដែលពួកគេត្រូវការ សូមផ្តល់ឱ្យពួកគេជាបរិបូណ៌។ បើមានអ្នកណាឈឺ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រោស ពួកគេ។ បើមានអ្នកដួលនៅតាមផ្លូវ ចូរពង្រឹងជង្គង់ដែលខ្សោយនោះ។ “ដើមត្រែង ដែលមានស្នាមប្រេះ ទ្រង់នឹងមិនបាក់ទេ ឬអំបោះជក់នឹងមិនរលត់ឡើយ។” ហើយ យើងដឹងថាទ្រង់នឹងមិនបោះបង់ចោលដើមត្រែងដែលមានស្នាមប្រេះឡើយ ទ្រង់ នឹងជួសជុលវា។ ហើយខ្ញុំអធិស្ឋាន ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ប្រសិនបើមានវិញ្ញាណ

ណាមួយដែលខ្មៅចង្កាំ ឬ—ឬបាក់ទឹកចិត្ត ឬដៃទន់ខ្សោយព្យួរចុះ ហើយលុតជង្គង់ ចុះ សូមឲ្យគេលើកឡើងនៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងមកព្យាបាលដួងចិត្ត និងវិញ្ញាណរបស់យើង និងរូបកាយរបស់យើង ហើយ យើងនឹងថ្វាយការសរសើរដល់ទ្រង់សម្រាប់វា។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

51 បើអ្នកចង់ងាកទៅរកបទគម្ពីរ គ្រាន់តែអធិប្បាយប្រហែលសាមសិបនាទី ខ្ញុំ ចង់ឲ្យអ្នកអានជាមួយខ្ញុំចេញពីសៀវភៅវិវរណៈ ជំពូកទី១៩។ ហើយខ្ញុំចង់អាន ដល់ខទី៧ រួមបញ្ចូល។

ក្រោយនោះមក ខ្ញុំឮសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង របស់មនុស្ស១ហ្វូងដ៏ធំ នៅ លើស្ថានសួគ៌ថា ហាលេលូយ៉ា សេចក្តីសង្គ្រោះ...សិរីល្អ និងព្រះចេស្ដា នោះជាបស់ផងព្រះនៃយើងរាល់គ្នាហើយ:

ដ្បិតសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ សុទ្ធតែពិតត្រង់ ហើយសុចរិត ទាំងអស់ ពីព្រោះទ្រង់បានកាត់ទោសស្រីសំផឹងដ៏ធំនោះ ដែលបង្ខូច ផែនដី ដោយការកំផិតរបស់វា ទ្រង់ក៏សងសឹក ដោយព្រោះឈាមពួក បារបំរើរបស់ទ្រង់ ដែលវាបានកំចាយ។

ពួកនោះក៏ពោលពាក្យម្តងទៀតថា ហាលេលូយ៉ា។ ហើយផ្សែងវាក៏ ហុយឡើងនៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ។

ពួកចាស់ទុំទាំង២៤នាក់ និងតួមានជីវិតទាំង៤ ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះ ថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះ ដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក ដោយនិយាយថា អាម៉ែន ហាលេលូយ៉ា។

រួចមានសំឡេងចេញពីបល្ល័ង្កមកថា ចូរសរសើរដល់ព្រះនៃយើង រាល់គ្នាចុះ អស់ទាំងបារបំរើទ្រង់ និងពួកអ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់ ទាំង ធំទាំងតូចអើយ។

នោះខ្ញុំឮសូរដូចជាសំឡេងនៃមនុស្ស១ហ្វូងយ៉ាងធំ ដូចសូរទឹកច្រើន ហើយដូចសូរផ្តួរលាន់យ៉ាងខ្លាំងថា ហាលេលូយ៉ា: ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ ជាព្រះដែលមានព្រះចេស្ដាបំផុតទ្រង់សោយរាជ្យឡើងហើយ។

ចូរឲ្យយើងអរសប្បាយហើយរីករាយឡើង ទាំងថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់
ចុះ៖ ដ្បិតបានដល់ពេលរៀបរាប់ហេតុផលនៃកូនចៀមហើយ ភរិយាទ្រង់
បានរៀបខ្លួនជាស្រេច។

52 ចង់និយាយនៅយប់នេះលើប្រធានបទ៖ រៀបរាប់ហេតុផលនៃកូនចៀម គ្រាន់តែ
ចាំមួយភ្លែតដើម្បី...យើងសុំជាមួយបទគម្ពីរនេះ។ គ្មានការសង្ស័យទេ ប៉ុន្តែ
គ្រូគង្វាលគួរឱ្យស្រឡាញ់របស់អ្នកនៅទីនេះបានទាក់ទងប្រធានបទនេះជាច្រើន
ដង។

53 ហើយ នោះ យើងដឹងថានឹងមានកូនក្រមុំ ហើយនឹងមានពិធីជប់លៀង
អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅលើមេឃ។ នោះប្រាកដណាស់ថាជាព្រះ ព្រោះវាជាព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់។ ហើយយើងដឹងថាអ្នកដែលនឹងក្លាយជាកូនក្រមុំនឹងក្លាយជាក្រុមជំនុំ
របស់ទ្រង់ ហើយពួកគេនឹងបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខទ្រង់ដោយគ្មានស្នាម
ជ្រើវជ្រួញ។ ហើយពួកគេមានសម្ភារៈនៅលើផែនដីឥឡូវនេះដើម្បីរៀបចំខ្លួន។
ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ វាបាននិយាយថា “នាងបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។”

54 មនុស្សជាច្រើននិយាយថា “ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់នឹងដកវិញ្ញាណអាក្រក់នេះ
ចេញពីខ្ញុំ ពីការផឹកស្រា ឬពីល្បែងស៊ីសង ឬពីការកុហក ឬលួច ខ្ញុំនឹងបម្រើទ្រង់។”

55 ប៉ុន្តែវាអាស្រ័យលើអ្នក។ ឃើញទេ អ្នកត្រូវតែធ្វើអ្វីមួយ ផងដែរ។ “អស់អ្នក
ដែលមានជ័យជំនះនឹងទទួលមរតករបស់ទាំងអស់។” ពួកគេបានយកឈ្នះ។
អ្នកមានអំណាចដើម្បីធ្វើវា ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែមានឆន្ទៈក្នុងការដាក់វាចុះ។ ឃើញទេ?
“នាងបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។” ខ្ញុំចូលចិត្តព្រះបន្ទូលនោះ។

56 អ្នកឃើញទេ ព្រះមិនអាចរុញយើងតាមរយៈបំពង់តូចមួយ ទាញយើងចេញ
នៅចុងម្ខាងទៀត ហើយបន្ទាប់មកនិយាយថា “មានពរហើយអ្នកណាដែល
ឈ្នះ។” អ្នកមិនមានអ្វីត្រូវយកឈ្នះឡើយ ទ្រង់គ្រាន់តែរុញអ្នក។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវ
ធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯង។ ខ្ញុំត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯង។ ក្នុងការ
ធ្វើដូច្នោះ យើងបង្ហាញជំនឿនិងការគោរពរបស់យើងចំពោះព្រះ។

57 អំប្រាហាំត្រូវបានសន្យាថានឹងមានកូន ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវតែរក្សាការសន្យានេះអស់
រយៈពេលម្ភៃប្រាំឆ្នាំ ការឡើងចុះដែលគាត់មាន និងការល្អៗក្នុងរយៈពេលម្ភៃប្រាំ
ឆ្នាំនោះ។ ប៉ុន្តែគាត់បានកាន់តាមពាក្យសន្យា។

58 ហើយអ្វីស្រាវអែលត្រូវបានសន្យាថាជាទឹកដីសន្យា ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវប្រយុទ្ធ ដើម្បីបានគ្រប់អ្វីញរបស់វា។ “កន្លែងណាដែលបាតងើងរបស់អ្នកជាន់លើ នោះ ខ្ញុំបានឲ្យអ្នក” ព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូស្វេ។ វានៅទីនោះទាំងអស់។ ទឹកដីនៅ ទីនោះ ហើយព្រះបានប្រទានវាទៅពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវតែតស៊ូដើម្បីវា។

59 វិធីដូចគ្នាគឺអំពីការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ព្រះមានអំណាចដើម្បីព្យាបាលអ្នក ប្រសិនបើអ្នកមានសេចក្តីក្លាហានដើម្បីទទួលយកវា ប៉ុន្តែអ្នកនឹងតស៊ូគ្រប់ផ្លូវ។

60 ព្រះមានព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យដើម្បីសង្គ្រោះអ្នក ហើយទ្រង់នឹងធ្វើវា ប៉ុន្តែអ្នកនឹង តស៊ូគ្រប់អ្វីតាមវិធីរបស់អ្នក។

61 ខ្ញុំបាននៅពីក្រោយតុអធិប្បាយ បន្តសាមសិបមួយឆ្នាំ ហើយគ្រប់អ្វីនោះ មានការប្រយុទ្ធគ្នាឥតឈប់ឈរ។ វាប្រាកដជាមាន។

62 “ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែប្រយុទ្ធប្រសិនបើយើងត្រូវតែសោយរាជ្យ។” ដូច្នោះយើង ដឹងថាកូនក្រមុំត្រូវតែត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ “សុខចិត្តទុកចោលរាល់ទម្ងន់ដែល ងាយរំខានយើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចរត់ដោយអត់ធ្មត់ចំពោះការប្រណាំងដែលបាន កំណត់នៅចំពោះមុខយើង។” យើងត្រូវតែដាក់ពួកគេមួយឡែក ខ្លួនយើង។ យើង មិនអាចនិយាយថា “ព្រះជាម្ចាស់អើយ ទ្រង់យាងមក ដាក់ពួកវាមួយឡែកសម្រាប់ យើង។” យើងត្រូវតែធ្វើវា ដោយខ្លួនឯង។

63 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចូលចិត្តគិតអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិរៀបការឱ្យ មនុស្សពីរច្រើន។ ហើយខ្ញុំគិតថា នៅពេលដែលខ្ញុំនាំបុរសវ័យក្មេងនិងស្ត្រីវ័យក្មេង ម្នាក់ចុះទៅអាសនៈ ហើយឃើញពួកគេចុះមកតាមរយៈព្រះវិហារ ហើយនាងស្អាត ជាមួយនឹងសម្លៀកបំពាក់អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់នាង ហើយស្បែកនៅលើមុខរបស់ នាងនិងព្យួរចុះ និងកូនកំលោះ ឈរត្រង់ ស្លៀកពាក់ស្អាត និងក្មេងនិងពោរពេញ ដោយភាពរឹងមាំ នៅពេលដែលពួកគេដើរចុះនៅទីនោះក្នុងជីវិតដ៏ល្អបំផុតរបស់ ពួកគេ ហើយទទួលយកពាក្យសច្ចាអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ ខ្ញុំគិតថាមានអ្វីផ្ទុយល្មើម អំពីវា។ មានអ្វីដែលពិសិដ្ឋ ព្រោះវារំព្រកខ្ញុំថានឹងមានពិធីមង្គលការដ៏អស្ចារ្យ មួយទៀតនៅថ្ងៃណាមួយ នៅពេលដែលកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងចុះតាម ច្រករបៀងនៃសិរីរុងរឿង។

64 កូនកំលោះនឹងមានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងរួចរាល់។ នឹងមានពិធីមង្គលការ និងពិធីជប់លៀង។ របៀបដែលយើងចូលចិត្តគិតអំពីការរៀបចំគុពីមុខគ្នា

ទៅវិញទៅមក ហើយចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយទឹកភ្នែកហូរលើផ្ទាល់របស់យើង។ ហើយគិតថា ទ្រង់នឹងយាងមក ជូតទឹកភ្នែកទាំងអស់ចេញពីភ្នែករបស់យើង និយាយថា “កុំយំ។ វាចប់ហើយឥឡូវនេះ។ ចូលទៅក្នុងសេចក្តីអំណររបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់អ្នកតាំងពីកំណើតពិភពលោក។” អូ បងប្រុស នោះនឹងធ្វើឱ្យយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។

65 ខ្ញុំគិតថានោះជាបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំ កូនក្រមុំនៅថ្ងៃនេះ ដែលបង្កើតឡើងដោយក្រុមជំនុំទាំងអស់ដែលជឿលើព្រះគ្រីស្ទ។ វាមិនមែនជាអាការព្រះវិហារទេ ហើយក៏មិនមែនជាអង្គការឬនិកាយដែរ ប៉ុន្តែវាជាបុគ្គលដែលនៅក្នុងព្រះវិហារដែលបង្កើតកូនក្រមុំ។

66 ខ្ញុំមានមិត្តល្អម្នាក់នៅល្វីស៊ីល រដ្ឋកេនតាក់ រដ្ឋបណ្ឌិត វីលឡេស ខូបល ដែលជាអ្នកបម្រើព្រះនៃក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយចូលមកហើយទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងជាគ្រូគង្វាលម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកធំជាង ព្រះវិហារធំបំផុតនៅល្វីស៊ីល ព្រះវិហារនៃទ្វារបើកចំហ។ គាត់ជាមិត្តដ៏មានតម្លៃសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយកាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុន ខ្ញុំកំពុងឈរនៅតាមផ្លូវ ហើយខ្ញុំបានឃើញគាត់ចុះមកតាមផ្លូវ។ ហើយខ្ញុំតែងតែស្រឡាញ់គាត់ ហើយគាត់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ។

67 ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយគាត់វះកាត់បំពង់ក ហើយគាត់ហូរឈាមរហូតដល់ស្លាប់។ ហើយពួកគេបាននាំគាត់ទៅមន្ទីរពេទ្យសាវ័កយ៉ូសែប ហើយពួកគេនិយាយថាគាត់ជិតស្លាប់។ ហើយលោកស្រីម៉ាកស្តដងិនបានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ បាននិយាយថា “លោកបណ្ឌិត។ វីលឡេស ខូបល។” ខ្ញុំមិនទាន់ស្គាល់គាត់នៅឡើយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាមានព្រះវិហារធំមួយនៃទ្វារបើកចំហ។ បាននិយាយថា “គាត់ជិតស្លាប់។ ត្រូវពេទ្យបានចាក់ថ្នាំឱ្យគាត់ អ្វីៗផ្សេងទៀត។ ពួកគេដាក់ស្នាមដេរ។ គាត់ហូរឈាមឥតឈប់ឈរ ហើយពួកគេមិនអាចបញ្ឈប់ឈាមបានទេ។ ឈាមរបស់គាត់នឹងមិនកកទេ ហើយ អ្នកដឹងទេ បញ្ឈប់ការហូរឈាម។” ហើយបាននិយាយថា “ពួកគេមានអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៅទីនោះ ហើយពួកគេចង់ឱ្យអ្នកមកអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់។”

68 មែនហើយ ខ្ញុំបានឮពីលោកវេជ្ជបណ្ឌិត វីលឡេស ខូបល ដូច្នេះខ្ញុំមានការស្ទាក់ស្ទើរបន្តិច ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឆ្លងកាត់។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំមើលទៅក្នុងបន្ទប់មន្ទីរពេទ្យ មានបេសកជននិងអ្នកបម្រើព្រះដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់នៅទីនោះ យំនិង

អធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំតូចទាប ជាអ្នកជឿងប់ ចូលទៅក្នុងនោះ? ខ្ញុំគួរតែនៅក្រៅទីនេះប្រសើរជាង។” ដូច្នេះខ្ញុំចុះពីក្រោយម៉ាស៊ីនកូកនៅឯសាល។ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានដល់ព្រះ ដើម្បី—បញ្ឈប់ឈាមសម្រាប់បងប្រុស ខូបល។ ខ្ញុំចុះក្រោមហើយចេញទៅ។

69 ខ្ញុំទើបតែមកដល់ផ្ទះ ប្រហែលដប់ប្រាំនាទី ហើយទូរស័ព្ទក៏រោទ៍ម្តងទៀត ហើយចង់ដឹងថាអ្វីដែលជាការពន្យារពេលរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំមិនបានទៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំមក។ ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើននៅទីនោះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថា ប្រហែលជា មិនត្រូវបាននាំឱ្យចូលមកទេ ឃើញទេ អ្នកដឹកនាំធំៗនៅទីនោះ។”

70 បន្ទាប់មកគាត់បាននិយាយថា “មកឥឡូវនេះ។” បាននិយាយថា “បុរសនោះ មិនអាចរស់បាន បន្តិចទៀតទេ។”

71 ដូច្នេះខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅវិញ ម្តងទៀត។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំចូលទៅទីនោះ គាត់កំពុងព្យាយាមយកបងស្រីកាតូលិកម្នាក់ឱ្យទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន គាត់ក៏ហូរឈាម ហើយឈាមក៏ហូរចេញពីមាត់គាត់។ ខ្ញុំបានដើរចូល។

ហើយគាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកសុខសប្បាយទេ?”

72 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកសុខសប្បាយទេ?” គាត់កំពុងអង្គុយនៅលើគ្រែ ហើយក្អកបែបនោះ ហើយឈាមក៏ចេញមក។

ហើយគាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកឈ្មោះអ្វី?”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំជាបងប្រុសប្រាណហាំ។”

73 ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមយំ ដាក់ដៃរបស់គាត់អោបនៅជុំវិញខ្ញុំ។ ខ្ញុំលុតជង្គង់នៅទីនោះ។

74 ឥឡូវនេះ វាជាលោកវេជ្ជបណ្ឌិត វីលឡេស ខូបល នៃព្រះវិហារទ្វារបើកចំហនៅល្វីសីល។ យកសំបុត្រឱ្យគាត់។ “ឈាមបានឈប់នៅវីនាទីនោះ។” តាំងពីពេលនោះមក។ ឃើញទេ? ហើយយើងជាមិត្តល្អខ្លាំងណាស់ តាំងពីពេលនោះមក។ ហើយនៅថ្ងៃផ្សេងទៀតខ្ញុំបានជួបគាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយថា...

75 អូស្វីដ ជេ ស៊ីធវ អ្នកទាំងអស់គ្នាស្គាល់បងប្រុស ស៊ីធវ។ គាត់ជាបេសកជន ដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ ហើយគាត់មករកបងប្រុស ខូបល ព្រោះគាត់ចូលចិត្តគាត់ណាស់។ គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ខូបល អ្នកដឹងទេ” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំ...” អ្វីមួយអំពីប្រពន្ធរបស់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា “ពេលខ្ញុំរៀបការដំបូង” បាន និយាយថា “ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ល្អ បើខ្ញុំធ្វើខុស ខ្ញុំនឹង អូ ខ្ញុំអាចយកមួយទៀត” ព្រោះគាត់នៅក្មេង។ “ប៉ុន្តែ” បាននិយាយថា “បន្ទាប់ពីមានកូនមកជាមួយ” បាន និយាយថា “បន្ទាប់មកវាពិបាកក្នុងការធ្វើដោយគ្មាននាង។ បន្ទាប់មកគឺនៅពេល ដែលអ្នកមានអាយុប្រហែលហាសិបឆ្នាំ អ្នកមិនអាចធ្វើបានដោយគ្មាននាងទេ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកកាន់តែចាស់ ហេតុអ្វី អ្នក—អ្នកមានអារម្មណ៍បែបនោះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំគិតថាវាត្រឹមត្រូវហើយ។” ខ្ញុំគឺ...

76 អ្វីដែលជាប្រធានបទលើកឡើង អ្នកដឹងពីរបៀបដែលស្ត្រីអាចទិញទំនិញ ហើយប្រពន្ធខ្ញុំនៅទីនោះ។ ហើយនាងគឺជាមហាក្សត្រីនៃការទាំងអស់។ នាង គ្រាន់តែនៅគ្រប់ពេលវេលា។ ជើងដ៏កំសត់របស់ខ្ញុំស្ទើរតែសម្លាប់ខ្ញុំ នៅតាមផ្លូវដើរ ជាមួយនាង។ ហើយគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា “មែនហើយ អ្នកមិនអាចធ្វើបានដោយ គ្មាននាងទេ។” នោះហើយជារបៀបដែលការកត់សម្គាល់កើតឡើង។

77 ពេលខ្ញុំទៅផ្ទះ ខ្ញុំបានអង្គុយក្នុងបន្ទប់នៅទីនោះ ដោយគិតថា “ត្រូវហើយ។” ខ្ញុំ បានអនុវត្តវាទៅអ្វីផ្សេងទៀត។

78 អ្នកដឹងទេ នៅពេលដែលខ្ញុំបានប្រែចិត្តជឿជាលើកដំបូង... ក្លាយជាអ្នក ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អបាទីស្ទ ខ្ញុំគិតថា “ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់មិនមែនជាបា ទីស្ទទេ គាត់គ្រាន់តែមិនត្រូវបានសង្គ្រោះទេ។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ដែល មានចំពោះវា។” ហើយខ្ញុំបានខ្ជាប់ព្រះគម្ពីរមួយនៅក្រោមដៃរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំគិតថា ព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ហៅខ្ញុំឱ្យបង្កើតអ្នករាល់គ្នាជាបាទីស្ទ។ “ហើយគ្រប់គ្នាមិន ជឿដូចពួកបាទីស្ទជឿទេ ពួកគេមិននៅក្នុងរូបភាពទាល់តែសោះ។”

79 កាលដែលថ្ងៃកន្លងទៅ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំមានការងារទាំងមូលដែលត្រូវធ្វើ គឺខ្លួនខ្ញុំ ផ្ទាល់។ ហើយខ្ញុំរកឃើញថា ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញបងប្រុសម្នាក់ទៀតដែល មានក្រុមជំនុំ ជាគ្រូគង្វាល។ គាត់ក៏ទាញដៃ ពិបាកដូចខ្ញុំដែរ។ យ៉ាងណាមិញ ក្លាយក៏លាតបន្តិចឆ្ពោះទៅរកគាត់ដែរ អ្នកដឹងទេ។

80 បន្ទាប់មកយើងរកឃើញថា យើងត្រូវការគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីយើងចាប់ផ្តើមឈានដល់ចំណុចនេះ វាពិបាកណាស់ក្នុងការធ្វើដោយ គ្មានគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហ្នឹងហើយ។ យើងត្រូវតែមានគ្នាទៅវិញទៅមក បែប នោះ។ ហើយខ្ញុំជឿថានោះជាចលនាពេនទឹកស្អុយដ៏អស្ចារ្យនេះ។ ខ្ញុំរីករាយដែល ឃើញរបាំងនៃភាពព្រងើយកន្តើយទាំងនោះបានបែកបាក់ ក្រុមជំនុំដ៏អស្ចារ្យ របស់ព្រះចាប់ផ្តើមរួមបញ្ចូលគ្នាជាមួយគ្នានៅក្នុងការប្រកប។ មានន័យថាពិធី មង្គលការជិតមកដល់ហើយ។ ហើយឮត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ដូចដែលពួកគេអាចមាន កន្លែងណាមួយនៅក្នុងអគារនោះ ប្រសិនបើពួកវាជាថ្មរបស់ព្រះអម្ចាស់។

81 ឥឡូវនេះ អាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្នុងន័យមួយ គឺជាប្រភេទមួយ។ អាពាហ៍ពិពាហ៍ នៅលើផែនដីនៅទីនេះគឺជាប្រភេទនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅស្ថានសួគ៌។ ឥឡូវចូរ យើងឆ្លងកាត់វា បន្តិចសិន ដើម្បីហាត់សមរាប់បន្តិច។

82 រឿងដំបូងនៅទីនោះ ត្រូវតែមានការសម្រេចចិត្ត។ រឿងដំបូង កើតឡើង នៅក្នុង អាពាហ៍ពិពាហ៍ធម្មជាតិ គឺជាការសម្រេចចិត្តត្រូវធ្វើ។ ស្ត្រីវ័យក្មេងត្រូវតែធ្វើការ សម្រេចចិត្តរបស់នាង ថាតើនាងចង់បានបុរសវ័យក្មេងនេះឬអត់ និងបុរសវ័យក្មេង ថាតើគាត់ចង់បានស្ត្រីវ័យក្មេងឬទេ។ ត្រូវតែមានការសម្រេចចិត្តមួយ ហើយអ្នក ត្រូវតែធ្វើវា។ នាងត្រូវតែជាស្ត្រីតែមួយគត់នៅលើពិភពលោកដែលអ្នកស្រឡាញ់ ហើយគាត់ត្រូវតែជាបុរសតែម្នាក់គត់។ ប្រសិនបើវាមិនមែនទេ នោះអ្នកបានធ្វើការ សម្រេចចិត្តខុស។

83 ហើយនោះជាវិធីដូចគ្នាដែរ ដោយធ្វើការសម្រេចចិត្តសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ។ រឿង ដំបូងដែលអ្នកត្រូវធ្វើ គឺជាគំនិតរបស់អ្នកថាតើអ្នកនឹងបម្រើព្រះហើយយកទ្រង់ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក ឬអ្នកនឹងមិនធ្វើវាទេ។ តើអ្នកនឹងបម្រើលោកិយទេ? តើអ្នកនឹងបម្រើព្រះគ្រីស្ទទេ? អ្នកត្រូវតែបង្កើតគំនិតរបស់អ្នក។ ត្រូវតែមានការ សម្រេចចិត្ត។ នៅពេលដែលអ្នកបង្កើតគំនិតរបស់អ្នក ថាអ្នកនឹងបម្រើព្រះឬ ទ្រព្យសម្បត្តិ បន្ទាប់មកអ្នកយកជម្រើសរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែការសម្រេចចិត្តត្រូវតែ ធ្វើ។

84 ហើយបន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីការសម្រេចចិត្តត្រូវបានធ្វើឡើង នោះអ្នកខ្លួនឯង បន្ទាប់មកមានពិធីភ្ជាប់ពាក្យ។ នោះ អ្នកឃើញវានៅអាសនៈ។ អ្នកត្រូវតែធ្វើពិធី ភ្ជាប់ពាក្យមុនពេលការប្រកបនេះអាចកើតឡើង។ ហើយនោះជារបៀបដែល

វានៅជាមួយក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ វាត្រូវតែជាការចូលរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ—ការសន្យា ការភ្ជាប់ពាក្យ កិច្ចការស្នេហា។

85 ហើយបន្ទាប់មក រឿងបន្ទាប់គឺ—គឺជាការសន្យាដែលបានធ្វើ។ ត្រូវតែមានការសន្យាចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាអ្នកសន្យា។ “អូនសម្លាញ់ បើអូនរៀបការជាមួយបង បងសន្យាថាបងនឹងស្មោះត្រង់និងទៀងត្រង់។ ខ្ញុំនឹងមិនមើលទៅលើស្ត្រីផ្សេងទៀតទេ។” ឬ “ខ្ញុំនឹងមិនមើលបុរសផ្សេងទៀតទេ។ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើទាំងអស់នោះជាកាតព្វកិច្ច ក្នុងនាមជាប្រពន្ធ។ យើងមានកូន វានឹងធ្វើទាំងអស់ជាកាតព្វកិច្ចដូចជា—ក្នុងនាមជាម្តាយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងក្លាយជាស្ត្រីមេផ្ទះ។” ការសន្យាទាំងអស់នេះត្រូវធ្វើ ឬគួរតែនៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រឹមត្រូវ។

86 ហើយនោះជារឿងដូចគ្នានៅពេលដែលអ្នកមករកព្រះគ្រីស្ទ។ “ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងទទួលទូលបង្គំចូលទៅក្នុងរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់ ទូលបង្គំសន្យា។” ហ្នឹងហើយ។ “ទូលបង្គំនឹងស្រឡាញ់ទ្រង់។ ទូលបង្គំនឹងស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់។ ទូលបង្គំនឹងបម្រើទ្រង់ទាំងថ្ងៃនិងយប់។” វាអាក្រក់ណាស់ដែលយើងភ្លេចវា។ “ទូលបង្គំនឹងបម្រើទ្រង់ទាំងថ្ងៃនិងយប់។ ទូលបង្គំនឹងតម។ ទូលបង្គំនឹងអធិស្ឋាន។ ទូលបង្គំនឹងស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់។ ទូលបង្គំនឹងយកដង្វាយមួយភាគដប់របស់ទូលបង្គំទៅក្នុងឃ្នាំង។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានជាច្រើនដងក្នុងមួយថ្ងៃ។ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីទាំងអស់។ ហើយខ្ញុំនឹងសន្យាសេចក្តីស្រឡាញ់ទាំងអស់របស់ខ្ញុំចំពោះទ្រង់។” នោះជាអ្វីដែលអ្នកគួរធ្វើ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកសន្យានោះ ហើយវាគួរតែចេញពីចិត្តរបស់អ្នក។

87 បើអ្នកសន្យាជាមួយប្តីអ្នក មិនមែនចេញពីចិត្តអ្នកទេ អ្នកពិតជាមិនបានរស់នៅត្រឹមត្រូវជាមួយគាត់ទេ។ វាជាប្រភេទនៃរឿងគ្រីស្តាល់។

88 សូមមើលនៅទីនេះ។ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នកមិនទាន់មានឆ្មេញ ហើយអ្នកប្រើឆ្មេញក្លែងក្លាយ ឥឡូវនេះ នោះមិនអីទេ។ វាជំនួសឆ្មេញដែលអ្នកធ្លាប់មាន។ ប៉ុន្តែតាមពិត ឆ្មេញទាំងនោះមិនបានភ្ជាប់ជាមួយអ្នកទេ។ វាមិនមែនជាផ្នែករបស់អ្នកទេ។ ប្រសិនបើអ្នកមាន—ដៃកាត់ចោល ហើយអ្នកដាក់ដៃក្លែងក្លាយមែនហើយ ដៃនោះពិតជាមិនដុះភ្ជាប់ជាមួយអ្នកទេ។ វាគ្រាន់តែជាប់នឹងអ្នក។ ឃើញទេ? វាមិនបានដុះភ្ជាប់ជាមួយអ្នកទេ។

89 ហើយនៅពេលដែលយើងសន្យាចំពោះព្រះគ្រីស្ទ ប្រសិនបើយើងមិនក្លាយជា

ផ្នែកនៃទ្រង់ ដូចជាស្រ្តីគួរតែក្លាយជាផ្នែកមួយនៃបុរសនិងបុរសជាផ្នែកមួយនៃស្រ្តី បន្ទាប់មកអញ្ចឹងយើងជាគ្រីស្ទានសិប្បនិម្មិត។ យើងមិនមែន ជារបស់ពិតទេ។ អ្នក ពិតជាមិនបានរៀបការជាមួយស្រ្តីម្នាក់នោះទេ។ អ្នកប្រហែលជាស្មោះត្រង់។ បើ អ្នកមិនស្រឡាញ់ប្តីរបស់អ្នក ហើយគាត់មានអាយុហុកសិបបួនឆ្នាំ ហើយ អ្នកមិនស្រឡាញ់គាត់ដូចអ្នកកាលពីដើមទេ អញ្ចឹងអ្នកគ្រាន់តែជាអ្នកបង្កើតកូន របស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ។

90 នោះជារបៀបដែលក្រុមជំនុំមាន គឺច្រើនណាស់សព្វថ្ងៃនេះ។ យើងគ្រាន់តែ យកឈ្មោះ “ព្រះវិហារគ្រីស្ទាន” ធ្វើពុតជាកូនក្រមុំ។ នៅពេលដែល វាគ្រាន់តែជា សិប្បនិម្មិត។ យើងមិនមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះគ្រីស្ទតាមវិធីណាមួយឡើយ។ យើងដូចជាធ្មេញសិប្បនិម្មិត ដែលសិប្បនិម្មិត ភ្នែកសិប្បនិម្មិត។ ឃើញទេ? វាជាអ្វី ដែលសិប្បនិម្មិតប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែដាក់វា។ មែនហើយ អ្នកមិនអាចដាក់លើ គ្រីស្ទានបានទេ។ អ្នកត្រូវតែដុះភ្ជាប់ជាមួយវា។

91 ហើយបន្ទាប់មកព្រះវិហារដែលគ្រាន់តែជាសិប្បនិម្មិត ហៅថាព្រះវិហារនៃ ព្រះគ្រីស្ទ មែនហើយ កូនរបស់ពួកគេគឺមិននៅទីនោះទេ ដែលកើតចេញពីអង្គការ តែមួយនោះ។ គឺគ្រាន់តែ...ពួកគេមិនមែនជាកូនរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ ពួកគេជាកូន និកាយ មិនមែនជាកូនរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។

92 ប្រសិនបើស្រ្តីមិនជាប់ជាមួយបុរសដោយស្មោះត្រង់ទេ នោះមិនមែនជាប្តី របស់នាងទេ។ វាគ្រាន់តែជាបុរសម្នាក់ដែលនាងបានស្បថដើម្បីរស់នៅជាមួយ ហើយនាងបានស្បថខុស។ នាងបានសន្យាថានឹងស្រឡាញ់គាត់ ហើយនាងបាន និយាយថានាងស្រឡាញ់គាត់ ហើយនាងមិនធ្វើវាទេ។ គ្រប់ពេលវេលា បុរសនេះ ត្រូវបានបញ្ឆោត។

93 ប៉ុន្តែមានរឿងមួយប្រាកដណាស់ មិត្តអើយ យើងនឹងមិនបញ្ឆោតព្រះគ្រីស្ទ ទេ។ ទ្រង់ស្គាល់របស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

94 ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ដំបូង ការសម្រេចចិត្តត្រូវបានធ្វើឡើង។ បន្ទាប់មក ការ ភ្ជាប់ពាក្យ។ បន្ទាប់មកការសន្យា។

95 ហើយ បន្ទាប់មក ពិធីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ហើយនោះជាពេលដែលកូនក្រមុំ —កូនក្រមុំយកនាមត្រកូលរបស់កូនកំលោះ។ នាងមិនមែនមាននាមជារបស់នាង ទៀតទេ។ នាងយកនាមត្រកូលរបស់កូនកំលោះ។

96 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលក្រុមជំនុំមានពិធីរៀបរាប់ហេតុផល ធ្វើការសន្យា របស់ពួកគេ បន្ទាប់មកនាងយកនាមត្រកូលកូនកំលោះ។ បន្ទាប់មកនាងមិនមែន ជាក្រុមជំនុំនៃលោកិយទៀតទេ។ នាងគឺជាក្រុមជំនុំនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។ មិនមែន...ខ្ញុំមិនមានន័យ ថា តាមឈ្មោះនោះទេ។ ខ្ញុំមានន័យថា ដោយ កំណើត ដោយធម្មជាតិ ដោយអំណាចនៃព្រះ។ ដោយសេចក្តីពិតដែលបាន បង្ហាញរបស់ព្រះ នៅក្នុងចិត្ត នាងបានក្លាយជាក្រុមជំនុំគ្រីស្ទាន ព្រះវិហារគ្រីស្ទាន ជាសាវ័កសកលដ៏អស្ចារ្យ។ នាងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃព្រះគ្រីស្ទ។ នៅពេលដែល នាងធ្វើដូច្នោះ នាង...ព្រះគ្រីស្ទបានចាក់ចូលទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណផ្ទាល់របស់នាង ជីវិតរបស់ទ្រង់។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយទៅកាន់អំបាមនិងអេវ៉ានៅទីនោះថា “អ្នកមិនមែនពីរទៀតទេ ប៉ុន្តែគឺត្រឡប់មកតែមួយ។” ហើយនៅពេលដែលស្ត្រី ជា ក្រុមជំនុំបានរៀបការជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ពួកគេលែងជាពីរនាក់ទៀតហើយ។ ពួកគេ គឺតែមួយ។ ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអ្នក! អាម៉ែន។ នោះហើយជាវា។ ជីវិតរបស់ទ្រង់ត្រូវ បាននាំមកក្នុងអ្នក បន្ទាប់មកអ្នកក្លាយជាកូនក្រមុំ។

97 បន្ទាប់មក រឿងមួយទៀត បន្ទាប់ពីនាងបានសច្ចាសម្បថទាំងអស់នេះហើយ ពិធីរៀបរាប់ហេតុផលនេះត្រូវបានគេនិយាយថា:

98 ដូចជា ប្រពន្ធខ្ញុំឈ្មោះ ប្រុយ មុនពេលនាងរៀបការ។ ឥឡូវនេះ នាងមិនមែន ជាប្រុយទៀតទេ។ នាងគឺប្រាណហាំ។ ឥឡូវនេះ នាងមិនមែនជាប្រុយទៀតទេ។ នាងគឺប្រាណហាំ។

99 ហើយនៅពេលដែលអ្នកចូលមកក្នុងព្រះគ្រីស្ទ អ្នកមិនមែនជារបស់លោកិយ ទៀតទេ។ អ្នកគឺជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? អ្នកមិនខ្វល់ពីរឿងលោកិយទេ។ ពួកគេបានស្លាប់ចំពោះអ្នក។ “ដ្បិតអ្នកណាដែលស្រឡាញ់លោកិយ ឬរបស់លោ កិយ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិននៅក្នុងអ្នកនោះទេ។”

100 ដូច្នោះ អ្នកឃើញទេ អ្នកមិនអាចធ្វើជាគ្រីស្ទានសិប្បនិម្មិតបានទេ។ អ្នកអាចជា គ្រីស្ទានពិត មិនមែនសិប្បនិម្មិតឡើយ។

101 ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចក្លាយជាគ្រីស្ទានបានទេ រហូតដល់ ព្រះគ្រីស្ទចាក់អង្គទ្រង់ ដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ចូលទៅក្នុងអ្នក។ បន្ទាប់មក អ្នកត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយទ្រង់។ អ្នកមិនមែនជាពីរទៀតទេ។ អ្នកគឺត្រឡប់មក តែមួយ។ ព្រះគ្រីស្ទបានសន្យាថានឹងគង់នៅក្នុងយើង ដូចជាព្រះវរបិតាគង់នៅ

ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ “ខ្ញុំនិងព្រះបិតារបស់ខ្ញុំគឺតែមួយ។ អ្នកនិងខ្ញុំគឺតែមួយ។” ឃើញទេ? ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងយើង! អ្វីទាំងអស់ដែលជាព្រះ ទ្រង់បានចាក់ចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយអ្វីទាំងអស់ដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានចាក់ចូលទៅក្នុងក្រុមជំនុំដើម្បីបន្តកិច្ចការនៃដំណឹងល្អ។

102 បន្ទាប់មកយើងក្លាយជា មិនមែនដោយឈ្មោះសិប្បនិម្មិតទេ ប៉ុន្តែដោយការពិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃជីវិតដែលភ្ជាប់យើងចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មក តាមរយៈអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ យើងត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់នៃលោកិយ ហើយនៅជាមួយទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ យប់នេះ យើងកំពុងអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវឃើញទេ បានរស់ឡើងវិញជាមួយទ្រង់ បានស្លាប់ចំពោះរឿងលោកិយ ហើយបានយកព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយនៅពេលដែលយើងទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ នោះពិភពលោកនឹងស្លាប់ បន្ទាប់មកយើងលែងខ្វល់ពីលោកិយទៀតហើយ។ ពិភពលោកគឺស្លាប់សម្រាប់យើង។ ហើយយើង...ហើយវាបានស្លាប់សម្រាប់យើង ហើយយើងបានស្លាប់ចំពោះវា។

103 អ្នកជាមនុស្សខុសគ្នា បុគ្គលិកលក្ខណៈខុសគ្នា ព្រោះអ្នកគឺជារបស់បង្កើតថ្មី។ ការបង្កើត! មិនមែនជាការបង្កើតដូចគ្នាទេ ប៉ុន្តែឡើង មិនមែនជា—បុរសម្នាក់ដែលបានបង្កើតស្លឹកថ្មី។ ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់ដែលបានស្លាប់ ហើយបានកើតជាថ្មី ហើយក្លាយជាការបង្កើតថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់គង់នៅក្នុងបុគ្គលនោះ។

104 ឥឡូវនេះ ដូចជាស្រ្តីដែលមិនមែនប្រុសទៀតទេ នាងគឺជាប្រាណហាំ ហើយនាងទៅដោយនាមនោះ។

105 ហើយក្រុមជំនុំមិនមែនជារបស់លោកិយទៀតទេ ប៉ុន្តែវានៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ គឺនាង។ នាងបានភ្ជាប់ជាមួយទ្រង់ ដោយជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់។

106 តើអ្នកធ្លាប់អាននៅក្នុងបទគម្ពីរទេ តើបុរសទីមួយដែលព្រះបានបង្កើតគឺជា—មនុស្សពីរយ៉ាងដូចម្តេច? អំជាមគឺទាំង២នាក់អំជាមនិងអេវ៉ា និយាយខាងវិញ្ញាណ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សដំបូងតាមរូបភាពរបស់ទ្រង់។ “ហើយព្រះជាវិញ្ញាណ។” ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់ដាក់ពួកគេនៅក្នុង

សាច់ឈាម ទ្រង់បានបំបែកពួកគេ។ គាត់បានយកវិញ្ញាណបុរស ដាក់វាចូលទៅក្នុងបុរស ហើយយកវិញ្ញាណស្រ្តីដាក់ចូលទៅក្នុងស្រ្តី។

107 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នកឃើញស្រ្តីម្នាក់ចង់ធ្វើដូចបុរស មានអ្វីខុស។ នៅពេលអ្នកឃើញបុរសចង់ធ្វើដូចស្រ្តី មានអ្វីខុស។ ដូច្នេះវាមើលទៅដូចជាពិភពលោកគឺខុសទាំងអស់ សព្វថ្ងៃនេះ។ បុរសកំពុងព្យាយាមធ្វើដូចស្រ្តី ស្រ្តីចូលចិត្តធ្វើដូចបុរស។ ហ្នឹងហើយ។ វាជាការពិត។

108 ឥឡូវនេះមើល។ វាល្អឥតខ្ចោះណាស់ នៅពេលដែលព្រះបានយកនិងបង្កើតមនុស្ស ហើយដើម្បីបង្ហាញថាទ្រង់មិនចង់ឱ្យវាចេញពីអ្វីផ្សេង ស្រ្តីមិននៅក្នុងការបង្កើតដើមទេ។ ដូច្នេះនាងមិននៅក្នុងការបង្កើតទេ ប៉ុន្តែនាងជាផ្នែកមួយនៃអ័ដាម។ នាងជាអនុផល។ ទ្រង់ចូលទៅយកឆ្អឹងជំនីអ័ដាម មិនមែនបង្កើតមនុស្សផ្សេងទេ ប៉ុន្តែបានយកផ្នែកនៃមនុស្សមួយហើយបង្កើតមនុស្សមួយទៀតចេញពីវា។ ហើយទ្រង់បានយកវិញ្ញាណបុរសដែលមាននៅក្នុងអ័ដាម...ហើយបានយកវិញ្ញាណស្រ្តីដែលមាននៅក្នុងអ័ដាម ជាជាង ហើយដាក់វាចូលទៅក្នុងស្រ្តី។ ដូច្នេះទាំងវិញ្ញាណនិងរូបកាយ ពួកគេក្លាយជាតែមួយ។

109 ជាប្រភេទដ៏ស្រស់ស្អាតចំពោះអ្វីដែលព្រះបានធ្វើនៅកាលវ៉ារី។ ទ្រង់បានយកព្រះគ្រីស្ទ ហើយភ្ជាប់ទ្រង់ជាមួយក្រុមជំនុំ តាមរយៈជ្រុងច្រាំង ទ្រង់បាននាំព្រះលោហិតដែលសំអាតមនុស្ស ដែលញែកសាច់ឈាមនៃក្រុមជំនុំ ហើយដាក់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដែលទ្រង់បានយកឈើឆ្កាងនៅទីនោះចេញពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយដាក់វាចូលទៅក្នុងបុគ្គល។ បន្ទាប់មកពួកគេគឺតែមួយ។ ពួកគេក្លាយជាតែមួយ។ ព្រះគ្រីស្ទនិងអ្នកគឺតែមួយ។

110 ហើយអ្នកនិងប្តីរបស់អ្នកគួរតែមានតែមួយ។ បើមានអ្វីផ្ទុយ នោះមានអ្វីខុសជាមួយការប្រកបរបស់អ្នក។

111 ហើយបើមានអ្វីផ្ទុយពីយើង ចំពោះព្រះគ្រីស្ទ យើងមិនជឿព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទេ និយាយថា “អូ នោះគឺសម្រាប់ថ្ងៃផ្សេងទៀត” មានអ្វីខុសជាមួយការរូបរាងរបស់យើងជាមួយទ្រង់។ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា “ថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យបានកន្លងផុតទៅហើយ មិនមានការព្យាបាលដ៏ទេវភាពទេ មិនមានពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ” អនុវត្តវានៅកន្លែងណាមួយ ដែលបង្ហាញថាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទមិននៅក្នុងអ្នកទេ។

112 ដោយសារតែ “កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយ ព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាម។” ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានលេចឆ្នោតនៅក្នុងអ្នក បន្ទាប់មក អ្នកឃើញទេ វាគឺជាអ្នក ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺតែមួយនៅពេលនោះ។ “បើ អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក អ្នកអាចសួរអ្វីដែល អ្នកចង់បាន” ពីព្រោះវាមិនមែនជាអ្នកទៀតទេ។ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងអ្នក។ អ្នកក្លាយជាម្នាក់។ ត្រូវហើយ។

113 បន្ទាប់មក រឿងមួយទៀត បន្ទាប់ពីនាងបានធ្វើដូច្នោះ បន្ទាប់ពីនាងបានបំពេញ ពាក្យសម្បថរបស់នាង ហើយបានរៀបការហើយយកនាមប្តីរបស់នាង នាមរបស់ កូនកំលោះ បន្ទាប់មកនាងជាអ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់មាន។ នាងជាអ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់។ ប្រពន្ធរបស់អ្នកគឺជាអ្នកទទួលមរតក នៃអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកមាន។

114 ហើយនោះជារឿងដែលក្រុមជំនុំគឺ ប្រសិនបើនាងគ្រាន់តែដឹងវា ជាផ្នែកមួយ នៃទ្រង់ជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់នៅក្នុងនាង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “កិច្ចការ ដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏ត្រូវធ្វើដែរ។ អ្នកនឹងធ្វើធំជាងនេះទៅទៀត ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា។ បន្តិចទៀត លោកយល់ឃើញខ្ញុំទៀតហើយ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំ នឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នក រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។” បន្ទាប់មកវាជាព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអ្នក។ អ្នកត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយគ្នា ហើយអ្នកជា អ្នកទទួលមរតកជាមួយទ្រង់។

115 ហើយបើទ្រង់គង់នៅលើផែនដី តើទ្រង់នឹងធ្វើអ្វី? រឿងដដែលដែលទ្រង់បាន ធ្វើនៅទីនោះ ព្រោះទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ទ្រង់នឹងគិតអំពីកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតា។ ទ្រង់នឹងព្យាយាមអ្នកជំងឺ។ ទ្រង់នឹង ធ្វើការអស្ចារ្យ។ ទ្រង់នឹងធ្វើដូចអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះ នៅលើផែនដី ព្រោះទ្រង់នៅតែដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ វាគ្រាន់តែល្អឥតខ្ចោះ។ នោះហើយជាអាពាហ៍ពិពាហ៍។

116 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ចុះបើស្ត្រីម្នាក់នេះរៀបការ ទទួលយកពាក្យសម្បថទាំងអស់ នេះ និងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយនាងបានក្លាយជាប្តីរបស់បុរសនេះ ហើយនាងជា អ្នកស្នងមរតករបស់ទាំងអស់ដែលគាត់មាន ហើយបន្ទាប់មកនាងទៅជាល្វីល្វើ?

នាងចាប់ផ្ដើមដោយកំហឹង។ នាងចាប់ផ្ដើម រត់តាមបុរសផ្សេងទៀត។ មិនត្រឹមតែ ប៉ុណ្ណឹងទេ នាងកំពុងចែករំលែកក្ដីស្រឡាញ់របស់នាងទៅកាន់អ្នកដទៃ។ បុរស ម្នាក់ជាមួយប្រពន្ធរបស់គាត់ ការសន្យាទាំងអស់ដែលពួកគេបានធ្វើ ហើយ បន្ទាប់មកនាងចេញទៅក្រៅហើយចាប់ផ្ដើមចែករំលែកជីវិតរបស់នាងជាមួយ អ្នកដទៃ សេចក្ដីស្រឡាញ់និងសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់នាងជាមួយអ្នកដទៃ។

117 នោះហើយជាអ្វីដែលហៅថាគ្រីស្ទានជាច្រើនធ្វើ ដោយចែកចាយសេចក្ដី ស្រឡាញ់របស់អ្នកជាមួយពិភពលោក: លេង រាំ ល្បែងកំសាន្ត នៅផ្ទះគេចពី ការប្រជុំអធិស្ឋាន មើលទូរទស្សន៍ គ្រប់ប្រភេទនៃរឿងលោកិយដែលបានជំនួស កន្លែងនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះ នៅក្នុងចិត្តរបស់ក្រុមជំនុំ។ នាងបានទៅ ដោយកំហឹង។ នាងបានទៅជាល្វីល្វើ។ នាងបានចេញទៅតាមបុរសផ្សេងទៀត។ នាងកំពុងចែករំលែកសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់នាង។ នាងនឹងយកដង្ហាយមួយ ភាគក្នុងដប់របស់នាងដែលនាងគួរតែផ្តល់ឱ្យក្រុមជំនុំ នាងនឹងចំណាយវាលើអ្វី ផ្សេងទៀតនៅក្នុងពិភពលោក។ នាងនឹង...ជំនួសឱ្យការស្រឡាញ់ព្រះតាមរបៀប ដែលនាងគួរធ្វើ ហើយរស់នៅសម្រាប់ព្រះ ហើយស្រឡាញ់ក្នុងការមកព្រះវិហារ អ្នកស្ទើរតែត្រូវបញ្ចុះបញ្ចូលនាងឱ្យមក។

118 ហេតុអ្វី ខ្ញុំដឹង នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ—អ្នកដឹកនាំម្នាក់បានប្រាប់ខ្ញុំថាគាត់ បានធ្វើការអធិស្ឋានជាច្រើន...ភាគជាច្រើន ដើម្បីឱ្យមនុស្សចុះឈ្មោះ ថាពួកគេនឹង សន្យាថានឹងមកសាលាថ្ងៃអាទិត្យយ៉ាងហោចណាស់ប្រាំមួយខែក្នុងមួយឆ្នាំ។

119 ហើយខ្ញុំបានឃើញក្មេងស្រីចំណាស់ម្នាក់ចុះក្រោមភ្នំនៅទីនោះ ជាកន្លែង ដែលខ្ញុំធ្វើការ។ ហើយនាងចេញពីទីនោះ។ ហើយខ្ញុំកំពុងឈរនៅមាត់ទ្វារ គោះទ្វារ ហើយនាងមកមាត់ទ្វារ។ ហើយនាងគឺជាអ្នកលេងឆ្មាខ្លះនៅទីនេះ អ្នកដឹង ទេ។

120 ដូចជាក្រុមនេះដែលពួកគេត្រូវចាប់ខ្លួននៅទីនេះនៅផុននិកកាលពីយប់មិញ ខ្ញុំជឿថាវា ការធ្វើខុសថ្មីនេះនៃ—រ៉ុកនិងរ៉ូល ឬ កញ្ជោងមិនថាវាជាអ្វី ហើយពួកគេ ត្រូវឲ្យសមត្ថកិច្ចមកចាប់ពួកគេ។ យុវជនអើយ តើអ្នកមិនយល់ថានោះជាវិញ្ញាណ របស់អារក្សទេឬ? នៅក្រោមឥទ្ធិពល រហូតដល់ពួកគេមិនដឹងថាពួកគេជាអ្វី ចេញ តាមផ្លូវ បន្ត។

121 ដូចជាតារាកំប្លែងខ្លះ ឬអ្នកលេងកំណត់ត្រាទាំងនេះ ហើយអ្នកជិះកង់ ជាដើម

ទៅកន្លែងនៅក្នុងទីក្រុងដែលខ្ញុំនៅ។ ហើយស្រ្តីវ័យក្មេងបានដោះសម្លៀកបំពាក់ ក្នុងរបស់ពួកគេហើយបោះវានៅលើផែនិកា ដើម្បីឱ្យក្មេងប្រុសនេះចុះហត្ថលេខា។ តើអ្នកមិនដឹងថានោះជាអារក្សទេឬ? វាជាវិញ្ញាណនៃថ្ងៃចុងក្រោយ។ ប្រាកដណាស់។ វាជាការអាម៉ាស់ណាស់។ ហ្នឹងហើយ អ្នកទៅជាល្វីល្វើ។

122 ស្រ្តីវ័យក្មេងនេះ នាងចេញមកបន្ត។ នាងមិនដឹងថាខ្ញុំជា... ភ្លេចខ្ញុំឈរនៅ មាត់ទ្វារ។ ហើយនាងបាននិយាយថា “អូ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំភ្លេចអ្នកឈរនៅ ទីនោះ។” ហើយនាងបានចើបបុរសម្នាក់នោះតាមវិទ្យុ មិនថាវាជាអ្វី ហើយនិយាយ ថា “ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅប្រ៊ុនប៊្រីធាត” ឬអ្វីក៏ដោយ។ ពួកគេនឹងមានការរំប្រភេទខ្លះ នៅយប់នោះ។

ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់លោកបណ្ឌិតប្រោន ដែលជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ។

123 គាត់បាននិយាយថា “តើក្រុមជំនុំរបស់អ្នកនៅទីនោះយ៉ាងម៉េចដែរ ប៊ីលលី?”

បាននិយាយថា “មិនអីទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “យើងកំពុងផ្តល់ថ្នាំឱ្យ ពួកគេ។”

គាត់បាននិយាយថា “តើថ្នាំប្រភេទណា?”

124 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដំណឹងល្អ។ នោះប្រាកដជាធ្វើឱ្យពួកគេមក គ្រប់ពេលវេលា។” ឃើញទេ?

125 ហើយគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំអំពីរឿងនោះ ដោយចុះហត្ថលេខាលើការសន្យា ទាំងនោះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “លោកបណ្ឌិត។ ប្រោន តើអ្នកគិតថា អ្នកលេងឆ្មារនៅលើវិទ្យុនោះ។ នឹងត្រូវធ្វើឱ្យក្មេងស្រីនោះចុះហត្ថលេខាសន្យា ថានាងនឹងនៅទីនោះនៅយប់នោះ? មិនមែនទាល់តែសោះ។ នាងនឹងបញ្ជាំ សម្លៀកបំពាក់អ្វីដែលនាងពាក់ ដើម្បីទៅទីនោះ។” ហេតុអ្វី? វាជាអ្វីមួយនៅក្នុង នាងដែលភ្ជាប់នាង វិញ្ញាណ ទៅនឹងការកម្សាន្តលោកិយនោះ។

126 ហើយរហូតដល់ក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដែលត្រូវបានគេហៅថា កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ភ្ជាប់ខ្លួននាងផ្ទាល់ជាមួយព្រះដូចនោះ នាងនឹងនៅតែ ជាប់ក្នុងលោកិយ នៅក្នុងដីឥដ្ឋនៃអំពើបាប រហូតដល់នាងភ្ជាប់ជាមួយព្រះ តាមរបៀបបែបនេះ រហូតដល់បេះដូងរបស់នាងពោរពេញដោយសិរីរុងរឿងនិង

ព្រះចេស្ដានៃព្រះ រហូតដល់នាងមិនអាចមើលឃើញអ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីព្រះគ្រីស្ទ។
ហ្នឹងហើយ។

127 នោះហើយជាអ្វីដែលយើងនឹងត្រូវធ្វើ។ នោះជាផែនការតែមួយគត់ កម្មវិធី
តែមួយគត់ដែលព្រះមាន គឺធ្វើរឿងដូចនោះ។ អ្នកត្រូវតែមិនត្រូវបានយកដោយ
សិប្បនិម្មិតទេ។ អ្នកត្រូវតែកើតនៅក្នុង មិនត្រូវរង្គោះរង្គើ ឬនាំយកសំបុត្រទៅ
ព្រះវិហារ។ ប៉ុន្តែត្រូវកើតនៅក្នុងក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដោយការបង្កើត
ឡើងវិញ ដោយអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលធ្វើឱ្យអ្នក
ក្លាយជាមនុស្សថ្មីនៅក្នុងទ្រង់។ អាម៉ែន។ នោះតម្រង់វាឡើង។ ធ្វើវាបែបនោះ។
ប្រាកដណាស់។ ត្រូវហើយ។

128 នាងទៅជាល្វីលើ។ នាងចាប់ផ្តើមចែករំលែកសេចក្តីស្រឡាញ់របស់នាង
ជាមួយអ្នកដទៃ រឿងលោកិយ ភាពរីករាយខាងលោកិយ ទៅកន្លែងដែលនាងមិន
គួរទៅ ដោយនិយាយអ្វីដែលនាងមិនគួរនិយាយ។

129 នៅទីនេះមានពេលមួយខ្ញុំ...ពួកគេកំពុងមានស្ត្រី...ប្រភេទនៃពិធីដប់លៀង
ព្រះវិហារនៅជាន់ខាងលើ។ ខ្ញុំមានអ្វីត្រូវធ្វើនៅបន្ទប់ក្រោមដីនៃផ្ទះនេះ។ ហើយខ្ញុំ
ប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំបានឮរឿងដ៏អាក្រក់មួយចំនួននៅពេលដែលខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប
ប៉ុន្តែ ការប្រជុំរបស់ស្ត្រីនោះ ខ្ញុំមិនដែលឮរឿងកំប្លែងអាក្រក់ជាងនេះទេក្នុងជីវិត
របស់ខ្ញុំ។ តើអ្នកអាចស្រមៃបានទេ មនុស្សម្នាក់ដែលហៅថាគ្រីស្ទាន នឹងអនុញ្ញាត
ឱ្យភាពកខ្វក់បែបនេះហូរចេញពីពួកគេ?

130 អ្នកមិនអាចយកទឹកផ្អែមនិងល្អចេញពីអាងទឹកតែមួយបានទេ។ អ្នកដាក់ធុង
ចូលទៅក្នុងអណ្តូង ហើយវាចេញមកពេញដោយដង្កូវទឹក យើងហៅពួកវាអញ្ចឹង។
នៅពេលដែលអ្នកដាក់ធុងចុះម្តងទៀត វានឹងចេញមកដូចគ្នា។ អាងទឹកត្រូវការ
ការបោសសម្អាត ហើយបំពេញដោយទឹកល្អ។

131 នោះហើយជាបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ និយាយជាសកល ថានាង
ត្រូវការការបោសសម្អាត ការបំពេញដោយទឹកបរិសុទ្ធរបស់ព្រះពីស្ថានសួគ៌។
បេះដូងរបស់នាងបានក្លាយជាអាងទឹកនៃអ្វីដែលមកជាមួយ។ នាងមានអ្នក
ស្រឡាញ់គ្រប់ប្រភេទ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថានាងនឹងមាន។ “ស្រឡាញ់ការ
សប្បាយជាងស្រឡាញ់ព្រះ អ្នកបំបែកការពិត អ្នកចោទប្រកាន់មិនពិត មិន
ចេះនិយាយ និងអ្នកមើលងាយអ្នកដែលត្រឹមត្រូវ។”

132 ឃើញស្រ្តីដែលព្យាយាមរស់នៅត្រឹមត្រូវ បុរសដែលព្យាយាមរស់នៅត្រឹមត្រូវ គាត់ក្លាយជា “អ្នកសម្តែងភាពបរិសុទ្ធ” នាងក្លាយជា “អ្នកនិយមជ្រុល” ឬអ្វីមួយ បែបបុរាណ។ នាងជាអ្នករត់ចោលស្រុក។ នាងត្រូវបានមនុស្សក្នុងលោកនេះ មើលងាយ និងបដិសេធ។ ហ្នឹងហើយ។

133 ប៉ុន្តែតើអ្នកធ្លាប់កត់សម្គាល់ពីអ្វីដែលក្រុមជំនុំពិតប្រាកដត្រូវធ្វើទេ? នៅក្នុង គម្ពីរសញ្ញាចាស់ នៅពេលដែលពួកគេមាន—យញ្ញបូជា ពួកគេបានសម្លាប់សត្វ ស្លាបមួយ ហើយដាក់ឈាមរបស់សត្វមួយទៅមួយទៀត មិត្តនោះស្លាប់ ហើយ វាហោះពាសពេញផែនដី ប្រោះឈាមរបស់គូដែលស្លាប់នោះ។ នៅពេលដែល ក្រុមជំនុំក្លាយជាកូនក្រមុំពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នាងនឹងយកព្រះលោហិត របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាមួយនាង ប្រោះវានៅលើដី ហៅ “បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ ដល់ព្រះអម្ចាស់។” បរិយាកាសរបស់នាង រាល់បន្តិចរបស់នាងនឹងក្លាយជារបស់ ព្រះ។ ការតុបតែងរបស់នាងទាំងមូលនឹងក្លាយជារបស់ព្រះ។ អ្នកមិនអាចរំពឹងអ្វី ផ្សេងទៀតបានទេ។

134 នោះហើយជាមូលហេតុដែលមនុស្សមកព្រះវិហារ ផងដែរ។ មិនមែនលេងបៀរ និងលេងបៀរ វានៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដី មានស៊ុបអាហារពេលល្ងាចនិងរបស់ បែបនោះ។ នោះគឺសម្រាប់ពិភពលោក។ ហើយយើងនឹងមិនអាចប្រៀបធៀប ជាមួយពួកគេបានទេ ហើយយើងខ្មាស់អៀនចំពោះការសាកល្បងវា។ យើង គួរតែអធិប្បាយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយអំណាច និងការរស់ឡើងវិញរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ។ យើងមានអ្វីដែលពួកគេមិនមាន។ ចូរយើងរស់នៅលើវា កុំព្យាយាម ចម្លងតាមពួកគេ។ រស់នៅអ្វីដែលយើងដឹងថាត្រឹមត្រូវ។ រស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានលើកឡើង ខ្ញុំនឹងទាញមនុស្ស ទាំងអស់មករកខ្ញុំ។ អ្នករាល់គ្នាជាអំបិលនៃផែនដី។ ប៉ុន្តែអំបិលបានបាត់បង់ រសជាតិរបស់វា បន្ទាប់មកវាគ្មានអ្វីល្អសោះក្រៅពីការបោះចោលហើយជាន់ឈ្នីនៅ ក្រោមជើងរបស់មនុស្ស។” ទីបន្ទាល់របស់យើង!

135 កុំឆ្ងល់ សូម្បីតែក្រុមពោធិ៍កុស្តរបស់យើង អាក្រក់ដូចដែលខ្ញុំមិន ចង់និយាយវា ក្រុមពោធិ៍កុស្តរបស់យើងកំពុងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងរឿងដែលនោះ ចូលទៅក្នុងនិន្ទាការដូចគ្នា។ ហើយគ្មានអ្វីចម្លែកទេដែលមនុស្សនិយាយថាពួកគេ មិនមានអ្វីដែលពួកគេនិយាយថាពួកគេមាន។ ក្រុមជំនុំនៃចលនាពោធិ៍កុស្ត

នេះគួរតែត្រូវបានចងភ្ជាប់ជាមួយព្រះចេស្ដានៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូទិ រហូតដល់ជីវិត
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងវា។

136 ប៉ុន្តែយើងចង់យកគំរូតាមលោកិយ។ “យើងនឹងធ្វើវា ទោះ
យ៉ាងណាក៏ដោយ។” ឃើញទេ? “យើងចង់មានវិធីរបស់យើងអំពីវា។” ប៉ុន្តែយើង
មិនគួរធ្វើវាទេ។ វាខុសក្នុងការធ្វើវា។ ព្រះវិហារគឺដូចជាស្រ្តី ក្លាយជាល្វីល្វើ។

137 រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង នាងក្លាយជាមិនអីទេ នៅដើមដំបូងនៅពេលដែលព្រះ
បានបង្កើតក្រុមជំនុំពេនទីកុស្តនេះ ប្រហែលសែសិបបួហាសិបឆ្នាំមុន។ នាងរស់
នៅបរិសុទ្ធ។ នាងបរិសុទ្ធ។ អំណាចរបស់ព្រះនៅជាមួយនាង។ ប៉ុន្តែនៅពេល
ដែលយើងបន្ត យើងចាប់ផ្តើមរត់តាមលោកិយ។

138 រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង យើងត្រូវតែមានអាគារដែលធំណាស់ វាត្រូវតែមាន
ពន្លឺជាងមេតូឌីសនៅជ្រុងម្ខាងទៀត។ យើងត្រូវតែមានអ្វីមួយធំ រឿងធំបំផុត និង
របស់ធំបំផុត និងរឿងអស្ចារ្យបំផុត។ វាជាការអាម៉ាស់មួយ។ មនុស្សជាច្រើននៃពួក
យើងមានអារម្មណ៍ធុញទ្រាន់នៅពេលដែលយើងទទួលបាន... បងប្រុសខាងពេន
ទីកុស្តឃើញនរណាម្នាក់ធ្លាក់ចុះ បេសកកម្មតូច ឬព្រះវិហារតូច ហើយពួកគេទៅ
ព្រះវិហារធំមួយ។ “យើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារដំបូង ឬព្រះវិហារធំ” ឬអ្វីមួយ
ដូចនោះ មើលចុះមកពួកគេ។

139 អ្វីដែលអ្នកត្រូវការគឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីបន្តអ្នកបន្តិច ត្រូវហើយ សូមឲ្យ
អ្នកដឹងថា ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដ៏ពិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នឹងបង្កើតផ្សេង
ដាក់ដៃរបស់គាត់អោយជុំវិញគ្រូមួយហើយនិយាយថា “បងប្រុស។” ត្រូវហើយ។
ការសង្គ្រោះពីសម័យបុរាណពិតប្រាកដ អំណាចនៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា បាទ
មែនហើយ នឹងធ្វើរូបសូត្រចាស់ដាក់ដៃអោយជុំវិញកាលីកូ ហើយនិយាយថា
“បងស្រី ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។” ប្រាកដណាស់។

140 ប៉ុន្តែយើងចាប់ផ្តើមចេញទៅក្រៅជាមួយពិភពលោក រសាត់តាមជំនោរ។
ក្រុមជំនុំរបស់យើងមាន។ យើងមិនចាំបាច់និយាយអំពីមេតូឌីសនិងបាទីសុ
ទទៀតទេ។ គឺខ្លួនយើងផ្ទាល់។ វាស្ថិតនៅក្នុងជួររបស់យើង។ នោះហើយជា
មូលហេតុដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនអាចធ្វើចលនាបាន។ នោះហើយជា
មូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយថាព្រះមិនអាចដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ទ្រង់លើអង្គការ
ណាមួយនៅយប់នេះ។ ដោយសារតែសាសន៍ដទៃមិនត្រូវបានយកចេញជា

ប្រជាជាតិមួយ។ ពួកគេជាប្រជាជនចេញពីសាសន៍ដទៃ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ ដល់ព្រះនាមទ្រង់។ ព្រះនឹងយកបុគ្គល។

141 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាអង្គការរបស់យើងធ្វើបានល្អ។ នោះមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែ អ្នកមិនអាចពឹងផ្អែកលើវាបានទេ និយាយថា “ខ្ញុំជាពេនទីកុស្ត ព្រោះខ្ញុំជា កម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការពេនទីកុស្ត។” អ្នកគឺជាពេនទីកុស្តនៅពេលអ្នកទទួល បានបទពិសោធន៍ពេនទីកុស្ត។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារ កាតូលិកទេ អ្នកគឺជាពេនទីកុស្ត។ អ្នកមិនអាចរៀបចំពេនទីកុស្តបានទេ។ ពេន ទីកុស្តគឺជាបទពិសោធន៍ មិនមែនជាអង្គការទេ។ ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ។

142 ប៉ុន្តែយើងជាមនុស្សពេនទីកុស្តបានចាប់ផ្តើមគិត ព្រោះយើងមានឈ្មោះ ពេនទីកុស្ត យើងអាចទៅមុខហើយរស់នៅក្នុងពិភពលោក ធ្វើអ្វីដែលយើងចង់ ធ្វើ។ យើងដូចជាការឡើងលើប៉មរបស់នីម៉ុខ វានឹងទៅជាធ្លុះ។ ដូចជាអាវដោយ របស់អ័ដាម នាងនឹងត្រឡប់ទៅវិញ។ ដូចជាបន្ទាត់ស៊ីហ្គីដនៅប្រទេសបារាំង បន្ទាត់ម៉ាហ្គីស្តនៅប្រទេសអាឡឺម៉ង់ នាងបានកំទេច។

143 ព្រោះគ្មានប៉មផ្សេងទៀត គ្មានកន្លែងឈរផ្សេងទៀត។ “ប៉ុន្តែព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់គឺជាប៉មដ៏អស្ចារ្យដែលមនុស្សសុចរិតរត់ចូលហើយមានសុវត្ថិភាព។” នៅពេលអ្នករត់ចូលទៅក្នុងវា អ្នកយកឈ្មោះ ឈ្មោះ មិនមែនគ្រាន់តែហៅឈ្មោះ ទេ ប៉ុន្តែឈ្មោះនិងមនុស្សដែលជាអ្នក ដូចជាព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងជីវិត។ អាម៉ែន។ ទ្រង់អស្ចារ្យណាស់។ បាទ។

144 ក្រុមជំនុំបានធ្វើដូចគ្នា ប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ខាងវិញ្ញាណ ជាស្ត្រីម្នាក់ ដែលនឹងចែកចាយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់នាងពីប្តីរបស់នាងទៅបុរសផ្សេងទៀត។ ស្ត្រីនោះមិនសមនឹងរស់នៅជាមួយទេ។ អ្នកដឹងទេ។ ហើយនៅពេលដែលក្រុមជំនុំ ចាប់ផ្តើមចែករំលែកការប្រកបរបស់នាងជាមួយលោកិយ ព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះ ដែលច្រណែន។ ទ្រង់បានដកអ៊ីស្រាអែលចេញដោយសារតែរឿងនោះ ហើយ ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់នឹងដករបស់ដដែលចេញ។

145 ទ្រង់នឹងមានកូនក្រមុំដែលមិនមានស្លាកស្នាមនៅក្នុងនាង។ អាម៉ែន។ នាង ត្រូវបានលាងទាំងស្រុងដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ហ្នឹងហើយ។ ដូច្នោះ យើងឃើញកន្លែងដែលយើងឈរ ពិធីមង្គលការត្រៀមខ្លួនមកដល់។

146 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថានាងប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ខាងវិញ្ញាណ ចេញទៅក្រៅជាមួយពិភពលោក ប្រកាសអ្វីមួយ រស់នៅអ្វីដែលខុសគ្នា។ នោះ នឹងមិនដំណើរការទេ។ អ្វីដែលក្រុមជំនុំគួរតែធ្វើ គឺធ្វើដូចអេសធើរបានធ្វើ។ អេស ធើរបានបដិសេធការតុបតែងនៃលោកិយ។

147 យើងស្គាល់សៀវភៅតូចរបស់អេសធើរ របៀបដែលម៉ាដេកាយ... ពួករបស់គាត់ មានកូនស្រីមួយ។ ហើយបានធ្លាក់ចុះក្នុងអំឡុងពេលនៃរជ្ជកាលរបស់មេឌីនិង ជនជាតិពើសៀន។ វាជាប្រភេទដ៏ស្រស់ស្អាតខ្លាំងណាស់នៅទីនោះ។ ស្តេចដែល ជាស្តេចដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយនៅក្នុងពិភពលោកនៅថ្ងៃនោះ ទ្រង់មានពិធីដ៏ធំ។ ហើយគាត់បានហៅមហាក្សត្រីឱ្យមកអង្គុយក្បែរគាត់ ប៉ុន្តែនាងមិនធ្វើវាទេ។ នាង បានបដិសេធមិនធ្វើវាទេ។ ដូច្នោះតើគាត់បានធ្វើអ្វី? គាត់អាម៉ាស់ណាស់ មិនដឹង ថាត្រូវធ្វើអ្វី ប្រពន្ធរបស់គាត់មិនមកទេ។

148 ខ្ញុំគិតថាវាដូចជាព្រះគ្រីស្ទសព្វថ្ងៃនេះ។ ព្រះគ្រីស្ទបានអញ្ជើញយើងឱ្យអង្គុយ នៅស្ថានសួគ៌ជាមួយទ្រង់ ហើយយើងខ្មាស់អៀនចំពោះវា។ មនុស្សជាច្រើនខ្មាស់ អៀនក្នុងការនិយាយថាពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប្រជាជនពេនទីកុស្ត ត្រឹមត្រូវហើយ ពួកគេខ្មាស់អៀនក្នុងការនិយាយវា។ យើង ខ្មាស់អៀនចំពោះទ្រង់។

149 ដូច្នោះហើយ មហាក្សត្រីនឹងមិនមកទេ។ នាងបានបដិសេធមិនមក។ វាបានធ្វើ ឱ្យគាត់អាម៉ាស់មុខ។ មុខរបស់គាត់ប្រែជាក្រហម។ គ្រប់គ្នាបានកត់សម្គាល់។

150 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើព្រះក្រ័របស់ព្រះយេស៊ូវមិនក្រហមបន្តិចទេ នៅពេលដែលទ្រង់ អំពាវនាវយើងឱ្យធ្វើការ អំពាវនាវដល់ចលនាពេនទីកុស្តសម្រាប់ការប្រកបនិង ភាពជាបងប្អូន ហើយយើងត្រូវបានរៀបចំយ៉ាងតឹងរឹងជាក្រុមតូចៗរហូតដល់ យើងមិនឱនចំពោះអ្នកដទៃឡើយ។ យើងគឺអ៊ីចឹង ទទួលបានលោកិយនិងរឿង ដូចនោះ យើងមានការខ្មាស់អៀនចំពោះឈ្មោះពេនទីកុស្ត។ មនុស្សខ្លះខ្លាចក្នុង ការនិយាយ។ និយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់... ខ្ញុំជាគ្រីស្ទាន ប៉ុន្តែ...” ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំមានបទពិសោធន៍ពេនទីកុស្ត។ អាមែន។ ខ្ញុំ រីករាយក្នុងការនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ វាជាឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែល ខ្ញុំមិនធ្លាប់មាន ដើម្បីនិយាយថាខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់។

151 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញថា គាត់មានអ្នកប្រឹក្សាខ្លះ ដើម្បីសួរថាតើគាត់ត្រូវធ្វើ

យ៉ាងណា។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា “ប្រសិនបើរឿងនេះនៅតែបន្តបែបនេះ ស្រ្តីទាំងអស់នៅទូទាំងប្រទេសនឹងយកគំរូរបស់ស្រ្តីទីមួយ។”

152 ជាការពិត នោះជាអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅយប់នេះ។ ខ្ញុំមើលស្រ្តីទាំងនេះ ខ្លះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមិនធ្វើឱ្យខូចអារម្មណ៍របស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំធ្វើ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំនឹងធ្វើ។ អូ-ហូ។ ត្រូវហើយ។ ព្យាយាមធ្វើជាស្រ្តី-ទីមួយ ជាមួយនឹងការកាត់សក់ក្បាល-សើម។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញរឿងបែបនេះទេក្នុងមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។

153 នៅថ្ងៃមុនមានស្រ្តីម្នាក់មកក្នុងហាងមួយដែលខ្ញុំកំពុងរង់ចាំប្រពន្ធខ្ញុំ ហើយក្បាលរបស់ស្រ្តីនោះធំណាស់ ហើយនាងលាបពណ៌បៃតងនៅក្រោមភ្នែករបស់នាង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រឡប់ទៅវិញ ប៊ូហ្គើមែន។ ខ្ញុំនឹងបានល្អ។” វាជាការមើលឃើញដ៏អាក្រក់បំផុត។ វានឹងបំភ័យអ្នក។ តើវាជាអ្វី? ស្រ្តីទីមួយ។ វាជាស្រ្តីទីមួយ។ នោះហើយជាវា។ ហើយពួកគេយកឧទាហរណ៍មួយ។

154 ហើយខ្ញុំសូមនិយាយរឿងនេះឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំមិនបាននិយាយលេងសើចទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចដែលអ្នកនឹងឃើញ។ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកជាគ្រីស្ទានចាស់កំពុងធ្វើសម្រាប់ក្មេងទាំងនេះ។ ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ អ្នកត្រូវបានគេសន្មត់ថាជាឧទាហរណ៍។ អ្នកពេនទីកុស្តដែលប្រកាសថាមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អ្នកត្រូវតែធ្វើជាគំរូសម្រាប់មេតូឌីស និងបាទីស្ទ ព្រឹសប៊ីដេរៀន។ មិនដូចស្រ្តីទីមួយទេ ប៉ុន្តែដូចជាព្រះយេស៊ូវដែលអ្នកគួរធ្វើ។ ទ្រង់ប្រាប់អ្នកនៅទីនេះអ្វីដែលត្រូវធ្វើ របៀបធ្វើវា។ យើងត្រូវតែធ្វើតាមច្បាប់និងគំរូរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែនោះជាវិធីដែលយើងរកឃើញ។ អេសធើរ...

155 ម្ចាស់ក្សត្រីនេះ នាងនឹងមិនស្តាប់វាទេ។ នាងនឹងមិនមកទេ ធ្វើឱ្យគាត់អាម៉ាស់មុខ។ បាននិយាយថា “ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើស្រ្តីទីមួយនៃទឹកដីនេះធ្វើជាគំរូបែបនេះ ស្រ្តីទាំងអស់នឹងធ្វើវា។ ដូច្នេះនៅពេលដែលបុរសម្នាក់ហៅប្រពន្ធរបស់គាត់ នាងនឹងនិយាយថា ‘ទៅលោតក្នុងទន្លេ។’” ឃើញទេ? ក្មេងប្រុស គាត់ពិតជាបានទាយពីអាមេរិកមែន មែនទេ? ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា ក្នុងការធ្វើដូច្នេះ ពេលនោះមានបុរសម្នាក់ដែលមានប្រាជ្ញាអំពីគាត់ មកប្រឹក្សាជាមួយស្តេច។ គាត់បាននិយាយថា “អ្វីដែលត្រូវធ្វើគឺបណ្តេញនាងចេញ។ ហើយបញ្ជូនតាមរយៈប្រជាជាតិ ហើយហៅស្រ្តីព្រហ្មចារីទាំងអស់ដែលមាន ស្រ្តីព្រហ្មចារីរ៉ឺយក្មេង ហើយនៅទីនោះជ្រើសរើសប្រពន្ធខ្លួនឯង។”

156 វាគាប់ព្រះហឫទ័យស្តេច។ ដូច្នោះ គាត់បានបញ្ជូន ហើយគាត់បានបញ្ជូន អ្នកបម្រើស្រី ជាដើម ដែលចេញទៅ—ដើម្បីជ្រើសរើសស្រ្តីព្រហ្មចារីវ័យក្មេង ទាំងអស់ដែលអាចធ្វើបាន ស្រ្តីជីស្រស់ស្អាតនៅទូទាំងនគរនិងខេត្តដែលគាត់ បានបញ្ជប់ ដែលអស្ចារ្យបំផុតនៅលើពិភពលោក។

157 ហើយនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ វាមកដល់ក្មេងស្រីជនជាតិយូដាម្នាក់នេះ។ នាងគឺជាប្រភេទនៃការមិនសម្តែង ព្រោះដូចជាសាសន៍ដទៃ អ្នកឃើញទេ នាង ត្រូវបានគេបោះចោលទៅម្ខាង។ ហើយនាងគ្មានឪពុកនិងម្តាយទេ។ ហើយម៉ា ដេកាយ ពូរបស់នាងកំពុងចិញ្ចឹមនាង។ ហើយនាងត្រូវតែទៅ ដើម្បីមានលក្ខណៈ គ្រប់គ្រាន់។

158 ដូច្នោះអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ ពួកគេត្រូវយកក្មេងស្រីទាំងនេះមកធ្វើការបន្សុ តអស់រយៈពេលជាច្រើនខែ។ ពួកគេត្រូវលាបទឹកអប់រំនិងធ្វើគ្រឿងតុបតែងគ្រប់ ប្រភេទ ហើយរៀបចំវាទាំងអស់ ដូច្នោះពួកគេអាចទៅមុនស្តេច។

159 ឥឡូវនេះ នោះគ្រាន់តែជារបៀបដែលពិភពលោកចង់តុបតែងព្រះវិហារនៅ ថ្ងៃនេះ។ តុបតែងវាជាមួយពិភពលោក គំរូបន្ទាប់ពីរឿងរបស់លោកិយ ព្យាយាម ដើម្បីទទួលបានសមាជិកបន្ថែមទៀត ទទួលយកអ្វីទាំងអស់នៅក្នុងការប្រកប របស់ពួកគេ។ ខ្ញុំអើយ! វាជារឿងគួរឱ្យអាណិត។ អង្គការមួយព្យាយាមផ្តល់ មួយផ្សេងទៀត យកអ្វីទាំងអស់សម្រាប់សមាជិក។ អ្នកអាចយកពួកគេនៅក្នុង អង្គការនេះ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនចូលមកក្នុងការប្រកបរបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ រហូតដល់ពួកគេត្រូវបានសម្អាត ហើយកើតជាថ្មីនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ នោះជា ការពិត។ ពួកគេអាចមានឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅលើសៀវភៅនៅទីនេះ ប៉ុន្តែមិននៅ ទីនោះទេ នៅលើសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម រហូតដល់វាត្រូវបានសរសេរដោយ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

160 ស្រ្តីទាំងអស់ ពួកគេបានតាំងខ្លួនឡើង ដើម្បីមើលទៅស្អាត។ ហើយ អូ ខ្ញុំ ស្រមៃថាពួកគេពិតជាមានរូបរាងខ្លះ ប្រហែលជាដូចជាស្រ្តីទីមួយជាដើម។ ពួកគេ បានដោះស្រាយដោយខ្លួនឯងព្រោះពួកគេនឹងបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខស្តេច។

161 ខ្ញុំគិតថានោះជាបញ្ហាទាំងមូលដែលកំពុងតែមានបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំរបស់ យើងនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេកំពុងព្យាយាមតុបតែងខ្លួនឯងទាំងអស់ ខាងលោកិយ មានការកម្សាន្តលោកិយ រឿងលោកិយនៅក្នុងវា ធ្វើអ្វីដែលជារបស់លោកិយ

សេពគប់ក្នុងលោកិយ ដោយគិតថាពួកគេអាចជួបស្តេច។ ព្រះមិនខ្វល់ពីរឿងនោះទេ។ ទ្រង់ស្អប់ការនោះ។ ប៉ុន្តែយើងចង់ធ្វើដូចលោកិយ។

162 ព្រះវិហារមួយចំនួនរបស់យើង ខ្ញុំបាននិយាយថា ចុះទៅរដ្ឋសាល ទទួលយកឌីកុន ជាដើម នៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយពេលខ្លះគ្រុគង្វាល ដែលបានរៀបការបួនប្រាំដង ហើយ—ហើយពួកគេខ្លះជក់បារី។ និយាយថា “ពួកគេនឹង—ពួកគេនឹងយកឈ្នះវា។ ពួកគេនឹងមិនអីទេ។” យកបុរសម្នាក់ចេញពីបន្ទប់មួយនៅយប់មួយ ហើយដាក់គាត់នៅក្នុងវេទិកានៅយប់បន្ទាប់។ ខ្ញុំមិនជឿលើរឿងបែបនេះទេ។ ខ្ញុំជឿថាបុរសម្នាក់ត្រូវតែត្រូវបានបង្ហាញ ហ្នឹងហើយ បានបង្ហាញ។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ជាច្រើនដងដែលយើងហៅ...

163 ខ្ញុំជឿលើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំជឿលើការនិយាយភាសាដទៃ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាយើងសង្កត់ធ្ងន់ច្រើនពេកលើរឿងនោះ។ បុរសអាចនិយាយភាសាដទៃ ហើយស្ត្រីនិយាយភាសាដទៃ ហើយប្រសិនបើជីវិតរបស់នាងនិងជីវិតរបស់គាត់មិនប្រៀបធៀបជាមួយភាសាអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយ នោះវាជាភាសាខុស ព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើដូចព្រះគម្ពីរ។ វានឹងនាំអ្នកទៅកាន់ភាពពេញលេញនៃឋានៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

164 អ្នកយកមនុស្សដែលនិយាយភាសាដទៃ មានកំហឹងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងការភ្ញាក់ផ្អើល ហើយនិយាយអំពីអ្នកជិតខាង និងអ្វីៗដូចនោះ។ ហេតុអ្វី អ្នកហៅថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? វាមិនអាចទេ។ អត់ទេ បាទ។

165 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាភាពស្ងួតបូត អំណរ សន្តិភាព ការអត់ធ្មត់ សប្បុរសស្មោះត្រង់ ដឹងខ្នាត ជំនឿ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមាននៅក្នុងក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ភាពផ្អែមល្ហែមនិងភាពរាបទាប បន្ទាបខ្លួន ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក អត់ធ្មត់។

166 បើបងប្អូនធ្វើខុស កុំគ្រាន់តែវាយគាត់ឬអ្វីផ្សេងទៀត។ ដើរតាមគាត់ហើយមើលថាតើអ្នកអាចយកគាត់មកវិញបានទេ។ កុំរង់ចាំគ្រូអធិប្បាយធ្វើវា។ អ្នកធ្វើវា នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត។ គ្រូអធិប្បាយមិនអាចធ្វើវាទាំងអស់បានទេ ទាំងឌីកុនក៏មិនអាចដែរ។ គ្រប់គ្នា ជាសមាជិកនៃរាងកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គួរតែដើរតាមគ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងទទួលបាន...ហើយប្រសិនបើយើងមានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងយើង...ទ្រង់បានបង្រៀនរឿងប្រៀបប្រដូចដ៏អស្ចារ្យ។ ពួកគេបាន

ចាកចេញពីកៅសិបប្រាំបួន ហើយដើរតាមនោះ។ នោះជាអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើ។
ប៉ុន្តែយើងនិយាយថា “អូ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទៅ។” យើងមិនគួរធ្វើដូច្នោះទេ។ យើង
គួរតែសុភាព អត់ទោស អត់ធ្មត់។ នោះជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ។

167 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញខ្លួនឯងថា អេសដើរ បន្ទាប់ពីនាង...ពួកគេដាក់នាង
នៅកន្លែងមួយក្នុងចំណោមកន្លែងទាំងនេះ ដើម្បីរៀបចំខ្លួននាង ដើម្បីបង្ហាញនាង
នៅចំពោះស្តេច។ ខ្ញុំអើយ! នាងបានបដិសេធជា។ នាងមិនចង់បានទេ។ នាងចង់
ចេញទៅក្រៅដូចពីមុន។ អាម៉ែន។

168 យើងមានថ្ងៃនេះក្រុមជំនុំដែលចង់ធ្វើដូចជាលោកិយ ឬព្រោះយើងក្លាយជា
ធំ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពេលមួយគាត់នៅតូច ពួកគេបានបម្រើទ្រង់។ ប៉ុន្តែ
ពេលគាត់ធំ នោះគេភ្លេចទ្រង់។” ហ្នឹងហើយ។

169 នៅពេលដែលយើងមានបានសំណបំបាំងចុះនៅទីនេះនៅលើផ្លូវតូច
នៅកន្លែងណាមួយ ដោយមានអំបោសវាយវានៅលើខ្នងដៃរបស់យើង និងហ្នឹង
ចាស់ វាយវា ហើយមានការប្រជុំនៅតាមផ្លូវ អ្នកបានបន្ទាបខ្លួន។ ប៉ុន្តែនៅពេល
ដែលយើងមានអគារតម្លៃប្របួនលានដុល្លារ និងរបស់ធំៗដូចនោះ បន្ទាប់មក
យើងមានភាពក្រអឺតក្រទម យើងភ្លេចអំពីរឿងនោះ ហ្នឹងហើយ ដុសខាតឡើង
ដោយលោកិយ។

170 ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងកន្លែងមួយកាលពីថ្ងៃមុន ដែលជាបងប្រុសដ៏បរិសុទ្ធ មាន
មនុស្សមួយក្រុមធ្វើការឱ្យគាត់។ ហើយមានស្ត្រីគ្រប់រូបចេញទៅទីនោះនៅពេល
ម៉ោងកាហ្វេ ដើម្បីសម្រាកផឹកកាហ្វេ ស្ត្រីគ្រប់រូបនៅទីនោះមានសក់ខ្លីនិងលាប
ក្រែមបបូរមាត់។ ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកមិនមានអី
និយាយពីរឿងនោះទេ។” ខ្ញុំមាន។ ព្រះគម្ពីរនិយាយដូច្នោះ។ ហ្នឹងហើយ។

171 ស្ត្រីពេនទីកុស្តជាច្រើនស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ដែលជាបែបរបស់បុរស ហើយ
ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា វាជាការគួរស្អប់ខ្ពើមនៅចំពោះព្រះនេត្ររបស់
ទ្រង់។ ហ្នឹងហើយ។ តើអ្នករំពឹងថានឹងទៅស្ថានសួគ៌បែបនេះដោយរបៀបណា? វា
បង្ហាញថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនគង់នៅទីនោះទេ។ ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
គង់នៅទីនោះ វានឹងចោលទោសអ្នក។ ត្រូវហើយ។ អូ អ្នកអាចស្រែក និយាយ
ភាសាដទៃ រត់ឡើងចុះ រាំក្នុងវិញ្ញាណ។ ខ្ញុំបានឃើញហិណ្ឌូធ្វើបែបនោះ និងឥណ្ឌា
និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ នោះគ្មានន័យអ្វីទេ លុះត្រាតែមានជីវិតដើម្បីបម្រុងទុកអ្វីដែល

អ្នកកំពុងនិយាយ អំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីបង្កើតមនុស្សរស់នៅដែល
គោរពព្រះ។ នោះជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

172 អេសធើរត្រូវតែក្លាយជាកូនក្រមុំ ដូច្នោះនាងមិនចង់បានគ្រឿងតុបតែង
ណាមួយនៃលោកិយទេ។ នាងចង់ចូលទៅគាល់ស្តេច តាមអ្វីដែលនាងមាន។
នាងតុបតែងខ្លួនដូចជាស្ត្រីពេនទឹកស្អុយធ្វើ ដោយចិត្តរាបទាប។ ហើយនៅពេល
ដែលភាពអស្ចារ្យទាំងអស់នេះ ស្ត្រីទីមួយបានមកជាមួយនឹងរបស់ថ្មីទាំងអស់
របស់ពួកគេ ស្តេចសម្លឹងមើលពួកគេ ហើយដាក់ពួកគេនៅក្នុងបន្ទប់ជាមួយ
ប្រពន្ធចុង។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលនាងអេសធើរចូលមកក្នុងភ្នែករបស់គាត់ ហើយ
គាត់បានឃើញវិញ្ញាណដ៏ផ្អែមល្អម សុភាពរាបសា គាត់បាននិយាយថា “នោះ
ជារបស់នាង។ ទៅយកមកដូចហើយដាក់វានៅលើក្បាលរបស់នាង។” នោះហើយ
ជាវា។

173 អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេតុបតែងខ្លួនដោយវិញ្ញាណបែបនោះ មិនត្រឹមតែស្ត្រី
ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែបុរសក៏តុបតែងខ្លួនដោយវិញ្ញាណបែបនោះ។ បន្ទាប់មកអ្នកកំពុង
ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់—កូនក្រមុំ ផ្អែមល្អម ជាទីគោរព។ អេសធើរបានធ្វើឱ្យចិត្តរបស់
នាងស្អាត។

174 មានច្រើនណាស់ដែលយើងយកចិត្តទុកដាក់ នៅខាងក្រៅ អូ វាត្រូវតែមានថ្នាំ
បំបាត់ស្នាមជ្រើវជ្រួញជាច្រើន និងច្រើនយ៉ាងនេះទៅ—ដើម្បីនិយាយអំពីវា។

175 មួយរយៈមុននេះ ខ្ញុំបានឈរនៅក្នុង—សារមន្ទីរមួយនៅរដ្ឋថេនណេ
ស៊ី។ ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់កន្លែងតូចមួយ ហើយវាបង្ហាញពីការវិភាគនៃរាងកាយ
មនុស្ស។ វាបាននិយាយថាបុរសម្នាក់មានទម្ងន់មួយរយហាសិបផោននៅក្នុង
សារធាតុគីមីមានតម្លៃប៉ែតសិប-បួនសេន។ ឥឡូវនេះ អ្នកគឺជានរណាម្នាក់ មែនទេ
ប៉ែតសិប-បួនសេន? ហើយស្ត្រីខ្លះនឹង ស្ត្រីពេនទឹកស្អុយ នឹងពាក់អាវកាត់តម្លៃ
ប្រាំរយដុល្លារ ហើយងើបក្បាលរបស់ពួកគេឡើង បើមានភ្លៀងធ្លាក់ វានឹងធ្វើ
ឱ្យពួកគេលង់ទឹក ហើយពួកគេមិនមានតម្លៃប៉ែតសិបបួនសេនទេ ហ្នឹងហើយ
នៅក្នុងសារធាតុគីមី។ នោះជាការពិត មិនមែនជារឿងកំប្លែងទេ។ នោះជាការពិត។
ប៉ែតសិប-បួនសេន ប្រហែលទឹកស្អាតគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បោះសំបុកមេមាន់ និង
កាល់ស្យូមបន្តិច ជាដើម។ ប៉ែតសិប-បួនសេន អ្នកមើលយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់។

176 អ្នកទៅគោជនីយដ្ឋានហើយរក...យកស៊ុបមួយបាន ហើយនឹងមានសត្វ ពីងពាងនៅក្នុងនោះ អ្នកនឹងប្តឹងគោជនីយដ្ឋាន។

177 ប៉ុន្តែអ្នកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យអារក្សចាក់ទូរទស្សន៍កខ្វក់ចាស់និងកាតរបស់អ្នកចុះ ហើយលេបវា ធ្វើឱ្យអ្នកស្លៀកសម្លៀកបំពាក់មិនស្អាតចាស់ ស្រីទាំងនេះ រូបតឹង ចាស់តូចទាំងនេះដូចជាបកស្សែក-ចុះក្រោម ហើយដើរចេញពីទីនេះនៅតាមផ្លូវ បែបនេះ។ ហើយតើអ្នកដឹងទេ បងស្រីរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមិននិយាយលេងសើចទេ។ អ្នក យល់ខុសហើយ។

178 ស្តាប់។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយនេះ។ អ្នកធ្វើដូច្នោះ ហើយនៅថ្ងៃជំនុំជំរះអ្នកនឹងត្រូវ បានរាប់ថាជាអ្នកធឺតក្បត់។ ត្រូវហើយ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “អ្នកណា ដែលសម្លឹងមើលស្រ្តីហើយមានគណ្តានឹងនាង នោះបានធឺតក្បត់ជាមួយនាង នៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។” ហើយនៅពេលដែលមនុស្សមានបាបត្រូវឆ្លើយថាបាន ប្រព្រឹត្តអំពើធឺតក្បត់ តើវាជានរណា? អ្នក។ តើនរណាជាអ្នកបង្កហេតុ? អ្នក។ ហ្នឹងហើយ។ បើអ្នកដាក់ខ្លួនឯងនៅទីនោះ ដើម្បីមើលមុខមនុស្ស ធ្វើដូចជា លោកិយ ហើយស្លៀកពាក់ដូចលោកិយ។

179 ខ្ញុំបាននិយាយថាមានពេលមួយ ហើយស្រ្តីម្នាក់នៅ ល្វីស៊ីល រដ្ឋកេនតាក់ គី នាងបាននិយាយថា “មែនហើយ សូមស្តាប់នៅទីនេះ លោកប្រាណាហាំ។ ខ្ញុំនឹង ផ្តល់ឱ្យអ្នកយល់ឥឡូវនេះ!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ លោកស្រី?”

នាងបាននិយាយថា “នោះជាប្រភេទសម្លៀកបំពាក់តែមួយគត់ដែលពួកគេ ធ្វើ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពួកគេផលិតម៉ាស៊ីនដេរនិងលក់ទំនិញ។”

180 វាដោយសារតែអ្នកចង់ដែរ។ មានអ្វីខុសនៅក្នុងអ្នក។ នោះពិតជាមែនហើយ។ អ្នកធ្វើវាមិនមែនដោយសារតែវាជាម៉ូដទេ។ អ្នកធ្វើវាមិនមែនដោយសារតែអ្នក ត្រូវតែធ្វើទេ។ អ្នកធ្វើវាព្រោះអ្នកចង់។

181 អ្នកជក់បារីព្រោះអ្នកចង់។ អ្នកមិនចាំបាច់ទេ។ ខ្ញុំគិតថាជឿនឆ្លាតវៃបំផុតដែលខ្ញុំ មិនធ្លាប់ឃើញគឺស្រ្តីម្នាក់ដើរតាមផ្លូវដូចអ្នកឃើញគ្រប់គ្នា រថយន្ត ជាមួយពួកគេ ជក់បារីនៅចន្លោះម្រាមដៃរបស់ពួកគេ។ ហេតុអ្វី វាជាការអាក្រក់មួយ។ នោះ

ជាចលនាទីប្រាំដ៏ធំបំផុតដែលយើងទទួលបាននៅក្នុងប្រទេស នៅពេលដែល វេជ្ជបណ្ឌិតនិងវិទ្យាសាស្ត្រវេជ្ជសាស្ត្រនិយាយថាវាពោរពេញដោយជំងឺមហារីកនិង អ្វីៗផ្សេងទៀត។ ហើយពួកគេបៀមពួកវាគ្រប់ពេល។

182 ឃើញស្ត្រីម្នាក់ សន្មត់ថាជាគ្រីស្ទាន លាតសន្ធឹងលើច្រាំង ជាមួយនឹងការ ងូតទឹកចម្រុះគ្នា ជាមួយនឹងឈុតងូតទឹក លាតសន្ធឹងនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមានកូន ស្រីពីរនាក់។ ខ្ញុំមិននិយាយថាពួកគេនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ពួកគេនិយាយថាពួកគេ ទទួលបានពន្លឺថ្ងៃ។ ពួកគេនឹងទទួលបានពន្លឺ-ភ្លាតប្រសិនបើខ្ញុំរស់នៅ។ វានឹង ក្លាយជាកូនប្រុសរះ។ ឃើញទេ? វានឹងក្លាយជាកូនប្រុសរបស់លោក ប្រាណហាំ ជាមួយនឹងក្រុមប្រឹក្សាភិបាលយូរប៉ូណ្លូ។ ខ្ញុំជឿថាវាខុស។

183 បន្ទាប់មកយើងហៅខ្លួនឯងថា “អូ យើងជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំពេនទីកុស ដ។” អូ គួរឱ្យខ្មាសអៀនណាស់! ត្រូវហើយ។ ព្រះវិហារពេនទីកុសត្រូវការការ សម្អាត ពីខាងមុខទៅខាងក្រោយ និងតាមរយៈបន្ទប់ក្រោមដីនិងបន្ទប់ក្រោមដី និងជាន់ខាងលើ។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយនៅក្នុងវាទាំងអស់ វាជាការល្អបំផុតដែល យើងទទួលបាន។ ប៉ុន្តែវាអាច...

184 ដូចនៅក្នុងបដិវត្តន៍និងកំឡុងសម័យចូននៃអាក បារាំងត្រូវការបដិវត្តន៍ បន្ទាប់មកពួកគេត្រូវការអ្នកប្រឆាំងបដិវត្តន៍ដើម្បីតម្រង់រឿងមួយចំនួនដែលពួកគេ កំពុងបះបោរ។

185 ហើយក្រុមជំនុំពេនទីកុសត្រូវការបដិវត្តន៍។ ត្រូវហើយ។ ប្រាកដណាស់។ ការបះបោរប្រឆាំងនឹងអ្វីដែលខុស ហើយទទួលយកអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ អាម៉ែន ពិធីបុណ្យរដ្ឋធម្មនុញ្ញទឹកថ្លៃនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ “ព្រះវិហារដើម្បីរៀបចំខ្លួននាង!”

186 សូមចាំថា វានឹងមិនដែល...អ្នកមិនអាចនិយាយថា “មែនហើយ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់រះ សភា។ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ហួសាវី ឬក្រុមជំនុំនៃព្រះ ឬ ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ” ឬ—បុណ្យមួយផ្សេងទៀតនៃពួកគេ។ អត់ទេ! អ្នកមិនអាច ចូលទៅក្នុងពួកគេណាមួយបានទេ។

187 ព្រះហៅអ្នកជាបុគ្គល។ ហើយវាគឺជាអ្នកដែលត្រូវសម្អាត ព្រោះ “ទ្រង់កំពុង យកមនុស្សពីសាសន៍ដទៃ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះនាមទ្រង់ កូនក្រមុំរបស់ ទ្រង់ ជាសាសន៍ដទៃ។”

188 អេសធើរបានសម្អាតខ្លួនឯង។ នាងបានសម្អាតចិត្តរបស់នាង។ នោះហើយ ជាអ្វីដែលនាងបានសម្អាត។ នោះហើយជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំត្រូវការ: ការសម្អាត បេះដូង។

“តើអ្នកសម្អាតចិត្តរបស់អ្នកដោយរបៀបណា បងប្រុសប្រាណាហាំ?”

189 “លាងដោយទឹកនៃព្រះបន្ទូល” តាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។”

190 ព្រះគម្ពីរបានចែងថា វាខុសហើយសម្រាប់ស្ត្រីដែលធ្វើបែបនោះ: ហើយ សម្រាប់បុរសអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេធ្វើវា។ នោះគឺជាអ្នកទាំងពីរ។ បុរសម្នាក់ដែល អនុញ្ញាតឱ្យស្ត្រីរបស់គាត់ចេញទៅក្រៅនៅតាមផ្លូវដោយអាក្រាត ជាមួយនឹង សម្លៀកបំពាក់បែបនោះ: ខ្ញុំទទួលបានការគោរពតិចតួចសម្រាប់គាត់សូម្បីតែបុរស ក៏ដោយ។ គាត់ជាអាយ៉ង។ ហ្នឹងហើយ។ នាងប្រើគាត់ជាអ្នកលាងបាន។ ខ្មាស់ អៀនចំពោះអ្នក។ អ្នកគួរតែជាបុរស។

191 ហើយគ្រូគង្វាលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមជំនុំរបស់គាត់ទទួលរឿងបែបនេះ: ដោយ មិនបញ្ចេញជំរចេញពីវាពីធីទា។ គាត់ជាមនុស្សស្រី។ អ្វីដែលយើងត្រូវការគឺបុរស ដំណឹងល្អ មិនមែនដោយស្រោមដៃកៅស៊ូទេ ប៉ុន្តែដោយអំណាចនិងការបង្ហាញនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ ព្រះគម្ពីរនិយាយរឿងទាំងនេះខុស។ វា ខុសហើយដែលមនុស្សធ្វើបែបនោះ: ធ្វើបែបនោះ។ វាគួរតែត្រូវបានអធិប្បាយ និង រស់នៅ និងគ្រប់ទីកន្លែង។ ឬក្រុមជំនុំត្រូវការការបោសសម្អាត សម្អាត។

192 អេសធើរបានសម្អាតចិត្តរបស់នាងនៅចំពោះព្រះ ដើរឡើងដោយចិត្តស្ងួតបូក និងបន្ទាបខ្លួន ក្រុមជំនុំដែលនឹងក្លាយជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ឥឡូវនេះ សូម ចាំថា អេសធើរបានបដិសេធការតុបតែងលោកិយ។ នាងបានយកព្រះវិញ្ញាណ នៅក្នុងចិត្តរបស់នាង ដើម្បីទៅនៅចំពោះមុខស្តេច។

193 ហើយស្ត្រីសព្វថ្ងៃនេះ: ក្រុមជំនុំដែលគិតថានាងនឹងចូលព្រោះនាងមានលេខ កាន់តែច្រើន នាងជាប្លូងមនុស្សស្លៀកពាក់ល្អបំផុត នាងមានអង្គការធំជាងគេ ព្រះវិហារដ៏ធំបំផុតនៅក្នុងទីក្រុង ហើយរឿងដូចនោះ: អ្នកនឹងខកខានមួយលាន ម៉ាយល៍ ប្រសិនបើអ្នកពឹងផ្អែកលើវា។

194 វាជាវិញ្ញាណដ៏ផ្អែមល្ហែម សប្បុរស គោរពចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ: “លាង

ដោយទឹកនៃព្រះបន្ទូល” និងព្រះបន្ទូលនៅក្នុងអ្នក។ វាជាការលាង។ អាម៉ែន។ ក្រុមជំនុំត្រូវការការបោកគក់ ការលាងដំណឹងល្អពេញលេញ។ ហ្នឹងហើយ។ មិនមែនគ្រាន់តែជាការលាងផ្នែកទេ ប៉ុន្តែជាការលាងពេញដំណឹងល្អ សម្អាត “បានបង្កើតមនុស្សថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ”។

195 កូនក្រមុំរបស់ព្រះយេស៊ូវមិនមែនជាកូនក្រមុំកខ្វក់ទេ។ ទ្រង់នឹងមិនមានកូនក្រមុំកខ្វក់របស់ទ្រង់ទេ។

196 ប្រសិនបើស្ត្រីម្នាក់ឡើងមករៀបការ ហើយនាងមើលទៅដូចជានាងចេញពីទ្រុងជ្រូកនៅទីនោះ បុរសម្នាក់ដែលមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរពីគាត់ នឹងមិនរៀបការជាមួយនាងទេ។ ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យនាងសម្អាតខ្លួននាង។

197 ហើយនៅពេលដែលក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទឡើងមករៀបការ គិតថានាងនឹងនៅក្នុងកូនក្រមុំ ជាមួយនឹងពិភពលោកទាំងមូលដាក់លើនាង កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងមិនដូចនោះទេ។ អត់ទេ បាទ។

ខ្ញុំត្រូវតែប្រញាប់។

198 ទាំងក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទ នៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ក្រុមជំនុំនោះមិនមែនជាក្រុមជំនុំដែលទ្រុឌទ្រោមទេ ទាំងជាមួយភាពទ្រុឌទ្រោមនៃនិកាយ។ នាងមិនចាំបាច់ជាសមាជិកនៃនិកាយដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួនទេ។ នាងត្រូវតែលាងឈាមឈាម-ដែលនាំមក។ មិនមែននិយាយថាយើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារធំជាងគេ អង្គការធំបំផុត ឬនោះ នោះ ឬផ្សេងទៀត។ នាងត្រូវតែបរិសុទ្ធ រាប់ជាបរិសុទ្ធបរិសុទ្ធ ដោយគ្មានស្លាកស្នាម ឬស្នាមជ្រើរជ្រួញ ដោយព្រះលោហិតរបស់—ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់នាង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

199 ដូចជាអេសធើរ បុរសលាក់កំបាំងនៅក្នុងចិត្ត បុរសលាក់កំបាំង ភាពស្ងួតបូក និងភាពទន់ភ្លន់នៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ នៅក្នុងចិត្តមនុស្ស មិនមែនជាសិរីល្អនិងលំដាប់នៃលោកិយទេ។

200 ខ្ញុំតែងតែនិយាយថាពិភពលោកចាំង ដំណឹងល្អក្តី។ អូ វាមានចម្ងាយមួយលានម៉ាយល៍។ ហូលីវូដចាំង ក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទក្តីដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ទន់ភ្លន់ និងផ្អែមល្អម។ ហ្នឹងហើយ។

201 អេសធើរមិនចង់តុបតែងខ្លួនដោយសម្លៀកបំពាក់ទំនើបទាំងអស់នៃ
ពិភពលោកទេ។ វាមើលទៅមិនដូចជាប្រពន្ធរបស់ស្តេចទេ។

202 ហើយតើយើងចង់ធ្វើដូចលោកិយ ហើយតើវាមើលទៅដូចជាភរិយារបស់
បុរសបរិសុទ្ធទេ? យើងជាក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ តុបតែងខ្លួនយើង
ជាមួយនឹងរបស់នៃលោកិយ ហើយបន្ទាប់មកមើលទៅដូចជាប្រពន្ធរបស់បុរស
បរិសុទ្ធ? តើវាមើលទៅធម្មជាតិទេ?

203 ប្រសិនបើអ្នកបានឃើញបុរសម្នាក់នៅថ្ងៃនេះ នោះត្រូវបានគេសន្មត់ថា
ជាមនុស្សបរិសុទ្ធ នៅទីនេះប្រពន្ធរបស់គាត់ចុះមកដូចជាស្ត្រីទីមួយ មួយ
ក្នុងចំណោមសក់ធំដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះចេញដូចនេះ និងវត្ថុក្រហមនៅម្ខាង និង
វត្ថុពណ៌បៃតងនៅម្ខាងទៀត ហើយ—ហើយមើលទៅដូចជានាងត្រូវបានគេវាយ
ចំមាត់ដោយជក់ថ្នាំលាប និងរឿងទាំងអស់នេះដូចនោះ ដើរតាមផ្លូវ ស្លៀក
សម្លៀកបំពាក់តឹងណែនដូចនោះ ហើយកែងជើងកែងខ្ពស់ណាស់ កាច់រាងនៅ
តាមផ្លូវ ហើយនិយាយថា “នោះជាប្រពន្ធរបស់បុរសបរិសុទ្ធ?” ខ្ញុំមិននិយាយរឿង
កំប្លែងទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ប៉ុណ្ណោះ។

204 ខ្ញុំមកដល់ចលនាពេនទីកុស្តដ៏អស្ចារ្យមួយ នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ។ ខ្ញុំ
មានតង់មួយ។ ហើយគ្រូគង្វាលនិយាយមកខ្ញុំ ថា “ប្រពន្ធខ្ញុំជាអ្នករៀបចំ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ល្អណាស់ បងប្រុស។”

“តើអ្នកមិនអីទេឬបើនាងលេង?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ។ អត់ទេ បាទ។ ខ្ញុំប្រាកដជាមិនអីទេ។”

205 ហើយគាត់បានទៅរកអ្នកគ្រប់គ្រង។ អ្នកគ្រប់គ្រងបាននិយាយថា បងប្រុស
បាក់ជើ បាននិយាយថា “មិនអីទេ។”

206 គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណាហាំ មកទីនេះ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកជួបប្រពន្ធ
របស់ខ្ញុំ។” ហើយខ្ញុំបានទៅទីនោះ។

207 សូមអភ័យទោសឱ្យខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនបានព្យាយាម ធ្វើឱ្យយើង—ជាការ
កត់សម្គាល់។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍។ ឃើញទេ?

208 ហើយស្ត្រីមានម្នាក់ក្នុងចំណោមទាំងនេះនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ រឿងនោះ
អ្នកដឹងទេ ទាំងអស់ត្រូវបានតុបតែង ហើយខ្ញុំមិនដែលឃើញបែបនេះនៅក្នុងជីវិត

របស់ខ្ញុំទេ ហើយសម្លៀកបំពាក់ដែលចុះក្រោមនៅទីនេះ គ្មានខ្នងនៅក្នុងវា ហើយ
ស្ទើរតែគ្មានបាតនៅក្នុងនោះ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលឃើញរូបរាងបែបនេះនៅក្នុង
ជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។ ហើយនាងមានក្រវិលធំៗព្យួរចុះដូចនេះ ហើយមានរបស់ជាច្រើន
ទៀត។

209 ហើយខ្ញុំបានមើលជុំវិញ។ ខ្ញុំគិតថា “អូ ខ្ញុំអើយ!” ខ្ញុំជាបាទីស្ទ ហើយខ្ញុំដឹង
ច្បាស់ជាងនោះ។ ខ្ញុំបានមើលម្តងទៀត។ ខ្ញុំបាននិយាយថា...

210 ឥឡូវនេះ សូម នេះមិនមែនជារឿងកំប្លែងទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវតែនិយាយវាទៅ
បងប្រុស ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាបានជួយគាត់។ មិនចង់និយាយខ្វែងគំនិតគ្នាទេ
ប្រសិនបើខ្ញុំចង់ ខ្ញុំជាមនុស្សលាក់ពុត ឃើញទេ ត្រូវការសម្អាតខ្លួនឯង។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោក តើអ្នកនិយាយថាប្រពន្ធរបស់អ្នកជាអ្នកជឿព្រះ
ឬ?”

បានឆ្លើយថា “អូ បាទ។”

211 ខ្ញុំបាននិយាយថា “នាងមើលទៅដូចជាមិនមែនទេ ចំពោះខ្ញុំ។” ខ្ញុំបាន
និយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលបានជួបបែបនេះនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ក្នុងនាមជាករិយា
របស់អ្នកបម្រើព្រះ។ នោះមិនដូចជាប្រពន្ធរបស់បុរសបរិសុទ្ធទេ។”

212 ហើយក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ក៏មិនផ្អែកលើម៉ូដរបស់នាងដែរ ទឹកតែ
ជប់លៀងរបស់នាង និងពិធីជប់លៀងប៊ុនកូ និងល្បែងបៀ និងការរាំ និងសង្គម
តុបតែងខ្លួនដូចនោះ ជាមួយនឹងលោកិយ មើលទៅដូចជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះ
ដ៏បរិសុទ្ធ។ នៅពេលដែលនាងជក់បារី និងរាំ និងជប់លៀង និងស៊ុបអាហារ
ពេលល្ងាច និងការដឹកស្រាក្រឡុក ហើយទាំងអស់ដូចនោះ ហើយនិយាយថា
ពួកគេជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ? មើលទៅមិនដូចជាករិយារបស់បុរសបរិសុទ្ធទេ
ចំពោះខ្ញុំ។ អត់ទេ បាទ។ ទ្រង់នឹងមិនជ្រើសរើសរឿងបែបនេះទេ។ ទ្រង់នឹងទទួល
ស្រ្តីម្នាក់ដែលត្រឹមត្រូវ មើលទៅដូចជាអ្វីដែលទ្រង់កំពុងព្យាយាមតំណាង។ ខ្ញុំជឿ
ថាវាជាការពិត។ នោះប្រហែលជាលឺចាប់បន្តិច។

213 ម្តាយខាងត្បូងចាស់របស់ខ្ញុំបានលាចាកទៅ។ កាលខ្ញុំនៅក្មេង យើងធ្លាប់...
មិនមានអ្វីបរិភោគ ពិបាកណាស់ ហើយយើងមានសណ្តែកភ្នែក-ខ្មៅនិងនំប៉័ង
ពោត។ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើអ្នកស្គាល់ពួកវាជាអ្វីឬអត់ទេ។ ដូច្នោះយើងមិនមាន...នាង

មិនមានជាតិខាញ់ទេពេញមួយឆ្នាំ ហើយយើងស្ទើរតែត្រូវយកខ្លះចាស់ធំប៉ុន្មាននោះ ហើយដាក់ស្បែកសាច់នៅក្នុងវា។ យើងមានកន្លែងដែលពួកគេកាប់ ឬអ្នកកាប់ សាច់នឹងកាត់សាច់ហើយផ្តល់ស្បែកដល់យើង។ ហើយយើងនឹងរងាស់វា ដើម្បី យកខ្លាញ់ ហើយចាក់វានៅទីនោះ។

214 រៀងរាល់យប់ថ្ងៃសៅរ៍ ម៉ាក់បាននិយាយថា យើងត្រូវការប្រេងល្អមួយដូស។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនៅតែមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងរឿងទាំងនោះបាននៅឡើយ។ ហើយខ្ញុំត្រូវតែ យកវា។ ខ្ញុំនឹងមករកនាង ខ្ញុំប្រមូលរបស់ខ្ញុំវិបវនេះ។ ខ្ញុំនិយាយថា “ម៉ាក់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ មិនអាចយកវាបានទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាធ្វើឱ្យខ្ញុំឈឺណាស់។”

នាងបាននិយាយថា “ប្រសិនបើវាមិនធ្វើឱ្យអ្នកឈឺទេ វាមិនផ្តល់ផលល្អដល់ អ្នកទេ។”

215 ដូច្នេះខ្ញុំគិតថានោះជាវិធីនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ។ ប្រសិនបើវាមិនធ្វើឱ្យអ្នក ឈឺបន្តិចទេ ចូរអ្នក...មានអារម្មណ៍ថាក្រពះខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកបានចាប់ផ្តើម ត្រឹមត្រូវ ធ្វើឱ្យអ្នកឈឺបន្តិច ដើម្បីពិនិត្យមើលខ្លួនអ្នកជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរ មើល ថាតើកំហឹងចាស់ និងភាពអាត្មានិយម ការមិនគោរពព្រះ ស្រឡាញ់លោកិយ ទូទស្សន៍ និងអ្វីៗនៅពេលយប់ ហើយទុកឱ្យក្រុមជំនុំនៅទទេ ហើយបានក៏នៅ ទទេ។ នៅពេលដែលអ្នកគួរតែនៅទីនោះដូចជាព្រះយេស៊ូវ អ្នកមានព្រះវិញ្ញាណ របស់ទ្រង់នៅក្នុងអ្នក ព្យាយាមធ្វើឱ្យគ្រប់គ្នានៅក្នុងប្រទេសមកព្រះវិហាររបស់អ្នក ដើម្បីទទួលព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយយើងហៅខ្លួនឯងថាជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ? អូ គួរឲ្យអាណិតណាស់ មិត្តអើយ!

216 ដល់ម៉ោងហើយ។ “កូនក្រមុំរបស់ទ្រង់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។” អូ! “ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។” នាងបានទុករបស់ទាំងអស់នេះចោល។ សូមចាំថា អេស ធ្វើត្រូវបានជ្រើសរើស ហើយអ្នកផ្សេងទៀតត្រូវបានបដិសេធ។ ហើយមានតែអ្នក ដែលបានកើតជាថ្មីទេ ដែលទទួលបានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ នឹងត្រូវបានជ្រើសរើស នៅថ្ងៃនោះ មកដល់សិរីល្អនោះនឹងត្រូវដាក់នៅលើក្បាលរបស់នាង។ ហើយអ្នក ផ្សេងទៀតនឹងត្រូវបដិសេធ។

217 ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកពីរឿងខ្លីមួយដែលបានកើតឡើង។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ ជាបេសកកម្ម ដូចដែលអ្នកដឹងហើយ ធ្វើការផ្សាយដំណឹងល្អ ការងារផ្សព្វផ្សាយ ប្រហែល ប្រាំពីរដងនៅបរទេស ជុំវិញពិភពលោក។ នៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មានទេ

នៅក្នុងទីក្រុងរ៉ូម ទីក្រុងរ៉ូមគឺជាទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់សិល្បៈ។ ហើយពួកគេមានសាលាសិល្បៈនៅទីនោះ ហើយយុវជនអាមេរិកាំងមួយចំនួនទៅទីនោះជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដើម្បីទទួលការបណ្តុះបណ្តាលសិល្បៈមួយឆ្នាំឬពីរឆ្នាំ ដើម្បីរៀនគុរូបភាព។ មានជនជាតិអាមេរិកាំងក្មេងមួយក្រុមបានមកទីនេះ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុនដូចដែលរឿងត្រូវបានប្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេទៅដល់ទីនោះ ពួកគេគ្រាន់តែទៅជា-ស្លុត។ នៅពេលដែលពួកគេនៅទីក្រុងរ៉ូម ពួកគេធ្វើដូចទីក្រុងរ៉ូមដែរ: ចេញហើយផឹក ហើយដោះខ្លួន និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយបន្តទាំងក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រី។

218 ហើយមានសាលាខ្លះ។ ហើយនៅក្នុងសាលានេះ នេះ—ក្រុមយុវជនអាមេរិកាំងនេះមក។ ហើយពួកគេម្នាក់ៗ ស្ទើរតែ បានធ្វើរឿងដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែក្មេងស្រីតូចម្នាក់ នាងមិនអត់ធ្មត់ ទាល់តែសោះ។ នាងបានស្នាក់នៅ។ នៅពេលយប់ នាងបានអានខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងផឹកស្រា។ ពេលថ្ងៃ នាងធ្វើការ សិក្សា។ មែនហើយ នាងគឺជាការសើចចំអករបស់សាលាទាំងមូល។ ហើយនាងបានរក្សាខ្លួនឯងដូចជាស្រ្តី ធ្វើខ្លួនដូចជាស្រ្តី។ ទោះបីមានក្មេងប្រុសរ៉ូមាំងនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនៅជុំវិញ ព្យាយាមនាំនាងចេញទៅក្រៅក៏ដោយ នាងបានបដិសេធ។ អត់ទេ បាទ។ នាងនៅជាប់នឹងមេរៀនរបស់នាង រៀនគូរ និងផាត់។ ហើយនាងបាននៅជាមួយវា។

219 ទីបំផុត អាណាព្យាបាលចាស់ម្នាក់នៅកន្លែងនោះបានមើលនាង ដោយឃើញថានាងខុសគ្នាឆ្ងាយណាស់ ទោះបីជាគាត់ជាអ្វីម៉្យាងកាតូលិកក៏ដោយ នៅតែមើលនាង ពីរបៀបដែលនាងធ្វើខ្លួនឯង។ ល្ងាចមួយ ក្មេងស្រីវ័យក្មេង នៅក្នុងឧទ្យាន—ស្ត្រីខ្លីយ៉ូគី ហេតុអ្វី ឬកន្លែងដែលពួកគេមានសាលារៀន នាងបានដើរចេញពីបរិវេណសាលា ហើយឡើងទៅកំពូលភ្នំ ហើយព្រះអាទិត្យកំពុងលិច។ ហើយនាងកំពុងឈរនៅទីនោះ ជាមួយនឹងមុខស្អាតរបស់នាង និងសក់របស់នាង ព្យួរចុះក្រោម សម្លឹងមើលផ្លូវរះរះឆ្ពោះទៅរកព្រះអាទិត្យលិច។

220 អ្នកយាមចាស់កំពុងអង្គុយនៅទីនោះក្នុងទីធ្លា។ គាត់នៅតែមើលក្មេងស្រីនោះ ពេលគាត់បោសសម្អាត។ មានអ្វីមួយបន្តប្រាប់គាត់ថា “ទៅនិយាយជាមួយនាង។” ដូច្នោះគាត់បានដាក់ធុងចុះ ដោះមួកចាស់របស់គាត់ ដើរទៅកន្លែងដែលស្រ្តីវ័យក្មេងនោះ។ បានសម្អាតបំពង់ករបស់គាត់។ នាងបានងាកជុំវិញ។ គាត់

បាននិយាយថា “អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ កញ្ញា។”

នាងបាននិយាយថា “ចាស មិនអីទេ។ ប្រាកដណាស់។”

221 ហើយគាត់បានកត់សម្គាល់ឃើញថានាងកំពុងយំ។ ផ្សេងទៀតបានចេញទៅ ក្រៅនៅលើនាគដ៏ធំមួយសម្រាប់ពេលយប់។ គាត់បាននិយាយថា “កញ្ញា ខ្ញុំ សង្ឃឹមថាអ្នកយល់ពីខ្ញុំតាមរបៀបត្រឹមត្រូវ ដែលខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយទៅកាន់អ្នក។” បាននិយាយថា “អ្នកបាននៅទីនេះ ភាគច្រើនអស់រយៈពេលជាងពីរឆ្នាំមកហើយ។ ហើយខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញក្រុមដែលអ្នកមកជាមួយ ពួកគេតែងតែចេញទៅ ជប់លៀង ហើយចូលមកពេលយប់ជ្រៅទាំងស្រុង ហើយសម្លៀកបំពាក់ពាក់ ខើចខ្លឹកណ្តាល និងអ្វីៗទាំងអស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ថាអ្នកមិនចូលរួម ពិធីជប់លៀងបែបនេះទេ។” ហើយបានបន្តថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំកត់សម្គាល់ឃើញថា ហាក់ដូចជាអ្នកតែងតែសម្លឹងមើលសមុទ្រ។ នៅពេលល្ងាច អ្នកដើរមកទីនេះ ហើយឈរនៅទីនេះរាល់ល្ងាច ហើយមើលព្រះអាទិត្យលិច។” ហើយបានបន្តថា “តើអ្វីទៅ ជាមូលហេតុ?” បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាមនុស្សចាស់។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ ដឹងអ្វីដែលបណ្តាលឱ្យមានភាពខុសគ្នារវាងអ្នកនិងអ្នកដទៃ។”

222 នាងបាននិយាយថា “ចាស លោក។” នាងបាននិយាយថា “លោក ខ្ញុំ កំពុងសម្លឹងមើលទៅផ្ទះនៅពេលដែលព្រះអាទិត្យកំពុងលិច។” នាងបាននិយាយ ថា “ឆ្លងផុតព្រះអាទិត្យនោះគឺជាស្រុកកំណើតរបស់ខ្ញុំ។” ហើយនាងបាននិយាយ ថា “នៅក្នុងទឹកដីនោះមានរដ្ឋមួយ។ ហើយនៅក្នុងរដ្ឋនោះមានទីក្រុងមួយ។ ហើយ នៅក្នុងទីក្រុងនោះមានផ្ទះមួយ។ ហើយនៅក្នុងផ្ទះនោះមានក្មេងប្រុសម្នាក់។” បាន បន្តថា “គាត់ក៏ជាសិល្បករម្នាក់ដែរ។ ពេលខ្ញុំចាកចេញ ដើម្បីមកទីនេះ ខ្ញុំបាន សន្យាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំចំពោះគាត់។ យើងភ្ជាប់ពាក្យជាមួយគ្នា។”

223 ហើយនាងបាននិយាយថា “មិនថាពួកគេធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតទេ វាមិនមានអ្វី ទាក់ទងនឹងខ្ញុំទេ។” នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានសន្យាថានឹងរស់នៅដោយពិត ត្រង់និងត្រឹមត្រូវ។” ហើយនាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់បានថ្ងៃដែលខ្ញុំមាន អាម្មណ៍ថាខ្លួនឯងនៅលើកំពូលនៃស្ថាបនានៃយន្តហោះដ៏ធំនោះ ដែលនឹងនាំខ្ញុំ ឆ្លងកាត់សមុទ្រហើយដាក់ខ្ញុំចុះនៅអាកាសយានដ្ឋានដែលគាត់នឹងជួបខ្ញុំ។ គាត់ កំពុងសាងសង់ផ្ទះមួយ ហើយយើងនឹងរស់នៅជាមួយគ្នានៅក្នុងទឹកដីនោះ។”

224 ហើយបាននិយាយថា “នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំធ្វើតាមរបៀបដែល

ខ្ញុំធ្វើ។ ខ្ញុំស្មោះត្រង់នឹងការសន្យាដែលខ្ញុំបានធ្វើជាមួយក្មេងប្រុស។ ហើយគាត់ស្មោះត្រង់នឹងការសន្យាដែលគាត់ធ្វើឱ្យខ្ញុំ។” បានបន្តថា “ខ្ញុំឮពីគាត់ ឥឡូវនេះ និងបន្ទាប់មក ហើយខ្ញុំសរសេរទៅគាត់ ហើយ” បាននិយាយថា “ត្រូវមានទំនួលខុសត្រូវគ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងនៅតែកាន់ពាក្យសច្ចារបស់យើង រង់ចាំថ្ងៃដែលយើងជួបគ្នា។”

225 អូ របៀបដែលវានឹងធ្វើសម្រាប់គ្រីស្ទានពិតប្រាកដ ដើម្បីគេចចេញពីរឿងរបស់លោកិយ។ ហើយថ្ងៃណាមួយ អ្នកនិយាយអំពីការចូលមកកំពង់ផែ នៅលើស្លាបរបស់ព្រាប! ទ្រង់នឹងមកសម្រាប់កូនក្រមុំ ដែលមិនល្ងីល្ងើជាមួយលោកិយឬរឿងរបស់លោកិយ។ នាងត្រូវបានលាងដោយឈាមរបស់កូនចៀម។ នាងបានសន្យាជាមួយ—សេចក្តីស្រឡាញ់របស់នាងចំពោះទ្រង់តែមួយគត់។ សេចក្តីស្រឡាញ់នៃលោកិយបានបាត់បង់ហើយស្លាប់ចំពោះនាង។ “អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀមបានមកដល់ ហើយកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។”

ចូរយើងគិតពីវាខណៈពេលដែលយើងខិនក្បាលរបស់យើងមួយភ្លែត។

226 ថ្ងៃមួយ ពេលខ្ញុំសម្លឹងឆ្ពោះទៅរកព្រះអាទិត្យលិច ខ្ញុំផងដែរ កាលពីសាមសិបមួយឆ្នាំមុន បានធ្វើការសន្យាមួយចំពោះអ្នកដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំចំពោះទ្រង់។ ខ្ញុំតែងតែព្យាយាមកាន់តាមទ្រង់ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គ្រប់ទីកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ។ ខ្ញុំដឹងថាមានអ្នកផ្សេងទៀតអង្គុយនៅទីនេះ ដូចនោះ រង់ចាំថ្ងៃដែលសំពៅចាស់របស់ស៊ីយ៉ូនមកដល់កំពង់ផែ យកព្រលឹងរបស់យើង ហើយយកយើងនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ដែលយើងស្រឡាញ់ហើយបានសន្យាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើង។

227 ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះនៅទីនេះនៅយប់នេះ ដែលមិនដែលបានធ្វើការសន្យានោះ។ ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះបានបង្កើតវាហើយបំបែកវា។ ប្រសិនបើអ្នកស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពនោះនៅយប់នេះ មិត្តអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនត្រលប់មកវិញនៅយប់នេះ ហើយបន្តការសន្យារបស់អ្នក? ប្រសិនបើអ្នកមិនមានទេ ធ្វើវា។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនមកធ្វើវានៅយប់នេះ? និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។”

228 សូមចាំថា បើអ្នកបានសន្យារួចហើយ ហើយនៅតែលាយឡំនឹងរឿងលោកិយ ព្រះយេស៊ូវនឹងមិនមានកូនក្រមុំដូចនោះទេ។ ទ្រង់នឹងមិនមានអ្នកដែលជិតក្បត់

ឡើយ។ សេចក្តីស្រឡាញ់ទាំងអស់របស់អ្នកត្រូវតែមានចំពោះទ្រង់។ ហើយបើអ្នកស្រឡាញ់របស់នៃលោកិយ និងម៉ូដនៃលោកិយនេះ ប្រសើរជាងអ្នកស្រឡាញ់ព្រះដូច្នោះ អ្នកមិនបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចទេ។

229 តើមនុស្សម្នាក់នោះនៅទីនេះយប់នេះទេ ខណៈពេលដែលយើងខិនក្បាលលើកដៃឡើងនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់ក្លាយជាបែបនោះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ក្លាយជាផ្នែកមួយនៃកូនក្រមុំ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំមិនគួរធ្វើ។ អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ”? សូមព្រះប្រទានពរ ប្អូនស្រី ឥណ្ឌារបស់ខ្ញុំ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក បងស្រី។ ហើយអ្នក បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នក បងប្រុស។ អ្នកណាផ្សេងទៀត? លើកដៃឡើងនិយាយថា “អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមិនត្រឹមត្រូវទេ។”

230 ឥឡូវត្រូវស្មោះត្រង់នឹងខ្លួនអ្នក។ សូមក្រឡេកមើលជីវិតរបស់អ្នក។ អ្នកត្រូវតែមើលទៅក្រោយមុនពេលអ្នកអាចទៅមុខបាន។ រកមើលអ្វីដែលអ្នកធ្លាប់មាន។ រកមើលអ្វីដែលវិញ្ញាណដែលអ្នកមានបានធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើ។ បើអ្នកមិនទាន់...បើអ្នកប្រកាសថាជាគ្រីស្ទាន ហើយអ្នកនៅតែបញ្ចូលគ្នាជាមួយរឿងលោកិយ បងប្អូនប្រុស ស្រីអើយ ម៉េចបានខ្វាក់បើអ្នកមិនឃើញថាអ្នកខុស?

231 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយកាលពីថ្ងៃមុនថា “បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកគួរតែចាកចេញពីមនុស្សបែបនោះ។” បាននិយាយថា “មនុស្សហៅអ្នកថាជាហោរា។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនមែនជាហោរាទេ។”

232 បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែមនុស្សគិតថាអ្នក។ អ្នកគួរតែបង្រៀនស្ត្រីទាំងនេះ។ ជំនួសឱ្យការប្រាប់ពួកគេឱ្យទុកសក់វែងនិងសម្លៀកបំពាក់ត្រឹមត្រូវនិងរបស់បែបនោះ អ្នកគួរតែប្រាប់ពួកគេពីរបៀបដើម្បីទទួលបានរឿងខាងវិញ្ញាណ។”

233 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចបង្រៀនពិជគណិតដល់ពួកគេដោយរបៀបណានៅពេលដែលពួកគេមិនបានដឹង អេប៊ីស៊ី មត្តេយ្យផងនោះ? មិនមានសូម្បីតែភាពសមរម្យធម្មតាដើម្បីសម្អាតខ្លួនដោយហៅ ‘កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ!’ ខ្ញុំមិននិយាយថាឆាប់ខឹងទេ។ ខ្ញុំនិយាយថាដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។

234 ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំឃើញអ្នកចុះទន្លេដោយទុក

ហើយឃើញអ្នកនឹងធ្លាក់ទឹកជ្រោះ ទូកនោះនឹងមិនយកវាទេ ខ្ញុំស្រែកដាក់អ្នក ហើយស្រែកដាក់អ្នក ខ្ញុំមិនព្យាយាមធ្វើបាបអ្នកទេ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ព្រោះបើ អ្នកមិនធ្វើទេ ជីវិតអ្នកនឹងបាត់បង់។

235 តើមានម្នាក់ទៀតលើកដៃឡើងមុនពេលយើងអធិស្ឋានទេ? ខ្ញុំឃើញអ្នក ត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក ហើយអ្នក អ្នក។ អ្នកដឹងថាជីវិត របស់អ្នកបង្ហាញថាអ្នកខុស។ អ្នកនៅតែស្រឡាញ់លោកិយជាងព្រះ បន្ទាប់មក មានអ្វីខុសនៅកន្លែងណាមួយ។ មើលអ្នកចុះ។ ចេញពីបន្ទប់នៅទីនោះ លើកដៃ ឡើងនិយាយថា “អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។” ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះ...ត្រូវហើយ។ ស្មោះត្រង់ចំពោះសេចក្តីល្អ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសរសើរភាពស្មោះត្រង់។

236 នោះហើយជាបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំពេនទឹកស្អុលសព្វថ្ងៃនេះ។ យើងមិន មានភាពស្មោះត្រង់ពិតប្រាកដដែលយើងធ្លាប់មាននោះទេ។ យើងមិនមាន ភាពក្លាហាន—ដើម្បីមកនិយាយដូច្នោះ សារភាពថាយើងខុស។ អារក្សបាន ទទួលការចាប់បែបនេះនៅលើព្រះវិហាររហូតដល់វាគ្រាន់តែចូលទៅក្នុងជញ្ជាំង នៃពិភពលោក។ កុំធ្វើដូច្នោះ។

237 ជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកបង្ហាញថាអ្នកមិនមានអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយថា អ្នកទទួលបានទេ។ ដូច្នោះហេតុអ្វីបានជាមិនសារភាព? “អ្នកណាដែលសារភាព អំពើបាបរបស់ខ្លួន នោះនឹងបានលើកលែងទោស: អ្នកណាដែលលាក់បាំង អំពើបាបរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងឡើយ។” អ្នកមិនអាចលាក់វាបានទេ។ ព្រះជ្រាបទាំងអស់អំពីវា។ ហើយបើឃើញហើយដឹងថាអ្នករស់នៅមិនត្រឹមត្រូវ ហេតុអ្វីមិនសារភាព ហើយចេញមកឲ្យច្បាស់?

238 “អំពើបាបរបស់មនុស្សខ្លះទៅមុនពួកគេ ខ្លះធ្វើតាម។” អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំទៅមុន។ ខ្ញុំសូមប្រាប់ខ្ញុំទាំងអស់ឥឡូវនេះ។ សូមឲ្យព្រះទ្រង់បានសំរេច។ នោះជាអ្វីដែល យើងគួរធ្វើ។

239 មានដៃប្រហែលប្រាំមួយឬប្រាំបីលើកឡើង។ ប្រាកដណាស់មានច្រើនជាង នេះនៅក្នុងព្រះវិហារតូចនេះ យប់នេះ ក្នុងចំណោមមួយរយឬពីរនាក់នៅទីនេះ ឬ ប្រហែលជាមួយរយហាសិប។ ព្រះប្រទានពរអ្នក យុវជន។ ឥឡូវនេះ សូមព្រះ ប្រទានពរអ្នក ស្ត្រីអើយ។ សូមព្រះប្រទានពរអ្នក បងស្រី។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ព្រះប្រទានពរអ្នកកូនប្រុស។ នោះជាការល្អ។

240 ក្រន្លែងទេទេនៅលើកាសែត—អដង។...ស្រ្តីធ្លាប់មិនកាត់សក់ទេ ប៉ុន្តែពួកគេធ្វើវានៅថ្ងៃនេះ។ តើមានអ្វីកើតឡើង? ពួកគេធ្លាប់មិនធ្វើ...ស្លៀកពាក់—គុបតែងមុខ។ ម្តាយរបស់អ្នកមិនបានធ្វើទេ ប្រសិនបើនាងជាពេនទឹកស្អុយ។ តើមានអ្វីកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ? ដោយសារតែពួកគេកំពុងរងទុក្ខនៅក្នុងរឿងនៃលោកិយ។ ហើយពិភពលោកមើលមកយើង។ យើងអះអាងថាជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។ តើមានបញ្ហាអ្វី? យើងមើលទៅមិនដូចជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ អំពីអ្នកបុរសនៅទីនោះ រឿងដូចគ្នា។ បងប្រុស ខ្មាស់រៀនចំពោះអ្នក។

241 ព្រះវិហារនៃស្ថានសួគ៌ នៅពេលដែលទូលបង្គំមើលទៅខាងក្រៅ ហើយហៅអាសនៈតាមរបៀបនោះ ការស្តីបន្ទោស ហែកចុះ ហាក់ដូចជាវាអាក្រក់។ ប៉ុន្តែនៅខាងក្នុងខ្ញុំកំពុងហូរឈាម នៅពេលដែលខ្ញុំដឹងថាយើងជិតដល់ទីបញ្ចប់។ ទូកតូចៗទាំងនេះនឹងបំបែក នៅថ្ងៃណាមួយ។ សេចក្តីស្លាប់នឹងកើតឡើង និងការតស៊ូ។ ហើយប៉ុន្មានដងដែលខ្ញុំត្រូវបានហៅនៅក្បែរពួកគេ ហើយពួកគេនិយាយថា “អូ បងប្រុសប្រាណាហាំ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរស់នៅវាម្តងទៀត។” បន្ទាប់មក ខណៈពេលដែលអ្នកទាំងនេះអាចធ្វើបាន ព្រះអម្ចាស់អើយ ដើម្បីធ្វើឱ្យវាត្រឹមត្រូវ!

242 ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាព។ ព្រះអើយ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបើកសំបែកដល់មនុស្ស ដែលទូលបង្គំព្យាយាមជួយពួកគេ មិនមែនដើម្បីស្តីបន្ទោសពួកគេទេ។ ប៉ុន្តែដូចដែលប៉ុលបាននិយាយ ពីបុរាណ! ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំមិនចង់ឱ្យពួកគេឈឺចាប់ទេ ប៉ុន្តែទូលបង្គំចង់ធ្វើឱ្យពួកគេឈឺចាប់ល្មមដែលពួកគេនឹងឃើញកន្លែងដែលពួកគេខុស។

243 ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទាន យប់នេះ មនុស្សទាំងនេះ ដែលលើកដៃ—ដោយការគោរពគ្រប់គ្រាន់—ដើម្បីទទួលស្គាល់ នៅចំពោះព្រះ ថាពួកគេខុស ហើយពួកគេចង់ត្រឹមត្រូវ។ “ចូរស្វែងរក នោះអ្នកនឹងឃើញ។ គោះ វានឹងត្រូវបានបើក។” ប៉ុន្តែបើអ្នកមិនដែលគោះ តើទ្រង់នឹងបើកដោយរបៀបណា? អ្នកមិនដែលស្វែងរក តើអ្នកនឹងរកឃើញដោយរបៀបណា?

244 សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រះអម្ចាស់ នាំមនុស្សទាំងនេះឱ្យចុះចូលពេញលេញចំពោះព្រះ នៅយប់នេះ។ សូមឲ្យព្រះវិហារនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង បានញែកពួកគេចេញជាបរិសុទ្ធ ព្រលឹង រូបកាយ និងវិញ្ញាណ ហើយដាក់ពួកគេចូលទៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

“ដ្បិតអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀមជិតមកដល់ហើយ ហើយកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។” ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យនេះជាយប់នៃការរៀបចំ ដ្បិត ថ្ងៃស្អែកជាថ្ងៃដែលយើងជួបទ្រង់។ យើងមិនដឹងថាម៉ោងប៉ុន្មានយើងនឹងត្រូវបាន ហៅឱ្យជួបទ្រង់។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។

245 ឥឡូវនេះខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋាន ហើយអ្នកបានឱនក្បាលចុះ។ អ្នករាល់គ្នាដែលបានលើកដៃឡើង ប្រសិនបើអ្នកស្មោះត្រង់យ៉ាងខ្លាំងជាមួយវា ហើយអ្នកពិតជាមានន័យមែន ហើយអ្នកមិនខ្មាស់រៀនក្នុងការឲ្យប្រជាជនដឹង ថាអ្នកខុសទេ! អ្នកនឹងត្រូវឈរជាមួយពួកគេនៅទីនោះនៅឯសាលាក្រុម ទោះ យ៉ាងណាក៏ដោយ។ ហើយព្រះបានដាក់ការជឿជាក់គ្រប់គ្រាន់លើអ្នក ដែល អ្នកដឹងថាអ្នកខុស។

246 មួយរយៈមុននេះ ខ្ញុំបានអធិប្បាយអ្វីមួយដូចនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ នារីវ័យក្មេងម្នាក់ដែលឈរនៅខាងក្រោយនោះ។ នាងមើលទៅគួរឲ្យរន្ធត់ ជា កូនស្រីរបស់អ្នកបម្រើព្រះ។ ហើយនាងបានជួបខ្ញុំនៅខាងក្រៅព្រះវិហារ ហើយបើ នាងមិនសិតខ្ញុំទេ! នាងបាននិយាយថា “អ្នកល្ងង់ខ្លៅ។” បបូរមាត់តូច លាបពណ៌ សក់ខ្លី។ នាងបាននិយាយថា “ប្រសិនបើខ្ញុំចង់ឱ្យនរណាម្នាក់និយាយជាមួយខ្ញុំ អំពីរឿងនោះ ខ្ញុំនឹងយកនរណាម្នាក់ដែលមានគំនិត។” បាននិយាយថា “តើអ្នកមិន ចូលមកក្នុងវេទិការបស់ឪពុកខ្ញុំហើយអធិប្បាយរឿងដូចនោះម្តងទៀតទេ?”

247 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំ ប៉ារបស់អ្នក ដែលជាគ្រូអធិប្បាយបាទីស្ទ ដ៏ស្មោះត្រង់ម្នាក់ដូចគាត់ដែរ ហើយនឹងមិនអធិប្បាយប្រឆាំងនឹងវាទេឬ?”

នាងបាននិយាយថា “គាត់មិនបានជួលអ្នកឱ្យមកទីនេះទេ...”

បាននិយាយថា “គាត់មិនបានជួលខ្ញុំទាល់តែសោះ។ ខ្ញុំមកតាមការ អញ្ជើញ។”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិនអត់ទោសឱ្យអ្នកសម្រាប់វាទេ។”

248 ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាស្រេចតែអ្នក។ ខ្ញុំគ្រាន់តែធ្វើតាមដំណឹងល្អប៉ុណ្ណោះ។” គុម្ពាតផ្កាកុលាបបានបក់មកទីនោះដោយខ្យល់បក់មក។ ស្ត្រីវ័យក្មេងស្រស់ ស្អាត។

249 បន្តិចក្រោយមក ប្រហែលមួយឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ទីក្រុង។ ខ្ញុំ
បានឃើញស្ត្រីវ័យក្មេងដដែលនោះជាមួយនឹងសំពត់របស់នាងព្យូចុះ ជក់បារី
ដើរតាមផ្លូវ។ ខ្ញុំគិតថា “នោះជាប្រពន្ធ របស់បងប្រុសដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ ឬ កូនស្រី។”
ខ្ញុំបានដើរឆ្លងកាត់ផ្លូវ ឃើញថាបើខ្ញុំមិនអាចទៅរកនាង។

250 នាងសម្លឹងមកខ្ញុំ ជក់បារី ផ្អែកតាមច្រមុះរបស់នាង។ នាងបាននិយាយថា
“ជំរាបសួរ អ្នកអធិប្បាយ” ពាក្យស្លោកដែលមិនគោរពបូជាចំពោះវា ដូចនោះ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ មែនហើយ!”

បាននិយាយថា “ជក់បារីរបស់ខ្ញុំទៅ។ ធ្វើជាបុរសពិត។”

បាននិយាយថា “តើអ្នកមិនខ្មាស់ខ្លួនឯងទេឬ?”

251 នាងបានលូកក្នុងហោប៉ៅរបស់នាង ហើយនិយាយថា “មកមានបារីមួយ។”

252 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អាម៉ាស់ចំពោះអ្នក។ ខ្មាស់អៀនណាស់ដែលឲ្យអ្នកបម្រើ
របស់ព្រះនូវបារី។”

នាងបាននិយាយថា “ដូច្នោះប្រហែលជាអ្នកនឹងផឹកភេសជ្ជៈចេញពីដប
របស់ខ្ញុំ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមកុំនិយាយវា។”

253 ខ្ញុំបានមើលនាង។ ខ្ញុំមិនអាចទប់ទឹកភ្នែកបានទេ ព្រោះប៉ារបស់នាងជា
មនុស្សល្អ។ ខ្ញុំបានមើលនាង។ ខ្ញុំគិត “អូ ខ្ញុំអើយ! នាងគិតថានាងមានពេល
ច្រើនហើយ។”

254 ខ្ញុំចាប់ផ្តើមដើរ។ ខ្ញុំមិនអាចទប់ទឹកភ្នែកចេញពីភ្នែកបានទេ។ ខ្ញុំបានដើរទៅ
មុខ។ នាងបាននិយាយថា “ចាំបន្តិច។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ កញ្ញា?”

255 នាងបានដើរត្រឡប់មកវិញ។ វាស្ទើរតែគួរឱ្យអាម៉ាស់ក្នុងការនិយាយជាមួយ
នាងនៅតាមផ្លូវ មនុស្សដែលដើរកាត់។ នាងបានដើរឡើង។ នាងនិយាយ “អ្នកដឹង
ពីអ្វីដែលអ្នកបានប្រាប់ខ្ញុំនៅយប់នោះ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងចងចាំជានិច្ច។”

256 បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នក អ្នកអធិប្បាយ អ្នកនិយាយត្រូវ។” នាង បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសោកសៅជាលើកចុងក្រោយ។” ឥឡូវនេះ នេះគឺជាការកត់សម្គាល់ដែលស្ត្រីបានធ្វើចំពោះខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនដែលភ្លេច វាទេ ដរាបណាខ្ញុំនៅរស់។ នាងបាននិយាយថា “ទ្រង់កំពុងដោះស្រាយជាមួយ ខ្ញុំនៅយប់នោះ។ ប៉ុន្តែ” បាននិយាយថា “នៅពេលដែលខ្ញុំបានបដិសេធទ្រង់ នៅពេលនោះ វាជាចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ។” បាននិយាយថា “បេះដូងរបស់ខ្ញុំពិបាក ណាស់ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីព្រះ ព្រះវិហារ ឬអ្វីផ្សេងទៀតទេ។ ខ្ញុំជេរខ្ញុំពុកខ្ញុំរាល់ថ្ងៃ។” ហើយនាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំអាចមើលឃើញព្រលឹងម្តាយខ្ញុំនៅក្នុងនរក ដូចជា នំផែនខេន ហើយសើចដាក់វា។” នោះជាការធ្វើឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសោកសៅ ជាលើកចុងក្រោយ។ គិតទៅ។

257 តោះទៅផ្ទះនៅលើស្ថាបរបស់ព្រាប។ ចូរយើងធ្វើជាកូនក្រមុំ។ ក្រោកឡើងពី កន្លែងអង្គុយឥឡូវនេះ បើអ្នកខុស។ មកទីនេះ។ ឈរនៅទីនេះនៅអាសនៈហើយ និយាយថា “ខ្ញុំបានខុសហើយ។ បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំមានកំហឹង។ ឬ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ បានរស់នៅដោយទុច្ចរិត។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនគួរធ្វើរឿងទាំងនេះដែលខ្ញុំធ្វើទេ។ បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំបានធ្វើការនេះ នោះ ឬផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំមានទោសចំពោះការកុហក។ ខ្ញុំមានទោសពីបទលួច។ ខ្ញុំមានកំហុសអ្វីមួយ។ ខ្ញុំមិនបានបម្រើព្រះតាមរបៀប ដែលខ្ញុំគួរទេ ហើយខ្ញុំខ្មាសខ្លួនឯង ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យជីវិតរបស់ខ្ញុំត្រឹមត្រូវ។ តើអ្នក មិនអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំនៅយប់នេះទេ បងប្រុស ប្រាណហាំ?” ខ្ញុំនឹងរីករាយក្នុង ការធ្វើវា។

258 ប្រសិនបើព្រះនឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីស្តាប់សម្រាប់អ្នកជំងឺ ខ្វាក់ និងរងទុក្ខ ទ្រង់ប្រាកដជានឹងឮការអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សមានបាប។ តើ អ្នកមិនមកធ្វើជាផ្នែកនៃកូនក្រមុំយប់នេះទេឬ? ខ្ញុំសូមអញ្ជើញអ្នកឱ្យមក។

259 សូមអរគុណ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំកោតសរសើរចំពោះភាពក្លាហានបែបនេះ ដែលនឹងដើរចេញហើយសារភាពថាអ្នកខុស។ សូមព្រះប្រទានពរដល់បងប្អូន។ ឈរនៅទីនេះ។

260 អ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំ អ្នកអាចលើកដៃឡើង ហើយមិនស្មោះត្រង់អំពីវា? តើមាន អ្វីកើតឡើងចំពោះប្រជាជន? បងប្រុស តើមានបញ្ហាអ្វី? តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយ ប្រជាជនយើងនៅថ្ងៃនេះ? អ្នកមានន័យថាអ្នកលើកដៃឡើង អ្នកខុសហើយ ហើយ

នៅតែមិនមក? ហើយដឹងថា “អ្នកណាដែលដឹងថាធ្វើល្អ តែមិនធ្វើ នោះអាក្រក់ ចំពោះអ្នកនោះ។” តើអ្នកមិនមកទេឬ?

ខណៈពេលដែលអ្នកលេងព្យាណូ ប្រសិនបើអ្នកនឹង បងស្រី អ្នករៀបចំ គ្រាន់តែមានភ្លេងត្រឡប់ត្រឡាតិចតួច។

261 ខ្ញុំកំពុងអញ្ជើញអ្នក។ ខ្ញុំចង់សួរអ្នក។ តើមានទស្សនិកជនប៉ុន្មាននាក់ដែល បានចូលរួមប្រជុំនៅពេល...អ្នកដឹងថាខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយទេ។ ខ្ញុំគ្មាន ការអប់រំទេ។

262 ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្រ្តីតូច។ នោះត្រូវការភ្លេងស្រីពិតប្រាកដដើម្បីធ្វើដូច្នោះ។ ក្រុមចម្រៀងតូចនេះមកទីនេះ សូមប្រទានពរដល់ប្អូនស្រី។ នោះជាភាពក្លាហាន ពិតប្រាកដ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសរសើរស្រ្តីតូចនោះ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក អូនសម្លាញ់។ ខ្ញុំ មានកូនស្រីតូចម្នាក់នៅផ្ទះ ប្រហែលអាយុស្របាលអ្នកទាំងអស់ គឺបើកា។ ខ្ញុំសូម កោតសរសើរអ្នក។ ភ្លេងស្រីឥណ្ឌាតូច? ព្រះប្រទានពរអ្នក សំណព្វចិត្ត ព្រះនាង តូច។ ព្រះគង់ជាមួយអ្នក ជាទីស្រឡាញ់។ អ្នក ប្អូនស្រីតូច ព្រះគង់ជាមួយអ្នក។ ហើយជាមួយអ្នក បងស្រី។

263 ឥឡូវនេះ សូមមើលនៅទីនេះ។ បើស្រ្តីវ័យក្មេងបែបនោះ ក្មេងស្រីតូច ទន់ភ្លន់ ក្នុងមនសិការ ហើយអធិប្បាយសេចក្តីអធិប្បាយដែលកាត់ជាបំណែក។ ហើយ នៅទីនេះពួកគេមកទីនេះ ដោយដឹងថាពួកគេខុស ក្រោកឈរឡើងនៅទីនេះ ចំពោះមុខទស្សនិកជនដើម្បីសារភាព។ ប្រាកដណាស់ ស្រ្តីចំណាស់ តើអ្នកមិន មកទេឬ? ឡើងមកទីនេះ ហើយឈរនៅទីនេះ។

ទូលបង្គំនឹងស្វែងរកព្រះភក្ត្រទ្រង់
ព្យាបាលរបួស ដែលខូចរបស់ខ្ញុំ។

តោះច្រៀងវា។

សូមសង្គ្រោះទូលបង្គំដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ

៧...

264 ប្រាកដណាស់អ្នកស្មោះត្រង់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអធិស្ឋានដោយបន្ទាបខ្លួន “សូម ហៅព្រះអម្ចាស់ សាកល្បងខ្ញុំ ហើយមើលថាតើមានអ្វីខុសជាមួយខ្ញុំ។”

សូមកុំចោលខ្ញុំឡើយ។

ព្រះប្រទានពរ បួនស្រីជាទីស្រឡាញ់។

265 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះបានឈរហើយបានឃើញ នៅក្នុងទស្សនិកជន ស្រ្តី បុរស និងទាំងអស់ ឡើងមកនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងឈរ អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រាប់ពួកគេរឿង ពីអំពើបាប និងរឿងរបស់ពួកគេ ហើយដឹងទេ? តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាវាជា ការពិត? មិនដែលបរាជ័យឡើយ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងប្រាប់ខ្ញុំ ដែលជា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដដែលនោះថា មានអ្វីមួយនៅទីនេះនៅយប់នេះធ្វើឱ្យទ្រង់ សោកសៅ។ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះ ជួប វានៅទីនេះ ឬនៅទីនោះ។

266 ខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សដែលលះបង់អារម្មណ៍ទេ។ អត់ទេ បាទ។ ខ្ញុំដឹងច្បាស់ពី កន្លែងដែលខ្ញុំកំពុងឈរ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំស្គាល់ព្រះ។ ហ្នឹងហើយ។ មានអ្នកជាច្រើន ត្រូវឈរនៅទីនេះជាកន្លែងដែលក្មេងស្រីទាំងនេះនៅ។ ឥឡូវនេះ តើអ្នកមិនមកទេ ឬ? ខ្ញុំកំពុងអញ្ជើញអ្នក។ ខ្ញុំនឹងមិនបញ្ចុះបញ្ចូលទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់អ្នក។

267 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលឮការហៅអាសនៈដែលជា កន្លែងដែលអ្នកបម្រើព្រះបានស្តីបន្ទោសទស្សនិកជននៅក្នុងរឿងដូចនោះទេ។”

268 នោះជាវិធីដែលវាត្រូវបានសន្មតថាត្រូវធ្វើ។ អ្នកមិនមកលើរឿងខូចចិត្តខ្លះ ម្តាយខ្លះស្លាប់ឬអ្វីមួយ។ នោះគឺស្ថិតនៅក្រោមអារម្មណ៍។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺជាអ្វីដែលអ្នកមក។ អ្នកមិនមកក្រោមអារម្មណ៍ណាមួយឡើយ។ អ្នកមកជឿថា ព្រះជាព្រះ ហើយអ្នកនៅក្នុងសាលជំនុំជំរះរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកបានមក ទាមទារករណីរបស់អ្នក។

269 សូមព្រះប្រទានពរ បងប្អូនប្រុសស្រី។ ចង់ចាប់ដៃអ្នក និយាយថាខ្ញុំដឹងគុណ ចំពោះការជឿជាក់ដ៏ស្មោះត្រង់របស់អ្នក។ ស្រ្តីតូច ខ្ញុំសូមកោតសរសើរអ្នក។ ព្រះ ប្រទានពរអ្នក។ សូមទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណដ៏អង់អាចនោះ។ ជូនពររបស់ប្រុស របស់ខ្ញុំ។ ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នក។

270 ជាថ្មីម្តងទៀត យើងនឹងបិទ។ វាអាចបិទជាលើកចុងក្រោយផងដែរ។ ឃើញ ទេ? ខ្ញុំមិនដឹងថាពេលណាទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាមិនដូច្នោះទេ។ ប៉ុន្តែវាអាច។ ឃើញ

ទេ?

ព្រះអង្គសង្គ្រោះ...

271 មកទីនេះប្អូនស្រី។ ខ្ញុំចង់ចាប់ដៃអ្នក សូមអរគុណ។ ខ្ញុំកោតសរសើរចំពោះ
ជំនឿនោះ។ នោះជាជំនឿពិត។

272 មកទីនេះ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់ចាប់ដៃជាមួយអ្នក នៅទីនេះ។ ខ្ញុំសូម
កោតសរសើរចំពោះភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

273 មកទីនេះ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះភាពស្មោះត្រង់
របស់អ្នក ដើម្បីឈរ...

...ឆ្លងកាត់ខ្ញុំ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះ...

274 អ្វី? “អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀមបានមកដល់ ហើយកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់
បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។”

...សម្រែកបន្ទាបខ្លួន

ពេលដែលនៅលើ...

សូមកុំចោលខ្ញុំឡើយ។ (អ្វី?)

ទូលបង្គំទុកចិត្តតែលើគុណទ្រង់ទេ

ទូលបង្គំនឹងស្វែងរកព្រះភក្ត្រទ្រង់

ព្យាបាលវិញ្ញាណដែលខូចរបស់ខ្ញុំ ដែលរងរបួស (កន្លែង
ដែលព្រះបន្ទូលបានកាត់ចូលទៅក្នុងវា។)

សូមសង្គ្រោះទូលបង្គំដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ

ស្តាប់ការបន្ទាបខ្លួនរបស់ខ្ញុំ...

កាលដែលទ្រង់កំពុងតែប្រោសគេ

អូ សូមកុំចោលខ្ញុំឡើយ។

275 សូមចាំថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអ្វីដែលបានកាត់ចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក
ហើយឡើងមកទីនេះ។ គ្រាន់តែគិតពីកន្លែងដែលទ្រង់កាត់ ហើយមនុស្សនោះនឹង
មិនរស់នៅបែបនោះទេ។ ពួកគេនឹងចងចាំជានិច្ច។ “ប្រសិនបើចិត្តរបស់យើងមិន

ថ្កោលទោសយើង។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកមកជាមួយអ្វីមួយនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយអ្នករំលងវា នោះមិនមែនជាពូជរបស់អំប្រាហាំទេ។ អំប្រាហាំបានរក្សាការសន្យារបស់ព្រះនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ ដោយមិនគិតពីអ្វីដែលមកឬទៅ។

276 ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះការទាំងនេះដែលឈរនៅជុំវិញអាសនៈ។ ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំសម្រាប់អ្នកថាព្រះនឹងប្រទានឱ្យអ្នកនូវបំណងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់អ្នកនៅយប់នេះ ហើយធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាមនុស្សបរិសុទ្ធពិតប្រាកដ។

277 យុវីយមួយចំនួននៅទីនេះគឺជាជនជាតិឥណ្ឌា អេស្ប៉ាញ មីកស៊ិក ទាំងអស់ឈរនៅជុំវិញ មនុស្សដែលអះអាងថាជាគ្រីស្ទាន ប្រហែលជា ជាច្រើនឆ្នាំ ប៉ុន្តែមើលថាវាខុស។ ពួកគេចង់ត្រឹមត្រូវ។ “មានពរហើយអស់អ្នកដែលស្រែកឃ្លានសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតគេនឹងបានឆ្លុះត្រូវ” ថ្កោលទោស ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីធ្វើឱ្យវាត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ តាមរយៈអាសនៈដ៏ឆេះនៃការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ។

278 ត្រូវតែជួបវានៅកន្លែងណាមួយ មិត្តអើយ។ អ្នកត្រូវតែជួបវានៅកន្លែងណាមួយ ដូច្នេះជួបវានៅទីនេះ។ កុំរង់ចាំរហូតដល់ព្រឹក។ អ្នកប្រហែលជាត្រូវស្លាប់នៅយប់នេះ ដោយចៃដន្យ ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។

279 ថ្មីៗនេះនៅក្នុងការប្រជុំមួយ ខ្ញុំបានធ្វើការហៅទៅកាន់អាសនៈ ហើយ—ហើយខ្ញុំបានហៅ ដូចជាវាកើតឡើងនៅរដ្ឋអូហៃយ៉ូ។ ហើយនៅយប់នោះ ខ្ញុំបានចេញពីអាគារ ហើយបានទៅប្រហែលដប់ប្រាំនាទី។ ខ្ញុំបានឮនរណាម្នាក់ស្រែក នៅតាមផ្លូវ។ ខ្ញុំបានឈប់ ហើយទៅទីនោះ។ រថយន្តមួយគ្រឿងបានជួបឧបទ្វីហេតុ បើកទៅបុកមួយទៀត។ ហើយស្រ្តីម្នាក់ដែលអង្គុយនៅទីនោះ ភ័យណាស់ នាងបានដកចិញ្ចៀនចេញ នាងភ័យណាស់។ នាងត្រូវបានសម្លាប់។ ហើយនាងកំពុងនិយាយជាមួយកូនស្រីរបស់នាង នៅតាមផ្លូវចុះក្រោមដែលកំពុងបើកបរ។ ពួកគេមាននាងនៅទីនោះ ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់មន្ទីរពេទ្យ។ ហើយពួកគេទាំងពីរគ្នាតែមកអាសនៈ។ ហើយកូនស្រីបាននិយាយថា “ម្តាយអើយ ពាក្យចុងក្រោយដែលនាងនិយាយមកកាន់ខ្ញុំមុនពេលឡានបុក ខ្ញុំធ្វើខុសនៅយប់នេះ។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានធ្វើ។” ហើយនៅទីនោះជីវិតរបស់នាងត្រូវបានហៅ។

អូ អ្នកនិយាយថា “នោះនឹងមិនកើតឡើងចំពោះខ្ញុំទេ?” វាប្រហែលជា។ វាប្រហែលជា។

280 ហើយចុះយ៉ាងណាបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនដែលប្តោលទោសអ្នកម្តង ទៀតហើយប្រាប់អ្នកថាអ្នកខុស? បន្ទាប់មកអ្នកនឹងដើរចេញទៅភាពអស់កល្ប ដូចនោះ។ ហើយអ្នកដឹងទេ ជាមួយនឹងវិញ្ញាណប្រភេទនោះ អ្នកមិនអាចធ្វើវា បានទេ។ លោកអើយ សូមក្រឡេកមើលជីវិតរបស់អ្នកវិញ សូមមើលពីរបៀបដែល អ្នករស់នៅ។ ហើយក្រឡេកមើលទៅទីនោះ ហើយមើលថាតើវាជាជីវិតដ៏ផ្ទៃមល្លៃម ដ៏រាបទាបរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឬកសរុបជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើ វាមិនមែនទេ បន្ទាប់មកមកដោយត្រឹមត្រូវ។ មាន...ហេតុអ្វី—ហេតុអ្វីត្រូវយក អ្នកជំនួស នៅពេលដែលមេឃពោរពេញដោយពរជ័យពេនទីកុស្តពិតប្រាកដ ដែលនឹងសម្អាតចិត្តរបស់អ្នក សម្អាតព្រលឹងរបស់អ្នក? មិនត្រឹមត្រូវទេឬ?

281 តើមានអ្នកបម្រើព្រះប៉ុន្មាននាក់នៅយប់នេះ? ខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនខ្លះដើរមកទីនេះ ជាមួយយើង។ មិនអីទេបងប្អូន? បាទ។ មកទីនេះ បន្តិចសិន បងប្អូន? នោះជា ការត្រឹមត្រូវ។

282 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ “អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យ ខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច និង មិនចូលទៅក្នុងការកាត់ទោសឡើយ ប៉ុន្តែបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ ជីវិត។” យ៉ូហាន ៦ បាននិយាយថា “ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញនៅ ថ្ងៃចុងក្រោយ” ជាការរស់ឡើងវិញ។

283 ប្រជាជន យើង យើងត្រូវឈររបបនោះ។ យើងត្រូវតែធ្វើវា។ វាគ្រាន់តែត្រូវ ធ្វើ។ ដូច្នោះ...វាមិនមែនជាអារម្មណ៍ទេ។ អារម្មណ៍ទៅជាមួយវា ពិតណាស់។ ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែរឿងរបស់វាគឺ ជាចិត្តបរិសុទ្ធ។

284 គ្រាន់តែយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយនិយាយថា “ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំ បានធ្វើខុស។ ខ្ញុំសុំទោសដែលខ្ញុំបានធ្វើវា។ ទ្រង់ជ្រាបពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាន ធ្វើខុស។ ក្រោមហេតុផលនេះ ខ្ញុំសារភាពកំហុសរបស់ខ្ញុំ។ ហើយចាប់ពីយប់ នេះតទៅ ខ្ញុំនឹងភ្ជាប់ពាក្យជាមួយទ្រង់។ ខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃកូនក្រមុំ។ ខ្ញុំនឹងមិន ធ្វើដូច្នោះទៀតទេ កុំអោយកំហឹងរបស់ខ្ញុំអិលម្តងទៀត។ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងធ្វើដូចស្ត្រី។ ខ្ញុំនឹងធ្វើដូចជាសុភាពបុរស។ ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែង។ ខ្ញុំនឹងយកទ្រង់ ឥឡូវនេះតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។” បន្ទាប់មកអ្នកទៅដល់កន្លែងណាមួយ។

285 តើអ្នកជឿទេ អ្នកអធិប្បាយដំណឹងល្អ? តើនោះជាសេចក្តីពិតទេ? នោះជា
ការត្រឹមត្រូវ។

286 ឥឡូវនេះ ចូរយើងអានក្បាលនៅក្នុងការអធិស្ឋានឥឡូវនេះ គ្រាន់តែម្នាក់ៗនៃ
អ្នក តាមវិធីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។

287 សូមចាំថា នៅខាងអ្នកគឺព្រះគ្រីស្ទ។ នៅចំពោះមុខអ្នក នៅទីនេះនៅលើ
អាសនៈ គ្រីស្ទានឈរអធិស្ឋាន។ នៅពីក្រោយអ្នក អ្នកដឹកនាំដំណឹងល្អកំពុង
អធិស្ឋាន។ ឥឡូវនេះ ដែលជាក់អ្នកនៅក្នុងបរិយាកាសនៃការអធិស្ឋាន។

288 ឥឡូវនេះ ការសារភាពរបស់អ្នក នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក នៅក្នុងវិធីផ្ទាល់ខ្លួន
របស់អ្នក: “ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំខុសហើយ។ ទូលបង្គំសូមទោស ព្រះអម្ចាស់
ទូលបង្គំបានធ្វើរឿងទាំងនេះ។ ឥឡូវនេះទូលបង្គំសារភាពអំពើបាបរបស់
ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំជឿលើទ្រង់។ ទូលបង្គំទទួលយកទ្រង់ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំចង់
ក្លាយជាផ្នែកមួយនៃកូនក្រមុំ។ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន។”

ឥឡូវនេះ សូមរក្សាការសារភាពរបស់អ្នកនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។
ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។

289 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ តើវាធ្វើឱ្យខ្ញុំសោកសៅយ៉ាងណា ពេលខ្លះនៅពេល
ដែលខ្ញុំសម្លឹងមើលមនុស្សដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយមើលពីរបៀបដែលទ្រង់យក
ព្រះបន្ទូលហើយដាក់វានៅទីនោះ។ វាគ្រាន់តែកាត់ដល់ខ្លួនឆ្លើង ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកទ្រង់
យាងមកជុំវិញដើម្បីបង្ហាញថាវាជាការពិត។ វាគឺជាសេចក្តីពិត។

290 នៅទីនេះមានទាំងបុរសនិងស្ត្រីឈរ សូម្បីតែស្ត្រីតូចក៏ដោយ ក្មេងស្រីតូច
ៗឈរនៅទីនេះដោយឱនក្បាល ហើយទឹកភ្នែកនៅក្នុងភ្នែករបស់ពួកគេ នៅ
ជួររំបែកនៃជីវិត។ ខ្ញុំគិតថាកន្លែងណាដែលពួកគេអាចបក់បោក នៅទីនោះនៅក្នុង
ការបង្វិលនោះ រ៉ុកនិងរ៉ូល ក្រុមអារក្សដែលមានការសង្កត់សង្កិន។ ពួកគេនៅ
ទីនេះ ឈរនៅទីនេះយប់នេះដោយជួងចិត្ត ចង់បានអ្វីដែលពួកគេអាចដាក់ដៃ
របស់ពួកគេដើម្បីនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះអើយ សូមសម្រាប់ទូលបង្គំពីអ្វី
ៗទាំងអស់នៃលោកិយ។”

291 នៅទីនេះមានបុរសវ័យកណ្តាល បុរសវ័យក្មេង ស្ត្រីចំណាស់ ស្ត្រីវ័យក្មេង ឈរ
ជាមួយគ្នា។ ពួកគេសារភាពថាខុស។ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ចិត្តគេ ពួកគេនឹង

មិននៅទីនេះទេ។ វាបង្ហាញថាពួកគេមិនអាចងើបចេញពីកៅអីរបស់ពួកគេបានទេ បើគ្មានការសម្រេចចិត្តត្រូវបានធ្វើឡើងរួចហើយ។ វិញ្ញាណរបស់ព្រះគង់នៅជុំវិញ ពួកគេ ហើយ—ហើយនិយាយថា “អ្នកខុសហើយ។”

ហើយជីវិតតូចរបស់ពួកគេបាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ ចង់បានទ្រង់។”

ហើយអារក្សបាននិយាយថា “នៅឱ្យស្ងៀម។”

292 ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមានបន្ទូលថា “ចូរក្រោកឡើង។” ហើយពួកគេបានដើរ ក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិ ហើយឈរនៅទីនេះនៅអាសនៈ។

293 ឥឡូវនេះ ដូចដែលខ្ញុំបានដកស្រង់មកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ “ទ្រង់ដែលនឹង មករកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនដេញចេញដោយប្រាជ្ញាទេ។ ទោះបីអំពើបាបរបស់អ្នកមាន ពណ៌ក្រហមក៏ដោយ ក៏នឹងមានពណ៌សដូចព្រិល ក្រហមដូចជាក្រហមទុំ ពណ៌ស ដូចរោមចៀម។ មកទិញស្រានិងប្រេងពីខ្ញុំ។ ព្រះគុណរបស់ខ្ញុំគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក នោះ មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនចូលមកក្នុងទីជំនុំជំរះឡើយ គឺបាន ឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិតវិញ។ ហើយឥឡូវនេះអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ កូនចៀមបានមកដល់ ហើយកូនក្រមុំបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។”

294 ព្រះបិតា ពួកគេជារបស់ទ្រង់។ ពួកគេគឺជាពានរង្វាន់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់។ ពួកគេមកទីនេះដើម្បីលាងដោយទឹកនៃព្រះបន្ទូល ពីព្រោះវាជាដំណឹងល្អ ពេញលេញ។ វាមិនសន្សំសំចៃអ្វីទាំងអស់។ វាត្រូវបានកាត់បន្ថយ ដើម្បីចុះទៅ កន្លែងមត្តេយ្យ។ វាកំពុងតែចាក់ឫស ឫសនៃភាពជួរចត់—នេះ—ឫសនៃភាព ព្រងើយកណ្តើយ ឫសនៃពិភពលោក។ កម្ចាត់ពួកវាចេញ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដេញពួកវាចេញពីមនុស្សទាំងនេះ។

295 ទូលបង្គំទាមទារពួកគេសម្រាប់ទ្រង់នៅយប់នេះ ព្រះយេស៊ូវ ជាទ្រព្យសម្បត្តិ ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់ ជាក្បូងនៅក្នុងមកុដរបស់ទ្រង់ ជាសមាជិកនៃកូនក្រមុំរបស់ ទ្រង់។ ខ្ញុំទាមទារជីវិតរបស់ពួកគេ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានដោយអស់ពីចិត្ត ជាមួយនឹង អ្នកបម្រើទាំងនេះ អ្នកបម្រើរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូម ឱ្យទ្រង់ដកពួកវាចេញពីពួកគេ ព្រះអម្ចាស់អើយ អ្វីៗនៃលោកិយ ហើយប្រទាន

ឱ្យពួកគេនូវភាពក្លាហានដើម្បីឈរនៅចំពោះមុខសាតាំង។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ យើងជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើវាបាន។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “សូមអ្វីដល់ព្រះវរបិតាក្នុងនាម ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។” ឥឡូវនេះ អ្នកមិនដែលនិយាយថា “អូ ប្រហែលជាខ្ញុំនឹងធ្វើវា។” អ្នកមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។” ហើយខ្ញុំជឿថាវាជាការពិត។

296 ឥឡូវនេះ វាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងបទគម្ពីរផងដែរ “ក្នុងនាមខ្ញុំ ពួកគេ នឹងដេញអារក្សចេញ។” វាជាអារក្សដែលនឹងយកក្មេងស្រីឬស្រ្តី ហើយបំផ្លាញ ជីវិតរបស់នាង។ វាជាអារក្សដែលនឹងយកមនុស្សហើយបំផ្លាញជីវិតរបស់គាត់។ ហើយខ្ញុំនឹងដកស្រង់រឿងតូចនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងស្តាប់ខ្ញុំ ហើយនឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន របស់ខ្ញុំ ចាំរបស់ទាំងនេះនឹងត្រូវបានទាមទារនៅយប់នេះសម្រាប់គ្រឿងអលង្ការ នៃព្រះរាជាណាចក្រ។ ពួកគេបានមក។ ហើយខ្ញុំត្រូវឆ្លើយសម្រាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅ យប់នេះ។ ហើយនៅទីនេះពួកគេបានមកឈរជាមួយខ្ញុំ ហើយយកទីតាំងរបស់ យើងនៅខាងព្រះគ្រីស្ទ។

297 ឥឡូវនេះ សាតាំង អ្នកបានបាត់បង់វា។ អ្នកបានរក្សាពួកគេពីរបីនាក់មកវិញ ប៉ុន្តែអ្នកមិនបានឈ្នះការប្រយុទ្ធទេ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែលមក កខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនដេញចេញដោយឥតប្រាជ្ញាទេ។”

298 សាតាំង ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ថ្ងៃមួយមានក្មេងប្រុសតូចម្នាក់កំពុងឃ្វាល ចៀមរបស់ឪពុកវា។ ហើយសត្វតោមួយក្បាលបានចូលមក ហើយយកវាចេញ ធ្វើបាបវាយ៉ាងអាក្រក់ ហើយនឹងលេបត្របាក់វា។ ប៉ុន្តែអ្នកគង្វាលតូចនេះ គាត់មិន មានអ្វីច្រើនទេ ប៉ុន្តែគាត់មានជំនឿលើព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ គាត់បានដើរតាម តោនោះ ហើយគាត់បានចាប់វា ហើយគាត់—គាត់បានសម្លាប់វា។ គាត់បាន ងើបឡើងប្រឆាំងនឹងវា ហើយគាត់បានចាប់គាត់ដោយពុកចង្ការរបស់វាហើយ សម្លាប់វា។ គាត់បានយកចៀមចេញពីមាត់របស់វា យកវាត្រឡប់ទៅវាលស្មៅវិញ ដើម្បីព្យាបាលវា។

299 អ្នកបានយកចៀមដ៏មានតម្លៃទាំងនេះរបស់ព្រះ ស្រ្តីទាំងនេះដែលបណ្តាលឱ្យ ពួកគេកាត់សក់និងតុបតែងមុខ ហើយមើលទៅដូចជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរថ្កោលទោស ហើយអ្នកគិតថាអ្នកមានវា។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមកជាមួយខ្សែដង្កក់តូចមួយនៃការអធិស្ឋានដ៏ សាមញ្ញនេះ។ ខ្ញុំនឹងនាំពួកគេមកវិញនៅយប់នេះ។ អ្នកមិនអាចកាន់ពួកគេទៀត

ទេ។ អ្នកបានចាញ់ការប្រយុទ្ធ។ បុរសដ៏មានតម្លៃទាំងនេះឈរនៅទីនេះ កូនចៀម របស់ព្រះ បង្វែរពួកគេចេញ។ ទូលបង្គំសូមវា ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ គ្រីស្ទ។ ខ្ញុំដាក់រាងទម្លាប់និងកំហឹងនេះ និងអសីលធម៌និងអ្វីក៏ដោយដែលវា អាចមាន ខ្ញុំដាក់ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដោយជំនឿ រវាងពួកគេ និងរឿងនោះម្តងទៀត។ វានឹងមិនចាប់ពួកគេទៀតទេ។ ពួកគេនៅក្នុងវាលស្មៅ របស់ព្រះបិតា។ ពួកគេជាកូនរបស់ទ្រង់។ រក្សាពីពួកវា។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ទូលបង្គំសូមប្រាប់អ្នក។

300 មិនមានអារក្សនៅក្នុងនរកអាចប៉ះអ្នកបានទេ ប្រសិនបើអ្នកនឹងជឿ។ អ្នក ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយព្រះលោហិត។ អ្នកត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធដោយការអធិស្ឋាន អ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អ និងអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា ការអធិស្ឋាន។ អ្នករាល់គ្នា ឈរនៅទីនេះ ឡើងមកទីនេះ ដោយដឹងថាអ្នកមានទម្លាប់ កំហុស និងរឿង ដែលអ្នកខ្មាស់រៀន។ បើឥឡូវនេះអ្នកដាក់វានៅលើអាសនៈលម្អិតរបស់ព្រះ ហើយនឹងទទួលយកវាឥឡូវនេះជាការលើកលែងទោសរបស់អ្នក ដែលព្រះគ្រីស្ទ ប្រទានមកអ្នក តើអ្នកនឹងថ្វាយដង្ហាយនោះដោយសេចក្តីជំនឿ ដើម្បីលើកដៃ ឡើងហើយនិយាយថា “ឥឡូវនេះខ្ញុំទទួលយកវា។ វាបាត់ហើយ។ ហើយចាប់ពី ថ្ងៃនេះតទៅ ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើវាទៀតទេ?” អ្នកត្រូវបានសង្គ្រោះដោយព្រះលោហិតរបស់ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។ អាម៉ែន។ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។

មានអ្នកណាចង់មក ចូលរួមក្រុមនេះទេ?

301 តើមានអ្នកឈឺនៅក្នុងអាគារ ចង់ឈរអធិស្ឋាននៅពេលនេះទេ? ក្រោកឈរ ឡើង។

302 ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនមែនជា—ប្រសិនបើអ្នក មិនមែនជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំដំណឹងល្អពេញលេញទេ ទៅមួយ មួយនេះ បើ អ្នកអាច ប្រសិនបើអ្នករស់នៅក្បែរនេះ។ ទៅជាមួយគ្រុធាងហើយទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក។ ហើយបន្ទាប់មកបើអ្នកមិនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ សូម អធិស្ឋានព្រះប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អ្នក ហើយបំពេញអ្នក ធ្វើឱ្យអ្នកជា សមាជិកនៃកូនក្រមុំ។

303 បងប្អូនអើយ សូមក្រឡេកមើលមនុស្សឈឺ។ អារក្សមិនអាចចាប់មនុស្ស ទាំងនោះបានទេ។ នេះគឺជាពេលវេលានៃការបន្ទូលបន្ថយ។ ហាលេលូយ៉ា! តើអ្នក

មិនជឿទេឬ?

បន្ទាប់មក ចូរយើងអានក្បាលសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

304 ហើយអ្នករាល់គ្នាដែលនៅទីនោះដែលមានជំងឺ អ្នកដែលកំពុងឈរ ដាក់ដៃរបស់អ្នកលើគ្នាទៅវិញទៅមក។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ បើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជា។” កាន់ដៃរបស់អ្នកលើគ្នាទៅវិញទៅមក។ ឥឡូវនេះ កុំអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្លួនអ្នក។ អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកបន្ទាប់ដែលអ្នកដាក់ដៃលើ ព្រោះពួកគេកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។

ចូរយើងអធិស្ឋានជាមួយគ្នាឥឡូវនេះជាក្រុមជំនុំគ្រីស្ទាន។

305 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងសូមអរគុណចំពោះជ័យជំនះនៅយប់នេះ ព្រលឹងមករកទ្រង់។ ឥឡូវនេះ អារក្សបានខ្ទប់ចៀមមួយចំនួនរបស់ទ្រង់ ដោយជំងឺ។ យើងមកទាមទារពួកគេមកវិញ។ ហើយក្នុងនាមជាក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ យើងបន្ទោសអារក្ស ហើយនិយាយថា “សូមបង្វែរមនុស្សឈឺទាំងនេះ ចេញសាតាំង។ យើងសូមប្រកាសប្រាប់អ្នកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានជាសះស្បើយ។” ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ បើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជា។” នោះគឺជាការសន្យារបស់ព្រះ ហើយយើងដឹងថាវាជាការពិត។ ពួកគេត្រូវបានព្យាបាលដោយស្នាមរបួសរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

306 ឥឡូវនេះ បើអ្នកជឿសូមលើកដៃឡើងហើយសរសើរតម្កើងទ្រង់។ អាម៉ែន។

307 មិនអីទេ គ្រូគង្វាល វាជារបស់អ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរដល់បងប្អូន។ រីករាយណាស់ដែលបាននៅជាមួយអ្នកនៅយប់នេះ។ ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នក។

ព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្អូននៅទីនេះ។

រៀបរយហមង្គលនៃកូនចៀម KHM62-0121E

(The Marriage Of The Lamb)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅ ល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យ ទី 21 ខែមករា ឆ្នាំ 1962 នៅ ក្រុមជំនុំរោងឧបោសថក្នុងទីក្រុង ជុននិក រដ្ឋ អារីហ្សូណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារ សម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG